உ

ஆனந்தபோதினி

ஒரு சிறந்த மாதாந்தத் தமிழ்ச் சஞ்சிகை.

"எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு"—திருவள்ளுவர்.

(தொகுதி 11.)

குரோதனவரு ஆடிமீ முதல் அக்ஷயவரு
ஆனிமீ வரையில்

1925வரு ஜூலைமீ முதல் 1926 ஜூன்மீ வரையில்

நா. முனிசாமி முதலியார்,
"ஆனந்தபோதினி" ஆபீஸ்,
நெ. 6, வெங்கடேசமேஸ்திரி தெரு,
சௌகார்பேட்டை, மதராஸ்.

காலிகோ பைண்ட் விலை ரூபா 1—6—0. | 1926 | தபாற் கூலி வேறு.

ANANDA BODHINI

GOLDEN OPINIONS.

From Rao Saheb Late T. Ramakrishna Pillai Avl. B.A., F.M.U., F.R.H.S., Chairman, Board of Examiners in Dravidian Languages, Madras University.

I am a regular reader of "Ananda Bodhini" the Tamil monthly published in George Town and I am glad to take this opportunity of expressing my appreciation of the way the Journal is conducted. It is just the kind of magazine we want for the Indian women in their houses and the conductors of the Journal have my best wishes for the success of their undertaking.

Madras, 28th Nov. 1915, THOTTAKADU HOUSE. } (Sd.) T. RAMAKRISHNA PILLAY.

From Rao Bahadur A. C. Pranatartihara Iyer Esq., B.A., I.S.O., Retired Inspector of Schools, *now* Registrar of Books, Nungambakkam.

I have read several numbers of "**Ananda Bodhini**." It is conducted on right lines. The matter is suitable and the diction is unobjectionable. I can unhesitatingly say that the journal deserves public encouragement and support.

NUNGAMBAKKAM, *Madras, 5th Dec. 1915.* } (Sd.) A. C. PRANATARTIHARA IYER.

We have received the current number of the Tamil monthly "**Ananda Bodhini,**" containing a variety of information on several subjects of every day importance. The special feature of the monthly is that a separate section is set apart for giving advice to women either in the form of abstract statements, or small stories containing moral lessons.—*Hindu 22-9-15*

Your Tamil monthly entitled "**ANANDA BODHINI**" ....is written in *easy, clear* and *readable* style, *well-suited, particularly,* to *ladies* who take a liking to it on account of the varied subjects of interest dealt therein, calculated to mould their characters. That such a monthly should be in existence, side by side with the Anglo-Indian contemporaries, is very much to be appreciated. The subjects dealt with in the short compass of the monthly are such that they deserve to be *read* and *re-read* from the view point to quality is contradistinction from style and rhetoric, with a select few of our readers seem to yearn for, as is evident from the pages of the current number *i.e* pages 288 and 289. A majority of the subscribers now on the rolls will be at one with me when I say that the style now adopted would conduce to the well-being and uninterrupted continuances of the monthly, since it is being and has to be read by both sexes, ... It is very much to be envied that there should be over 10000* subscribers, on the rolls which no other monthly of the kind is able to secure, or has ever before secured since inception. I wish the monthly all success.

Trivandrum 28-1-17 } A. V. SUBRAMANIA AIYAR, F.N. S.A. (Lon.) F.C.I. (Birm.)

---

* Now more than 20 Thousands.

ஆனந்தபோதினி

11-ம் வருடத்திய அட்டவணை.

விஷயங்கள்.	பக்கங்கள்.
கடவுள் வணக்கம் ...	1, 49, 97, 137, 177, 217,257, 297, 337, 377, 417, 457
நமது பத்திரிகையின் 11-வது ஆண்டு...	4
கீழ்நாட்டுப் பிரயாணிகளின் கஷ்டம் ...	7
ஆரியசித்தாந்தம் ...	17, 68, 126, 164, 192, 240, 284, 306, 350, 392, 441, 472
நாலடியார் வசனம் ...	22, 78, 150, 235, 281, 322, 347, 402, 440, 469
தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம் ...	28
"மாமது மாத்திலேறி" என்னும் பாடலுக்கு உரை ...	33
சகல சுரக்கஷாயம் ...	33
நவீன நாகரீக பாதாளப்படிகள் ...	34, 58
கோபம் சண்டாளன் ...	37
பகவத்கீதைவசனம் ...	41, 89, 130, 169, 209, 249, 289, 325, 371, 411, 445, 482
ஓர் விஞ்ஞாபனம் ...	44
ஒரு வேண்டுகோள் ...	44
அம்பாலிகை ...	45, 92, 133, 172, 212, 252, 292, 332, 373, 413, 451, 492
பொது சமாச்சாரங்கள்	47, 95, 135, 174, 215, 254, 295, 335, 375, 415, 455, 495

விஷயங்கள்.	பக்கங்கள்.
பஞ்சாங்கம் ...	48, 96, 136, 176, 216, 256, 296, 336, 376, 416, 456, 496
வணக்கமுறை ...	51
நட்பு ...	54
ஆத்திசூடி உதாரணக்கதைகள் ...	62, 122, 157, 201, 226, 273, 311, 360, 400, 437, 476
பிழைதிருத்தம் ...	65
மாதர் நீதிமஞ்சரி	25, 65, 160, 231
இயற்கைச் சுகாதார சாதனங்கள் ...	73
"ஒருத்தி" என்னும் சொல்லிற் கிலக்கணம் ...	81
வெளியாயிற்று ...	82
ஓர் முக்கிய அறிவிப்பு ...	92
பத்திரிகையின் அந்தரங்கம் ...	100
கடவுளை நம்பினோர் கைவிடப்படார் ...	105
ஆரம்ப ஆசிரியர்கள் ...	107
பத்திரிகா அபிமானிகளிடம் கேட்கும் விண்ணப்பம் ...	110
ஆனந்தபோதினி 11-வது ஆண்டு வாழ்த்துக்கள் ...	39, 112, 114
ஓர் சந்தேக வினா ...	115
வினாவுக்கு விடை தேவை ...	115
ஒற்றுமை ...	116, 316
இல்லறம்—கல்வி ...	118
உண்மை உணர்தல் ...	140
புலால் மறுத்தல் ...	148
தமிழின் அருமை ...	153
பகற்கொள்ளையும் படுமோசமும் ...	167
நோய்கள் எங்கிருந்து வருகின்றன ...	179
ஆரம்பக் கல்வியின் அனுதாபம் ...	184
உபவாசம் ...	187
மனந் தளர்வுறுமை ...	190
பேறு ...	195
அர்ச்சுனன் சபதம் ...	198

வியஷங்கள்.	பக்கங்கள்.
பகற் கொள்ளையும், படுமோசமும் என்ற நிரூபருக்கு மறுப்பு ...	203
சோம்பல் ஒழிந்து கவலை நீங்கியது ...	206
ஓர் அறிவிப்பு; ஒரு வேண்டுகோள் ...	207
மலாய் நாட்டுப் புதிய ஜீவிய சந்தா தாரர்கள் ...	212
மனவிகற்பம் ...	220
தனித்தமிழும் ஆங்கிலமும் ...	225, 279, 387
பத்திரிகைகளும் அவற்றின் பயனும் ...	228
பெற்றோர் ...	233
சிறுவர்களுக்கு அம்மை குத்துவது வைத்திய முறையா? ...	238
வருங்கால நிகழ்ச்சிக் குறிப்பு ...	240
கடவுள் ...	243
பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார் ...	247
உலக அமைப்பின் விநோதம் ...	260
செல்வச்சிறப்பு ...	263
சங்கராந்தி—பொங்கலோ பொங்கல் ...	266
மொழி ...	269
பன்மொழிக்கோவை ...	276
நத்தைச்சூரி ஓர் நல்ல பானம் ...	288
நாய் கடிக்கு ஓர் நல்ல மருந்து ...	289
ஆட்கவரும் அற்புத இயந்திரங்கள் ...	299
சாயா புருஷதரிசனம் ...	310
சிவராத்திரி விரதமகிமை ...	313
தெய்வவணக்கத் தத்துவம் ...	329
ஆகாரத்தைப்பற்றிய ஓர் அபிப்பிராயம்	330
நடுவெழுத்தலங்காரம் ...	332
தற்காலமகத்துவம் ...	340
செல்வமும் வறுமையும் ...	344, 390
காலமும், அதன்கோலமும் ...	353
ஓர் சந்தேகம் ...	357
ஊழ்வலிதா? முயற்சிவலிதா? ...	358
சகாப்த வருஷங்களின் சந்தேக நிவிர்த்தி ...	362

விஷயங்கள்.		பக்கங்கள்.
சனிபகவான் நிலேயும், பஞ்சாங்க வித்தியாசமும்	...	363
சொல்வன்மை	...	365
நடுவெழுத்தலங்கார விடை	...	370
மனேவியின் முக்கிய கடமைகள்	...	379
சந்தாநேயர்களுக்கு அறிவிப்பு	...	384, 424
அக்ஷய வருஷப் பிறப்பு	...	396
அக்ஷய வருஷ கலியாண சந்தேக நிவிர்த்தி	...	399
அனுபவமே உண்மை	...	403
மரணத்திற்குப் பின் மனிதர் நிலே	...	406, 434
தமிழின் முற்கால, தற்கால நிலேமைகள்	...	408
பெரியோர் ?	...	420
ஒற்றுமைக்கு எது வழி ?	...	426
தைரிய அறிவிப்பு	...	432
சாயாதரிசனம் விரும்புவோர்க்கு எச்சரிக்கை	...	433
நல்லுரைத் திரட்டு	...	449
சந்தாநேயர்களுக்கு விஞ்ஞாபனம்	...	450
உபாத்திமைத் தொழிலும் அதன் சிரமமும்	...	450
இயற்கைப்பெருமையும் செயற்கைப் பெருமையும்	...	460
11-வது ஆண்டுமுடிவு	...	463
செய்ந்நன்றிமறவாமை	...	463
உலகவாழ்வின் அநித்தியம்	...	465
இலங்கையில் இந்தியக்கூலிகள்	...	479
அன்னதானம்	...	484
தருமம்	...	487
தலேகீழ் வியாபாரம்	...	489
ஓர் ஆரோக்யபானம்	...	495

இன்பரசம் ததும்புவது! மனத்தைக் கவர்வது! நாவல் பொக்கிஷம்!

எவரும் விரும்புவது!! மகிழ்ச்சியைத் தருவது!! ஆவல் மிக்கது!!

மனமோகினி

(மாதந்தோறும் வெளிவரும் நாவல் சஞ்சிகை; 5-வருடங்களாக நடைபெற்று வருவது; ஸ்ரீமான்-ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்களின் நாவல்கள் வெளிவருவது)

நமது "மனமோகினி" என்னும் இந்நாவல் மாத சஞ்சிகையில் இதுவரை வெளி வந்துகொண்டிருந்த, "ஞானசெல்வாம்பாள் அல்லது, இரண்டு சகோதரிகள்" என்னும் நாவலானது, ஐந்துபாகங்களில், நாளது 1926ஸு ஜூன் மாசத்தோடு, 5-வது வருஷத்தில் 5-வது சஞ்சிகையில் முடிந்து விட்டது. 5-வது ஒரு வருடத்திற்கு மீதியாயிருக்கும் (1926ஸு ஜூலைமீ முதல் 1927ஸு ஜனவரிமீ வரை) 7-மாதங்களுக்கும் அவற்றிற்குள் முடியத்தக்க, ஸ்ரீமாந். ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்களுடையநாவல் ஒன்று வெளியிட்டு முடிக்கப்படும். புதிய சந்தாதாரராகச் சேருகிறவர்கள் ஷை 7-மாதங்களுக்கும் ரூ. 1—8—0 முன்பண மனுப்பிவிட்டால் மேற்கூறிய படி அந்த 7-மாதங்களுக்குள் பூர்த்தியாகும் ஷை நாவல் மனமோகினியின் மூலம் மாதந்தோறும் வெளியிட்டுச் சேர்ப்பிக்கப்படும். ஷை ரூ. 1—8—0 க்கு 7-மாதங்களில் வெளிவரும் ஷை நாவலானது கிரௌன் 16 பேஜ் சைஸில் 560-பக்கங்களுக்குள் பூர்த்திபெறும். இது மற்ற நாவல்களைக் காட்டினும் சிறப்பும், வனப்பும் மிகுந்தது. சில மாதங்களில் சொற்ப விலையில் வெளியாகும் இத்தகைய பெரிய நாவலை அடையும் இந்த நல்ல சமயத்தைக் கைவிடாதீர்கள். உடனே சந்தாதாரராகச் சேருங்கள். புத்தகம் முடிந்தபின் வாங்குவதானால் இதற்கு விலை அதிகமாக ரூ. 2—8—0 ஆகும்.

இந்த மனமோகினி சஞ்சிகையின் வருடசந்தா ரூ. 2—8—0. வெளி நாட்டிற்கு ரூ 3—0—0. இனி வெளியாகும் நாவல் மீதியிருக்கும் 7-மாதங்களில் முடியக்கூடியதா யிருப்பதனாலே, புதிய சந்தாதாரராகச் சேருவோர் இதைமட்டும் 7-மாதங்களில் பெற்றுக்கொள்ளும் சௌகரியத்தை அடையும் பொருட்டு, அவர்களுக்குமட்டும் இதற்கு இவ்வாறு பிரத்தியேகமாக எழுமாதங்களுக்குச் சந்தா ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம். பழய சந்தாதாரர்கள் முன்செலுத்தி யிருக்கும் சந்தாத் தொகையிலேயே இந்நாவலைப் பெற்றுக் கொள்வார்கள். அடுத்த 1927ஸு ஜனவரிமீ முடிந்ததும் பழய சந்தாதாரர், புதிய சந்தாதாரர் ஆகிய எல்லோரும் அடுத்தஸு சந்தா செலுத்தி விடவேண்டும். சஞ்சிகைகள் புத்தகமாக்குவதற்குத் தக்கவாறு கணக்கிட்டுப் போடப்பட்டுவருவதால், ஒரு சஞ்சிகை குறைந்தால் ஒரு முழுப்புத்தகமுங் குறைந்துவிடும். ஆதலின் இதில் மாதிரிக்காப்பி அனுப்புதல்முடியாது. மேலும், இதில் வெளிவரும் நாவல்களெல்லாம் ஸ்ரீமாந். ஆரணி-குப்புசாமி முதலியாரவர்களால் எழுதப்பட்டவைகளே யாதலாலும், அவர்கள் ஸ்டைல் எல்லோருக்கும் தெரியுமாதலாலும் அவற்றின் மாதிரிக்காப்பி வரவழைத்தல் எவருக்கும் அனாவசியமாம்.

மானேஜர்,

"ஆனந்த நிலயம்"

தபால்பெட்டி நெ. 167, மதராஸ்.

பரா

...ந்த...

... ரு ளேத்தன்மைத் ...
மெய்ப்... ருள் ...
(ALL RIGHTS RESE...

தொகுதி 11	குரோதன ஹு ஆ... 1925 ஹு ஜூலை

கடவுள் வண...

இன்னமுது கனிபாகு கற்கண்
டெனருசித் திடவலியவ...
தின்பங் கொடுத்தநினை யெங்...
ரிடையரு துருகிநாடி
உன்னிய கருத்தவிழ வுரைகுளறி யுடலெங்கு
மோய்ந்தயர்ந் தவசமாகி
உணர்வரிய பேரின்ப வநுபூதி யுணர்விலே
யுணர்வார்க ளுள்ளபடிகாண்
கன்னிகை யொருத்திசிற் றின்பம்வேம் பென்னினுங்
கைக்கொள்வள் பக்குவத்தில்
கணவனருள் பெறின்முனே சொன்னவா றென்னெனக்
கருதிநகை யாவளது போல்
சொன்னபடி கேட்குமிப் பேதைக்கு நின்கருணை
தோற்றிற் சுகாரம்பமாஞ்
சுத்தநிர்க் குணமான பரதெய்வ மேபரஞ்
சோதியே சுகவாரியே (1)

ஆக்குவை மாயை யாவு நொடியினி லவற்றை மாள
நீக்குவை நீக்க மில்லா நினைப்பொடு மறப்பு மாற்றிப்
போக்கொடு வரவு மின்றிப் புனிதநல் லருளா னந்தந்
தாக்கவுஞ் செய்வா யன்றோ சச்சிதா னந்த வாழ்வே. (2)

கற்புறு சிந்தை மாதர் கணவரை யன்றி வேறோ
ரிற்புறத் தவரை நாடார் யாங்களு மின்ப வாழ்வுந்
தற்பொறி யாக நல்குந் தலைவநின் னலதோர் தெய்வம்
பொற்புறக் கருதோங் கண்டாய் பூரணா னந்த வாழ்வே. (3)

ா தினி

ாக்கம்.

மத வலிய அருளப்பெற்ற அன்
த இறைவனைத் தேசகால வொழி
, அதனாலேற்படும் சரீர கஷ்டங்களைப்
ராய் அறிவதற்கரிய பேரின்பானுபவ உணர்வு
வார்கள். இது சத்தியம். அப்படி என்றால்
பாது சிற
கனொருத்தி கன்னி வெறுத்துப் பேசுவது
ணர்ச்சி ...க் க னுடன் வாழுங்காலத்தில்
க்க் கருதுவள். அப்போது நீ முன்னே
று கேட்டால் அதை நினைத்து நகைபுரிவள்.
அறிவிலாத எனக்கு உனது கிருபையுண்
இப்பாடலால் தெரிவிக்கின்றார்.

அ.

சுகாரமபய..ம = சுகம் உதயமாகும்.

மிக்க தீவிரதர பக்குவமுற்ற அடியார்கள் இறைவனுடன் இரண்டறக் கலந்து பேரானந்த வாழ்வை யனுபவிக்கும்போது இன்பந் தருபவன் பதியாகவும், இந்த இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுவது பாசமாகவும், அவ்வின்பத்தை யேற்று அனுபவிப்பது பசுவாகவும் இருக்கிறபடியால், இன்னமுது கனிபாது..........உணர்வார்களுள்ளபடி காண்' என்று வியவகரிக்கப் பட்டது. இதில் 'கொடுத்த நினை' என்றும், 'அவசமாகி' என்றும் 'உணர் வார்கள்' என்றும் சொல்லி பதி பசு பாசமாகிற மூன்று பொருளையும் விளக்கமாக்கினர்.

"முத்திதனில் மூன்று முதலு மொழியக்கேள்
சுத்தவனு போகத்தைத் துய்த்தலணு—மெத்தவே
இன்பங் கொடுத்தலிறை யித்தைவிளை வித்தல்மலம்
அன்புடனே கண்டுகொளப் பா"

எனவரும் ஆன்றோர் வாக்கு இங்கு உணர்தற் பாற்று.

பூரண சந்திரனைப் போலும் வயதடைந்து, பேரழகுபெற்று, மதனாகமமுணர்ந்தவ ளாலும், பக்குவமுறாத கன்னிகை சிற்றின்ப ரசத்தை யுணராள். பக்குவமுற்றுப் புருஷனுடன் சேருமபோது அவ்வின்பரசம் இப்படிப்பட்டதென அறிந்து ஊமைகண்ட கனவைப்போல அதை அயலாரிடம் வெளியிடாதிருப்பள். இந்த உபமானத்தைப் போலவே ஜீவனொருவன் எல்லாக் கலைகளிலுந் தேர்ந்து நிபுணத்வ மடைந்திருந்தும், பக்குவ

முருதபோது அவன் திருவருளின் உண்மையை ஒரு சிறிதும் உணரான். பக்குவம்பெற்று இறைவனுடன் கலந்து, ஞாதாக்களுக்கே யுரித்தான ஆனந்தானுபவத்தை யடையும்போது அவ்வனுபவத்தைப் பிறர்க் கெடுத் துரைக்கும் தன்மையனுகான். ஆகையால் 'கன்னிகை யொருத்தி........ நகையாவள்' என்ருர்.

"கருவிகழிந் தாற்காணர் ஒன்றுமெனிற் காணர்
காணுதார் கன்னிகைதான் காமரதங் காணுள்
மருவியிரு வரும்புணர வந்தசுக இன்பம்
வாயினுற் பேசரிது மணந்தவர்தா முணர்வர்
உருவினுயிர் வடிவதுவு முணர்ந்திலைகாண் சிவனை
யுணராதார் உணர்வினு லுணர்வதுகற் பனைகாண்
அருள்பெறிலவ் விருவரையும் அறிவிறந்தங் கறிவர்
அறியாரேற் பிறப்புமரு தாணவமு மருதே"

என்னும் சிவஞானசித்தியாரும் இங்குக் கவனித்தற்கானதே.

பெண்மகள் கன்னிகைப் பருவத்தில் சிற்றின்பத்தை வெறுத்துப் பக்குவதசையில் அதனை இச்சிப்பதுபோல அருள் பெருத எனக்குச் சுகானுபவம் வெறுப்பாகவும் அருள்பெற்ற பெரியார்க்கு அது விருப்பாகவும் இருக்குமென்பது கருத்து.

2. ஆக்குவை = உண்டாக்குவாய் (சிருஷ்டி).
நீக்குவை = நீக்கிடுவாய் (சங்காரம்).
ஆனந்தம் தாக்கவுஞ் செய்வாய் = ஆனந்தத்தை யடையச் செய்வாய் (அநுக்கிரகம்).

இம்மூன்றையுஞ் சொல்லியவாற்ருல், திதியும் திரோபவமும் கூட்டிக் கொள்ளவேண்டும். கூட்டிக்கொள்ளவே இறைவனது பஞ்சகிருத்தியம் இப்பாடலில் வெளியிட்டவாரும்.

3. இல்புறத்தவர் = அயல் வீட்டார்.
தற்பொறி = தனது செல்வம்.
பொற்புற = பொலிவடைதற்பொருட்டு.

கற்புள்ள ஸ்திரீ தன் கணவனுக்கு ஒப்பாகவாவது உயர்வாகவாவது அயலாரைக் கொள்ளாது, தன் கணவன் பணியிலேயே கண்ணுங் கருத்துமா யிருத்தல்போல, சிவபெருமானுக் காட்பட்ட யானும் பிறதெய்வங்களிடத்தில் பற்றின்றி அப்பெருமான் பணியிலேயே நோக்காயிருப்பேனென்கிருர்.

"கண்டா ரிகழ்வனவே காதலன்ருன் செய்திடினும்
கொண்டானை யல்லால் அறியாக் குலமகள் போல்
விண்டோய் மதிள்புடைசூழ் வித்துவக்கோட் டம்மானீ
கொண்டாளா யாகிலுநின் குரைகழலே கூறுவனே"

எனப் பிறர் கூறுவதுங் காண்க.

ஆனந்தபோதினி

குரோதனஹு ஆடிமீ கஉ

நமது பத்திரிகையின் 11-வ்து ஆண்டு.

உயர்வற உயர்நலமுடையவனும், அயர்வறு மமரர்க ளதிபதியு மாகிய ஜெகதீசனது கிருபா கடாக்ஷத்தால நமது ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகைக்குப் பத்தாண்டுகள் மங்களகரமாகவே கழிந்தன. இம் மாதம் இப்போதினிக்குப் பதிஞேராவது ஆண்டு பிறந்திருக்கிறது· எல்லோருடைய மஞேபீஷ்டத்திற்கும் உரித்தாகுமாறே நம் பத்திரி கையை எத்தகைய விக்கினமுமின்றி நடைபெறச் செய்ய எல்லாம் வல்ல இறைவன் அருள்புரிவாஞக. தேச முன்னேற்றத்திற்கும், அதன் க்ஷேமத்திற்கும், தேகாரோக்கியத்திற்கும், ஆன்ம ஈடேற் றத்திற்கும், மற்றும் வேண்டிய சுயநலத்திற்கும், பொதுநலத்திற்கும் யோக்யதை வாய்ந்த வழிகளே விளக்கிக்காட்டும் விஷயத்தில் நமக் குத் துணைக்கருவியாயிருப்பது பத்திரிகையேயாம். பாஷாபிவிருத் திக்கு ஆதாரமாவதும் பத்திரிகையே. பத்திரிகைக்கு இத்துணைச் சிறப்பு இருத்தல்பற்றி, இதன் உண்மையறிந்த ஒவ்வொருதேசத்து மேதாவியரும், பத்திராபிமானிகளாய், பற்பல பத்திரிகைகளே வெளிப்படுத்தி, பத்திரிகையில் அபிமானமில்லாதாரையும் நற்போத னேயால் உள்ளவராக்கி, நடுநிலேயைப் பெற்றுச் சுகமார்க்கத்தில் வாழ்ந்துய்யுமாறு செய்து வருகிருர்கள்.

ஆனந்தபோதினி பத்திரிகைக்குப் போஷகரில்லாதிருந்தும் சென்ற பத்தாண்டுகளாக இதனே அபிமானித்து, இதன் அபிவிருத் தியில் ஊக்கத்தையும் உற்சாகத்தையும் காட்டி வருபவர்கள் நமது சந்தாதாரர்களாகிய அன்பர்களே. இப்படி நம் பத்திரிகை நாளுக்கு நாள் செழித்தோங்குமாறு அதனிடங் கண்ணுங் கருத்துமா யிரு ந்து அதனேப் பரிபாலித்து வரும் சந்தாநேயர்களுக்கும், அதற்கு மனச்சோர்வின்றி மிக்க உற்சாகத்துடன் விஷயதானம்புரிந்து உப்

கரித்துவரும் அறிவாளராகிய நண்பர்களுக்கும், புதிய சந்தாதாரர் களை அப்போதைக்கப்போது சேர்த்து இணங்கவைக்கும் உதார குணமுள்ள உத்தமர்களுக்கும் நமது மனதார்ந்த நன்றியறிதலைப் பாராட்டுவதுடன், அவர்களுக்கு நீடித்த ஆயுளையும், நோயற்ற வாழ் வினையும், நல்ல சந்தான விருத்தியையும், இன்னும் இகத்திற்கும் பரத்திற்கும் வேண்டிய எல்லா நலங்களையும் கொடுத்து ரக்ஷித்தரு ளப் பரம தயாநிதியாகிய பகவானது திருவருளைப் போற்றுகின் றோம்.

தேசநலத்தைப் பெரிதுங் கருதியே ஆனந்தபோதினி பத்திரி கைக்கு வருஷத்திற்கு ரூபா ஒன்றாக மிகவும் குறைந்த சந்தாவை நாம் ஏற்படுத்தி யிருக்கிறோம். இதற்குக் கிடைக்கும் மாதாந்தப் புத்தக ரூபமான சஞ்சிகையோ பன்னிரண்டு. ஒவ்வொரு சஞ்சி கையும் 56 பக்கங்களடங்கிய எட்டுப் பாரங்கள்கொண்டது. ஐந்து பாரங்கள் பூரா விஷயமும் மற்றவை எங்கள் சொந்த விளம்பரமும் உள்ளவை. நாம் பிரதிதினமும் அனுவசியமாக எவ்வளவோ செல வழித்துவிடுகிறோம். நாளொன்றுக்குத் தம்படிவீதம் உண்டி சேர்த் துவந்தாலும் வருஷத்தில் பதினைந்தணு சேர்ந்துவிடும். அத்துடன் ஒரு அணு சேர்த்துக் கஷ்டமில்லாமலே சந்தாத்தொகையைச் செலுத்தி இவ்வரிய பத்திரிகையைப் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

சில சந்தாதாரர்கள் தாம் செலுத்திய வருடசந்தா முடிவுபெற் றதும் அடுத்த வருடத்திற்குரிய சந்தாவை அனுப்பாமல் மௌனமா யிருந்துவிடுகின்றனர். அத்தகையோரை நாங்கள் பத்திரிகாபிமான முடையவர்களாகவே கருதி அவர்கட்கு வி-பி-யில் சஞ்சிகையை யனுப்ப நேரிடுகின்றது. இந்த விஷயத்தில் சிலர் சந்தோஷப்பட்டுத் தங்களுக்கிருக்கும் பல வேலைகளின் குழப்பத்தால் தங்கள் சந்தாத் தொகையை அனுப்பத் தாமதிக்க நேர்ந்ததை மன்னிக்க வேண்டு மென்றுஎங்களுக்கெழுதி வருகின்றனர். வி-பி-யையும் அங்கீகரிக்கின் றனர். சிலரோ வி-பி-யைத் திருப்பிவிட்டு "நாங்கள் எப்போது பணம் அனுப்பவில்லையோ அப்போதே எங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டு வதில்லை என்கிற எண்ணம் உண்டு என்பதை ஏன் நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளாமல் பத்திரிகையை வி-பி-யில் அனுப்பவேண்டும். அந்த வி-பி-யை நாங்கள் திருப்பிவிடுவதால் உங்களுக்கு நஷ்டம் ஏற்படு கிறதென்று ஏன் சொல்லவேண்டும்" என்று கடிந்து பேசுகின்ற னர். இப்படிப் பேசுபவர்கள் முன்னதாகவே (ஆனிமாதத்திலேயே)

தங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டாம் என்று ஒரு கார்டு எழுதிவிட்டால் எங்களுக்கு எவ்வளவோ செளகரியமாய்விடும். ஆகிலும் இவ்விதம் உண்டாகும் நஷ்டத்திற்கும் நாங்கள் வருந்தவில்லை. இவர்களுக்குப் பதிலாகப் புதிய சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்தபடியேயிருக்கின்றனர்.

நிற்க, விஷயதானம் புரிவோரிற் சிலர் தாங்கள் எழுதியனுப்பும் வியாசங்களை உடனே வெளியிடாமைக்காக மனம் வருந்தி "இனி எங்களுக்குப் பத்திரிகை வேண்டாம். நாங்கள் அனுப்பும் வியாசங்களை வெளியிட உங்களுக்குப் பிரியமில்லை. நீங்கள் பாரபட்சமாக நடந்துகொள்கிறீர்கள்" என்று குறைகூறுகின்றனர். இவர்களுக்கிருக்கும் அபிமானத்தைப் பாருங்கள். பொது நோக்குடன் திருத்தமாகவும், பொருத்தமாகவும், சுருக்கமாகவும், விளக்கமாகவும் யாவருக்கும் பயன்படக்கூடியதாய் எழுதும் வியாசங்களை நாங்கள் கிரமப்படி வெளியிட்டுக்கொண்டுதான் வருகிறோம். ஒரு முறையில் பத்திரிகை எவ்வளவு பிடிக்குமோ அவ்வளவே வெளியிட்டு மற்றவற்றை அடுத்தமுறை வெளியிட இருப்பிலிருத்திக்கொள்ளுகிறோம். இப்படி யிருப்பிலிருப்பவை பெருங் கட்டாகச் சேர்ந்திருக்கின்றன. அடுத்தபடி வரும் வியாசங்களில் அதி முக்கியமும் உடனே வெளியிடத்தக்கதுமான ஒன்றையோ இரண்டையோ உடனே எடுத்துக்கொண்டு மற்றவற்றைப் பின்னர் வெளியிட ஷெ கட்டில் சேர்த்துவிடுகிறோம். எந்த வியாசமும் வெளிவராமற்போகாது. எங்களுக்கு ஏற்கனவே யிருக்கும் வேலையுடன் சிரமமான வேலைக்கிடந்தராதபடி விஷயதானம் புரியுமாறு சந்தாநேயர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறோம்.

பத்திரிகையைப் பெரிதாக்கிச் சந்தாத் தொகையையும் அதிகமாக்குமாறு நமது சந்தாநேயர்கள் பலர் அடிக்கடி நமக்கு எழுதுகிறார்கள். இவ்விஷயமாக நாம் முந்திய சஞ்சிகைகளில் வெளியிட்டிருப்பதை நேயர்கள் கவனிக்கவில்லைபோலும். நாம் அச்சஞ்சிகைகளில் தெரிவித்தபடி நேயர்கள் புது சந்தாதாரராகப் பலரைச் சேர்த்து அத்தொகையை எங்களுக்கு முன்பணமாக அனுப்பும்பட்சத்தில் இப்போதுள்ள சந்தாத்தொகைக்கே சஞ்சிகையைப் பெரிதாக்கி அனுப்பச் சித்தமாயிருக்கிறோம். இதனை அன்பர்கள் கவனிப்பாராக. தயாபர மூர்த்தியாகிய பகவான் நமது சந்தாநேயர்களுடைய விருப்பத்தையும் எங்களுடைய எண்ணத்தையும் விரை

வில் நிறைவேற்றி ரக்ஷித்தருள அவனது பொற்றாமரை நற்றாளை வாயார வாழ்த்தி மனதாரச் சிந்தித்து அஷ்டாங்கமும் நிலத்திற்படிய வணங்குகின்றோம். ஓம் தத் ஸத்.

பத்திராதிபர்.

கீழ்நாட்டுப் பிரயாணிகளின் கஷ்டம்.

நம் நாடு, சிற்சில உரிமைகளைப் பெறாததனாலேயே இந்திய மக்களுக்குப் பற்பல அசௌகரியங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன வென்று, அவற்றை நிவர்த்திப்பதற்கு மேதாவிகளாகிய பல அறிஞர்கள், உடல், பொருள், ஆவி மூன்றனையும் தத்தம் செய்து, அரும் பெரும் பிரயாசையெடுத்து உழைத்து வருகின்றனர். அவ்வுழைப்பின் பயனாகச் சில நன்மைகள் உண்டாகி யிருக்கின்றன; உண்டாகின்றன; மேலும் உண்டாகக் கூடுமென எதிர்பார்க்கப்படுகின்றன. இவை யொருபக்கமிருக்க, நம்மவர்க்குள்ளேயே சகோதரத்துவம் இன்மையாலும், சுயநலம் பாராட்டுந் தன்மையாலும், வேறு பற்பல காரணங்களாலும் பல கஷ்டங்கள் உண்டாகி வருகின்றன. அவற்றுள், கீழ்நாட்டுப் பிரயாணிகள் அடையும் கஷ்டம் முதன்மை பெற்றது; பலரும் பரிதபிக்கக்கூடியது. அதைப்பற்றிய நிவர்த்தி மார்க்கம் ஒன்றும் இதுகாறும் ஏற்படவில்லை. ஆதலின், அதைக்குறித்துச் சிலவற்றைப் பலர்க்கும் விளக்கிக்காட்டுதல் அவசியமாயிருக்கின்றது. அதனால், அக்கஷ்ட நிவர்த்திக்கான மார்க்கம் ஏதேனும் ஏற்படக்கூடுமென்று நினைக்கிறோம்.

இக்காலத்தில், நம் இந்து தேசத்தில்—அதிலும் தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியில்-தருமம் மாறுபட்டதாலோ, தெய்வபக்தி குறைந்ததாலோ, காலத்தின் மாறுபாட்டாலோ, வேறெவ்வகைக் காரணத்தாலோ உரிய பருவங்களிற் பெய்யவேண்டிய மழை சரியாகப் பெய்வதில்லை. பெய்தாலும் காலந்தவறிப் பெய்கின்றது. அதனாலும், இந்நாட்டவர் விவசாயத்தில் சிரத்தையின்றி வெவ்வேறு பற்பல துறைகளில் இறங்கிவிட்டமையாலும், இங்குப் பயிர்த்தொழில் சரிவர நடைபெறுவதில்லை. வருவாய்க் குறைவு ஏற்பட்டு விடுகின்றது. அதனால் பெரும் பான்மையான விடங்களில் அடிக்கடி பஞ்சம் நேர்ந்துவருகின்றது. அப்பஞ்சத்தால் பலர் ஜீவனத்துக்கு வழியின்றிக் கஷ்டப்படக் கூடியவர்களாயிருக்கின்றார்கள். அத்தகையினருள் பெரும்பான்மையோர் தனி

யாகவோ குடும்பங்களுடனே இரங்கூன், பினங்கு, சிங்கப்பூர் முதலிய கீழ்நாடுகளுக்குச் சென்று ஜீவிக்கவேண்டியவர்களாய் விடுகின்றனர். ஆதலின், சென்னை, நாகை முதலிய விடங்களிலிருந்து கீழ்நாடுகளுக்குப் புறப்படும் ஒவ்வொரு கப்பலுக்கும் தென்னாட்டிலுள்ள ஜனங்கள் கூட்டங் கூட்டமாகக் கூடிப் பிரயாணப்படுகிறார்கள். அதிலும் கார்த்திகை மாதத்தில் பர்மா தேயத்தில் நெற்கதிர் அறுப்பு வேலை மிகுதியாதலின் அதை உத்தேசித்து வருடந்தோறும் அம்மாதத்தில் பல்லாயிரக் கணக்கான பிரயாணிகள் இரங்கூனுக்குப் புறப்பட்டுப் போகின்றார்கள்.

அவர்கள் அவ்வாறு புறப்பட்டுப் போகும்போது, மனைவி மக்களுடனும், மூட்டை முடிப்புக்களுடனும், பெட்டி சட்டிகளுடனும், கால் நடையாகவோ, கட்டை வண்டிகளிலேறியோ, தங்கள் ஊர்களுக்குப் பக்கத்திலுள்ள ரெயில்வே ஸ்டேஷன்களிருக்கும் நகரங்களுக்கோ ஊர்களுக்கோ போய்ச் சேருகிறார்கள். ஆங்காங்குள்ள சாப்பாட்டுக் கடைக்காரர்களும், தரகுக்காரர் (டிஸ்கவுண்டுக்காரர்)களும், அவர்களை முன் பின் அறியாதவர்களாயிருந்தாலும் நெடுநாட் பழக்கமுடையவர்களைப் போல, அவர்களுடைய பணத்தை அகப்பட்ட வரையில் அபகரிப்பதற்கு, "அண்ணா வாருங்கள், அத்தான் வாருங்கள், மாமா வாருங்கள், முந்தி நீங்கள் பினங்கிலிருந்து வரும்போது நம்முடைய கிளப்பில் வந்திறங்கிப் போகவில்லையா? நான் ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்கு வந்து உங்களை எதிர்கொண்டழைத்து உபசரித்தனுப்பவில்லையா? அக்காள் சௌக்கியமா? மாமி க்ஷேமமா? தம்பிமார் சுகந்தானா?" என்று அவர்களுடன் பொய்யுறவு கொண்டாடித் தங்கள் சொந்தமான ஹோட்டல்களுக்கு அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறார்கள். அந்தப்பேதை ஜனங்கள் பாபம்! முன்னே அவர்களை எப்பொழுதுமே அறியாதவர்களாயிருந்தாலும், அவர்கள் பேசும் தந்திரமான முகநட்பு வார்த்தைகளால், முன்னொரு சமயம் சந்தித்திருக்கக் கூடுமென்று தங்கள் மனதைத் தாங்களே சமாதானஞ்செய்து கொண்டு அவர்களை நம்பி அந்த ஹோட்டல்களுக்குப் போகிறார்கள். இவர்களுக்கு அந்த அறியாத ஊர்களில் தங்குவதற்கு எப்படியாவது ஓர் இடம் வேண்டியது அவசியமாயிருப்பதால், இவர்கள், அவர்கள் பின் போய்த் தீரவேண்டியதாகவே யிருக்கின்றது.

இவர்கள் அந்தச்சாப்பாட்டுக் கடைகளில் போய்ச் சேர்ந்த

வுடன் அவ் ஹோட்டல்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும் இவர்களிடம் கூடி யிருந்துகொண்டு "நல்ல வேளையாய் நீங்கள் போக்கிரித்தன மான ஹோட்டல்காரர்களிடம் அகப்பட்டுக் கொள்ளாமல் எங்களைக் கண்டுகொண்டீர்கள்; அவர்களிடம் சிக்கியிருந்தால் உங்கள் மூட்டைகள் கொள்ளைபோய் விடும்; உங்களுக்கு இன்னும் பல ஆபத் துக்களும் நேரும்; இங்கே அப்படி யொன்றும் நடவாது" என்று வாய்ப்பந்தல் போடுவார்கள். அதனால் அந்தப்பிரயாணிகள் இவர் களை மகா சத்தியவந்தர்களென்றே நம்பிக்கொள்வார்கள். ஆனால் அவர்கள், பிறர் மேலேற்றிக் கூறிய மோசத்தொழில்களெல்லாம் அவர்களிடத்திலேயே தான் குடிகொண்டிருக்கும். அவர்கள் இப் படி யெல்லாம் பகட்டு வார்த்தைகளைப்பேசி ரெயிலில் சௌகரிய மான நேரம்பார்த்து அவர்களை யேற்றியனுப்புவதாகச் சொல்லி இரண்டு மூன்று தினங்கள் வரையிலுங்கூடத் தங்கள் வசமே தங் கும்படி செய்துவிடுவார்கள். அவர்கள் எத்தனை நாள் தங்குகிறார் களோ அத்தனைக்கத்தனை ஹோட்டல் மாஸ்டர்களுக்கும், டிஸ் கவுண்டு மாஸ்டர்களுக்கும் வரும்படி அதிகம். அதற்காகவே இவ் வாறு தங்கச்செய்வது வழக்கம்.

அங்ஙனம் இந்த வழிப்பறி கொள்ளைக்காரர்கள் அவர்களைத் தங்கவைத்துக்கொண்டு, துணி மணி முதலிய சாமான்கள் வாங்கு வதிலும், நாடகம் பயாஸ்கோப் முதலிய வேடிக்கைகள் பார்ப்பதி லும், பற்பல அதிசயங்களைப் பார்ப்பதிலும் கமிஷன் கவருவதற்கு இழுப்பார்கள். பிரயாணிகள் அப்போது இங்கிருந்து அதிக கஷ் டத்துடன் வழிச்செலவுக்கு மாத்திரம் பணந்தேடிக்கொண்டு செல் பவர்களாதலின் அத்தகைய விஷயங்களுக்கு அதிகமாக இணங்க மாட்டார்கள். கொஞ்சம் அதிகமாகப் பணம் வைத்திருக்கும் சிலர் மாத்திரம் இசைவார்கள். அவர்களிடம் மாத்திரம் மேற்படி இடைக் கொள்ளைக்காரர் கிடைத்த வரையில் அக்காரியங்களின் மூலம் கமிஷன் சம்பாதித்துக்கொள்வார்கள். அதன்மேல் சாப் பாட்டுக்கும் தங்குமிடத்திற்கும் ஏற்பட்ட பணங்களைப் பிரயாணி களிடம் வசூலித்துக்கொண்டு அவர்களை ரெயில்வேஸ்டேஷன் களுக்குத் தள்ளிக்கொண்டு போவார்கள். பிரயாணிகளுககு ஏற் படும் சாப்பாட்டுச் சௌக்கியமும், தங்குமிடத்தின் சௌகரிய முமோ வாயினாற் சொல்லி முடியா; சாதமோ, இந்தப் பிரயாணி களுக்கென அந்த ஹோட்டல்காரர் தயார்செய்து வைத்திருக்கும் தடித்த மட்டையரிசியால் கல்லுடன் கலந்து அருமையாக ஆக்கப்

பட்டது; குழம்போ மனங் குழம்பும்; அவர்கள் ஏதோ ஒரு காயை அறுத்துச் சட்டியிற்போட்டு உப்பும் புளியும் அதன் தலேயிற் கொட்டித் தண்ணீர் வார்த்துக் கொதிக்கவைத்திருப்பார்கள். இந்தச் சாப்பாட்டிற்கு ஆளொன்றுக்கு ஆறணு விழுக்காடு வசூலித்துவிடு வார்கள். இடவாடகையோ நாளொன்றிற்கு ஆளொன்றுக்கு நான்கணு விகிதம் வாங்கிவிடுவார்கள். ரெயில்வேஸ்டேஷனுக்குச் சென்றவுடன், அவர்கள் அந்தப்பிரயாணிகளேக் கூட்டங் கூட்டமாக ஆடு மாடுகளேப் போல் திரட்டிப் புழுதிநிறைந்த இடங்களில் உட் காரவைப்பார்கள். அந்தப்பேதை ஜனங்கள் மண்ணிலும் கல்லி லும் துணிகளே விரித்துப் படுத்திருப்பார்கள். இந்தப் பிரயாணி களேக் கண்டால் எவருமே இழிவாகக் கருதுவது இயற்கையாதலின், இவர்கள் எவர்க்கும் தொந்தரவு கொடாமல் ஓர் ஒதுக்கமான விடத் தில் வீழ்ந்து கிடக்கும்போது கூட அங்கேயிருக்கும் போட்டர் களும், ஜவான்களும், அவர்களே எழுப்பி, "கழுதைகளே! இங்கே வந்து படுத்திருக்கிறீர்களே , சாமான்களே எவராவது எடுத்துக் கொண்டுபோய் விட்டால் உங்களுக்கு யார் இழவு கூட்டுகிறது; இங்கே படுத்துத் தூங்கக்கூடாது; வேறெங்காவது போயிருந்து ரெயில் புறப்படும் நேரத்துக்கு வந்து சேருங்கள்" என்று அங்கு மிங்கும் துரத்துவார்கள். இவர்கள், அங்கேவரும் ஜனங்களுக்குச் சௌகரியங்களேச் செய்ய ஏற்பட்டவர்களாதலின், இத்தகைய உதவியைச்செய்து விடுகிருர்கள். அந்தோ! புதியவராக வந்த அந்த ஜனங்கள் என்ன செய்வார்கள் பாபம்! பகற்காலமா யிருந்தாலும் பாதகமில்லே; வேறெங்கேனும் போயிருந்து வருவார்கள். இராக் காலத்தில் வேறிடங்கள் தெரியாமையால், அவர்கள் அவ்விடத்தை விட்டுப்போகப் பயப்படுவார்கள். பயந்தாலும் காவற்காரர்கள் விடுவதில்லே. அவர்களுடைய முடுக்குதலுக்கஞ்சிப் பிரயாணிகள் அங்குமிங்கும் போய் அலேவார்கள். அப்போதவர்களின் பொருள் களேச் சிலர் கொள்ளேயடித்துக் கொண்டுபோய் விடுவார்கள். இதன் இரகசியம் கடவுள் ஒருவருக்கே தெரியும். இந்த விதமாக ஜனங் களே ஸ்டேஷனேவிட்டுச் செல்லுமாறு துரத்துவதையும், அவர்கள் பலவிதமான ஹிம்ஸைக்குள்ளாவதையும் சேலத்தைச் சார்ந்த சூர மங்கலம் ஸ்டேஷன், வடக்கே கூடூர் ஸ்டேஷன், திண்டிவனத்திற் கடுத்த ஒலக்கூர் ஸ்டேஷன் முதலிய விடங்களில பிரத்தியக்ஷமா கப் பார்த்தேயிருக்கின்ருேம். அப்படி ஸ்டேஷன் காவலர்கள்

முடிக்கும்போது, அவர்களுக்கு தக்ஷிணை ஸமர்ப்பிப்பவர்களுக்கு அங்கே தங்க கொஞ்சம் இடம் கிடைக்கிறது.

இவ்வாறு அவதிப்பட்டு டிக்கெட் கொடுக்கும் சமையத்தில் பிரயாணிகள் அவசரமாய் ஸ்டேஷனுக்கு ஓடிவருகிறார்கள். அப்போதும் ஹோட்டல்காரர்களும், கமிஷன்காரர்களும் அவர்களை விடுவதில்லை. டிக்கெட் வாங்கும் பொறுப்பைத் தாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். ஆளெண்ணி டிக்கெட் ரூபாயை வாங்குவதோடு டிக்கெட் ஒன்றுக்கு நான்கணு கமிஷனும் வாங்கிக்கொண்டு, சென்னைக்கோ, நாகப்பட்டினத்திற்கோ டிக்கெட்டுகளை வாங்கி அவர்களிடம் கொடுத்துவிடுவார்கள். டிக்கெட்டுகள் வாங்கியதுபோக மீதிச் சில்லறை கையிலிருந்தால் அதைப் பிரயாணிகளிடம் கொடுக்கவேமாட்டார்கள். அவர்களை வண்டியிலேற்றி வண்டி புறப்படும்வரையில், போலி விசுவாசப் பேச்சுக்களைப் பேசிக்கொண்டேயிருந்து, வண்டி புறப்பட்டுக் கொஞ்சம் வேகமாய்ப் போகும்போது, "ஐயோ! சில்லறை கொடுக்க மறந்துவிட்டேனே" என்று, மடியில் கைவைத்தபடியே கொஞ்சதூரம் ஓடி, வண்டியிலிருக்கும் பிரயாணிகளை நோக்கிக் கையை நீட்டுவதுபோல் பாவனை செய்து, கொடுக்கமுடியாமற் போனதுபோல் விசனக்குறிகாட்டி, "அண்ணச்சி! சில்லறை கொடுக்கவில்லையென்று வருத்தப்படாதீர்கள்; வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது; நீங்கள் திரும்பிவரும்போது கொடுத்துவிடுகிறேன்" என்று உபசாரவார்த்தை கூறி நின்றுவிடுவார்கள். அவர்கள் திரும்பிவரும்போது இவர்கள் அந்தச் சில்லறையைக் கொடுப்பதைக் கடவுள்தான் அறிவார். இந்த இடைத்தட்டுக்காரர்கள், டிக்கெட் வாங்குவதிலும், மற்ற விஷயங்களிலும் கொள்ளையடிக்கிறார்களென்று பிரயாணிகள் நினைத்துத் தாங்களே டிக்கெட் வாங்கப்போனாலோ நாள் பத்தானாலும் அவர்களால் அது முடியாது. அங்கே நிற்கும் காவலாளிகள், அவர்களை அங்கு மிங்கும் துரத்தியடிப்பார்கள்; டிக்கெட் கொடுப்பவரும், பிரயாணிகள் சன்னலில் கையை நீட்டும்போதெல்லாம், "கழுதைகளா! உபத்திரவப்படுத்துகிறீர்களே" என்று கையை மடித்துக்கொண்டு சன்னலில் நுழைத்த பிரயாணிகளின் கையிற் குத்துவார்கள். அதனால் பிரயாணிகள் படும் கஷ்டத்திற்களவில்லை. தரகுக்காரர்கள் டிக்கெட் வாங்கும்போதுமாத்திரம் பிரயாணச்சீட்டு விற்பவர் நூறு இருநூறு டிக்கெட்டுகளானாலும் முதலில் அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டுத்தான் மறுவேலை பார்ப்பார்கள். இதற்குக் காரணம் அவர்க்குரிய காணிக்கை செலுத்திவிடப்படுவதுதான்.

இனி, பிரயாணிகள், புகைவண்டியில் ஏறும்போதும், ஏறிச்செல்லும்போதும் நடக்கும் விநோதங்கள் பலவுள. அவையெல்லாவற்றையும் எழுதமுடியாவிடினும், முக்கியமான சிலவற்றைமாத்திரம் எழுதுவாம்: அவர்கள், கேட்டில் நிற்போரால் ஒழுங்காகவிடப்படுவதில்லை. அவர்கள், ஒருபக்கம் நுழைந்தால் மற்றொருபக்கம் போங்களென்று கேட்டில் நிற்போர் அவர்களைத் துரத்துவார்கள் ; அங்கே சென்றால் வேறொருபக்கம் செல்லுங்களென்று அங்குள்ளவர்கள் தள்ளுவார்கள். இதற்கிடையில் சிலர், இடையிற்போடக்கூடாத சாமான்களையும் நிறையிலிட்டுப்பார்த்து அநுவசியமாகப் பணம் கேட்டு அவர்களைப் படுத்தும்பாடு கொஞ்சமன்று. இத்தனை ஹிம்சைக்கடல்களை நீந்தி அந்தப் பிரயாணிகள் பகீரதப் பிரயத்தினத்தின்பேரில் ரெயிலில் போய் ஏறுகிறார்கள். அங்கேதான் அவர்களுக்குச் சௌகரியமுண்டா ? முந்தியே ஏறித் தங்களை நாகரீகமுடையவர்களென்று கருதிக்கொண்டிருக்கும் நம்மவருட் சில கோடரிக்காம்பானவர்கள், அவர்களைத் தாழ்ந்தவர்களென்று கருதிக் கீழே தள்ளுகிறார்கள்; அவர்கள் மிகுந்த சண்டை சச்சரவுகளுடன் வண்டிகளுள் நுழைகிறார்கள். பாதிப்பேர் ஏறியுமேறாமலு மிருக்கும்போதே வண்டி புறப்பட்டுவிடுகிறது. குழந்தை வண்டியிலும், தாய் கீழும், புருஷன் வண்டியிலும், மனைவி கீழும், மூட்டைகள் பிளாட்பாரத்திலும், அவற்றிற்குடையவர் வண்டியிலுமிருந்து எல்லோரும் கதறுகிறார்கள். அந்தக் கூச்சலைக் கவனிப்பாரெவருமில்லை. தங்கினவர்கள் அவஸ்தைப்பட்டு அடுத்த வண்டிகளில் குறித்தவிடம்போய்ச் சேர்கிறார்கள். மாயவரம் ஸ்டேஷனில் ஒருசமயம் வண்டியில் கொஞ்சங்கூட இடமில்லாதிருக்கும்போது பெருங்கூட்டமான ஜனங்கள் ஏறப் பிரயத்தனப்பட்டார்கள். ஏறமுடியாமையால் ஒரு பெண்ணைச் சில ஆடவர் தூக்கி வண்டிச் சன்னல்வழியே உள்ளே செலுத்தினார்கள். அவளுடைய பாதி உடம்பு உள்ளும் பாதி உடம்பு வெளியிலுமிருக்கும்போதே வண்டி புறப்பட்டுவிட்டது. அவள் கதறினாள்; கீழே நின்றவர்களும் கத்தினார்கள். இன்னும் பல விநோதங்கள் நடந்தன. இவற்றை நாம் பிரத்தியக்ஷமாகப் பார்த்திருக்கின்றோம்.

இவ்வாறு பிரயாணிகள் ரெயிலேறியும் இருக்கவும் நிற்கவும் இடமின்றிப் படாதபாடெல்லாம் பட்டுப்போகிறார்கள். இவர்கள் இரவு இரண்டு மூன்று மணிக்கு விழுப்புரம் போகும்போதே சென்னைக் கிளப்புக்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும் இவர்களை எதிர்கொண்

டழைக்க வந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வஞ்ச உறவுகொண்டு இவர்களை அழைத்துப்போய் ஹோட்டல்களில் சேர்க்கிறார்கள். அவ்விடங்களிலும் முன்னே நாம் கூறியபடியே பல அக்கிரமங்கள் நடக்கும். அந்த ஹோட்டல்காரர்களும், தரகுக்காரர்களும், வந்தவர்களிடம் தக்க கமிஷன் கொள்ளையடித்துக்கொண்டு கப்பல் டிக்கெட் வாங்கிக்கொடுத்துப் பிரயாணிகளைக் கப்பலில்கொண்டுபோய்த் தள்ளிவிடுவார்கள். வண்டிக்காரன், மூட்டை தூக்குகிறவன், படகுக்காரன், ஹோட்டல்காரர், தரகுக்காரர் எல்லோரும் கூட்டாளிகள். அதனால் அவர்கள் ஒருவர்க்கொருவர் துணையாய் நின்று பிரயாணிகளிடம் கூலிக்கும் அதற்கும் இதற்குமென ஒன்றுக்குப் பத்தாகப் பணம் பறித்துக் கொடுப்பார்கள். வண்டிக்காரர்களும், கூலிக்காரர்களும், படகுக்காரர்களும் வாடகையோ கூலியோ பிரயாணிகளிடம் பேசுவதொன்று முடிவில் கேட்பதொன்றாயிருக்கும். அவர்கள் ஒன்றுக்குப் பத்தாகக் கேட்பார்கள். அவர்கள் கேட்டபடி கொடாவிட்டால் பிரயாணிகளை வாய்க்கு வந்தபடி பேசித் திட்டுவார்கள். பிரயாணிகள் படகிலேறிக் கப்பலுக்குப் போகும்போது படகுக்காரர்கள், அவர்களைக் கடலில் தள்ளிவிடுவதாகப் பயமுறுத்தியும், வேறுபல துன்பங்களுக்குள்ளாக்கியும் அவர்களிடம் பணம் பறிப்பார்கள். (இப்போது சென்னை முதலிய துறைமுகங்களில் ஜனங்கள் டிக்கெட் வாங்குவதற்கும், கப்பலேறுவதற்கும் போதிய சௌகரியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன) எனினும் நாகை முதலிய விடங்களில் இந்த அக்கிரமங்கள் மிகுதியும் நடந்துவருகின்றன; தூத்துக்குடித் துறைமுகத்தில் சிலோன் ஏற்றுமதி அதிகமாயிருந்தகாலத்தில் நடந்த கொடுமைகள் எண்ணில. ஜனங்களைப் படகிலேற்றிக் கப்பலுக்குக் கொண்டுபோகும்போதே நடுவழியில் படகுக்காரர்கள் பிரயாணிகளிடம் அதிகத் துட்டுக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்பார்கள்; அவர்கள் கொடாவிட்டால் படகையே தண்ணீரில் கவிழ்த்துவிட்டு ஜனங்களை நீரில் மூழ்கிக் கதறச்செய்துகொண்டு, அதிகப்பணம் கொடுத்தால்தான் உங்களைத் தூக்கிப் போட்டில் போடுவோம் என்று சொல்லித் துட்டுக் கொடுப்பதாகப் பிரயாணிகள் வாக்குறுதி செய்தபின் அவர்களைத் தூக்கிப் படகிலேற்றிக்கொண்டு சொன்னபடி அவர்களிடம் துட்டு வாங்கிவிடுவார்கள். யாரேனும் அதிகாரிகள் கண்டு அப்படகுக்காரரை ஏன் இப்படிச் செய்தீர்கள் என்று கேட்டபோதிலும் அவர்கள், 'படகு, தானே கவிழ்ந்துவிட்டது; நாங்களென்னசெய்வோம்?' என்று சமாளித்துக்கொள்வார்கள்.

இவ்வாறெல்லாம் பிரயாணிகள் படகுக்காரர் முதலியவர்களிடத்தில் படாதபாடெல்லாம் பட்டுக் கப்பலேறிய பின்னர் அங்காவது அவர்களுக்குச் சுகமுண்டா? அந்தோ! அங்கேதான் நரக வாதனை. நல்ல சாப்பாடு கிடைப்பதில்லை; குடிக்க நல்ல தண்ணீரும் போதிய அளவு சப்ளை செய்யப்படுவதில்லை. ஒவ்வொருவருக்கும் தலை சுழற்றும்; பித்தமேலிட்டு ஒருவர்மேலொருவர் வாந்தி யெடுத்துக்கொண்டு பெரும் பான்மையோர் பிரக்ஞையற்றுக் கிடப்பார்கள். கப்பல் சில்லறை வேலைக்காரர்கள் அவ்வாறு மயங்கிக் கிடப்பவர்களை மனிதர்களென்று நினைக்காமல் சாமான் மூட்டைகளாகவோ கட்டைகளாகவோ நினைத்து அவர்கள் மீது ஏறி நடந்து செல்வார்கள். கப்பலைக்கழுவ வருவோர், எழுந்திருக்க முடியாமல் கிடக்கும் ஜனங்கள்மீது உப்புத்தண்ணீரை அடித்து அவர்களை அலங்கோலப் படுத்துவார்கள். இன்னும் அங்கு வேலைக்காரர் செய்யும் அதிகாரத்தாலும், வேறு பல அக்கிரமங்களாலும் ஜனங்களுக்குண்டாகும் துன்பத்திற்களவில்லை.

இப்படிக் கப்பலிலும் கண்கலக்கப்பட்டு ஜனங்கள் இறங்கு துறைமுகம் போய்ச் சேர்ந்தவுடன், கப்பலேறுங் காலத்தில் எவ்விதத் துன்பங்கள் அவர்களுக்குண்டாயினவோ அவற்றிற்கு மேற்பட்ட கஷ்டங்களே அங்குள்ள பலராலும் உண்டாகின்றன. இங்ஙனம் ஏழைமக்கள் எண்ணத்தொலையாத இடையூறுகளை யெல்லாம் அடைந்து முடிவில் தாங்கள் குறிப்பிட்ட இடங்கட்குப் போய்ச் சேருகிறார்கள். சேர்ந்ததும் பினங்கு முதலிய இடங்களில் ரப்பர் தோட்டங்களிலும், பர்மா முதலிய இடங்களில் நெல்விளை புலங்களிலும் வேலைசெய்து அரும்பாடுபட்டுப் பொருள் தேடுகிறார்கள். சிறிது கைப்பொருள் சேர்ந்ததும், சொந்தவூர் சேர்ந்து சுற்றத்தாருடன் கூடி இன்புற்று வாழலாமென்று திரும்புகிறார்கள். இவர்களுக்கு இப்போதுண்டாகும் கஷ்டங்கள் தாம் விநோதமானவை. "மடியில் கனமில்லாதவனுக்கு வழியிற்பயமில்லை" என்றபடி முன்னே, இவர்கள் சொந்த வூர்களிலிருந்து வரும்பொழுது அதிகக் கையிருப்பில்லாமல் வந்தபடியால் இடைக்கொள்ளைக்காரர்கள் இவர்களை இலேசாகத் துன்பப்படுத்தி விட்டுவிட்டார்கள். இப்பொழுதோ இவர்களிடத்தில் கொஞ்சம் கொஞ்சம் பணம் கையிருப்பிலிருப்பதால், "மடியில் பணமிருந்தால் வழியிற்பயம்" என்பதற்கிணங்க இவர்கள் அஞ்சும்படி இவர்களிடம் பொருள் பறித்தற்கு ஆங்காங்குள்ளவர்கள் அளவற்ற அக்கிரமங்களைச் செய்யத்

தொடங்கிவிடுகிறார்கள். கீழ்நாடுகளிலிருந்து துறைமுகங்களுக்கு வந்து கூலி ஜனங்கள் கப்பலேறும்போது, மூட்டை தூக்கும் கூலிக் காரர்களும், வண்டிக்காரர்களும், படகுக்காரர்களும், காவலாளி களும் பயமுறுத்தியும், திட்டியும், ஒன்றுக்குப்பத்தாக அவர்களிடம் கூலி முதலியன வாங்கியும் அட்டைகள் இரத்தத்தை உறிஞ்சுவது போல பணத்தை உறிஞ்சிவிடுகிறார்கள். பாவம்! பயந்த கூலி ஜனங்கள் என்னசெய்வார்கள்! அவர்கள் கேட்டவைகளையெல்லாம் அவிழ்த்துக் கொடுத்துவிட்டுப் புலிக்கூட்டத்திற்கஞ்சிச் செடிகளில் ஓடி மறையும் செம்மறியாடுகளைப் போல் விரைந்தோடிக் கப்பலிற் புகுந்து அடங்கிவிடுவார்கள்.

சில தினங்கள் கடலில் கப்பலால் அலைக்கப்பட்டுச் சென்னைத் துறைமுகம் வந்து சேர்வார்கள். கப்பல்வந்தவுடன், ஹோட்டல் காரர்களும், தரகுக்காரர்களும், நெருங்கின உறவினர்போல் அவர் களை வரவேற்பதற்குக் கப்பலுக்கே போய்விடுவார்கள். கூலி ஜனங் கள் கீழ்நாட்டிலிருந்து திரும்பி வருவதால் அதிகப்பணத்துடன் வருவார்களென்றும், அதனால், தங்களுக்கு நல்லவேட்டை கிடைக்குமென்றும் இந்தப் புண்ணியவான்கள் அவர்களை வரவேற் கப் போவார்களேயன்றி உண்மையான விசுவாசத்தால் செல்வ தில்லை. இந்த நடிப்புக்காரர்கள் கப்பலுக்குட் புகுந்தவுடன், பிர யாணிகள் தங்களுக்கு அறிமுகமில்லாதவர்களா யிருந்தாலும் ஒவ் வொருவரையும் பார்த்து க்ஷேமம் விசாரித்து, முன் போகுங்காலத் திற் செய்தபடியே மாமன், மைத்துனன், அண்ணன், தம்பி, பாட் டன், சிற்றப்பன், பெரியப்பன் என்று முறை கொண்டாடித் தங்க ளிடம் சிக்கியவர்களையெல்லாம் திரட்டிக்கொண்டு போய்ச் சாப் பாட்டுக்கடைகளில் சேர்ப்பார்கள். இங்கே நடக்கும் சில அக்கிர மங்கள் மிகக் கவனிக்கத்தக்கவைகள்; கப்பலில் மயங்கிக்கிடக்கும் பிரயாணிகளிடம் போட்டுக்காரர்களும், மூட்டைதூக்கும் கூலிக் காரர்களும், வண்டிக்காரர்களும் வலியப்போய் மூட்டைகளைத் தாங்களே தூக்கிக்கொண்டு, "வாருங்கள்! வாருங்கள்!! நம்முடைய படகிலேறுங்கள்; நம்முடைய வண்டியிலேறுங்கள்; நாங்கள், உங் களை, நீங்கள் இறங்கவேண்டிய ஜாகையிற் கொண்டுபோய்ச் சேர்க் கின்றோம்" என்று அழைப்பார்கள்; பிரயாணிகள், "கூலி என்ன?" என்று கேட்டால், இவர்கள் பேராசையற்ற மகா உத்தமர்களைப் போல், "அண்ணாத்தை! நீங்கள் கொடுப்பதைக் கொடுங்கள்; உங்களிடமெல்லாம் கூலியா பேசவேண்டும்" என்று சொல்லி

அழைத்துக்கொண்டு போய் அவர்கள் இறங்குமிடத்தில் இறங்கிய வுடன் ஏற்பட்ட கூலியைக் கொடுக்கப்போனுல், படகுக்காரர், வண்டிக்காரர், மூட்டை தூக்குவோர் முதலியவர்கள் இரண்டணுப் பெறவேண்டியதற்கு இரண்டு மூன்று ரூபா கேட்பார்கள். பிரயாணி கள் கொடாவிட்டாலோ அவர்களைச் சண்டைக்கிழுப்பார்கள்; அதைப் போலீஸ்காரரிடம் தெரிவித்தால் அவர்கள் ஒன்றும் பேசாமல் நழுவிவிடுவார்கள்; தங்களை அன்புடன் அழைத்துச் சென்ற ஹோட்டல்காரரிடம் தெரிவித்தாலோ, அவர்கள், "கொடுத்துத் தொலைத்துவிடுங்கள்" என்று பிரயாணிகளிடம் சொல்லி அந்த அக்கிரமஸ்தர்களுக்கே உதவி செய்வார்கள். ஏனென்ருல், அவர்களெல்லோரும் கூட்டுறவாளர்கள். முடிவாகப் பிரயாணிகள், பட்டினி பசியோடு கப்பலில் அவதிப்பட்டு வந்த இளைப்பால் அவர்களோடு வாய்ச்சண்டையிட முடியாமல், அவர் கள் கேட்டதைக் கொடுத்தேதீருவார்கள்.

பின்னர் ஓட்டல்காரர்கள் கொள்ளையும், தரகுக்காரர் கொள்ளை யும் முந்திப்பிரயாணிகள் போகுங்காலத்தில் உண்டானவைகளைக் காட்டிலும் பதின்மடங்கதிகமாகவே நடக்கும். பிரயாணிகள் சாப்பாட்டு விஷயத்திலும், சாமான்கள் முதலியன வாங்கும் விஷ யத்திலும், இந்த நடுக்கொள்ளைக்காரர்கள் அவர்களை ஏமாற்றி அள வற்ற பொருளைக் கவர்ந்துவிடுவார்கள். அதன்மேல் அவர்களைத் திரட்டி ரெயிலேற்றக் கொண்டுபோகுங்காலத்திலும் முன்னுரைத்த படியே அங்கிருப்பவர்களுக்கு அவர்களிடமிருந்து பணம்பறித்துக் கொடுத்து நஷ்டத்திற்குள்ளாக்குவார்கள். ஒரு வீசை கனமுள்ள மூட்டைகூட எடையில் போட்டு அதற்கும் அனியாயக்கட்டணம் பிரயாணிகளிடம் வசூலிக்கப்படும். அவர்கள் ரெயிலேறிப் போகும் போதும் பல வழியிலும் அவர்களுடைய பணம் பறந்துகொண்டே யிருக்கும். போய் இறங்கும் மதுரை முதலிய இடங்களிலும் அபாயமில்லாமலில்லை. மேற்கூறியவை போன்ற பலவகை அக்கிர மங்கள் நடப்பதோடு இராக்காலங்களில் இறங்கும் பிரயாணிகள் சிலரை வண்டிக்காரர்கள் ஏற்றிக்கொண்டு போய் ஜனசஞ்சாரமில் லாத விடத்தில் அவர்களுடைய கைப்பொருள்களைப் பறித்துக் கொண்டு ஓடிவிடுகிருர்கள். இன்னும் இவர்கள் விஷயமாக நடக் கும் அக்கிரமங்கள் எண்ணத்தொலையா. ஒவ்வொன்றையும் எடுத்து விவரமாக எழுதுவதென்ருல் ஒரு பெரிய புத்தகமாக விரியும். ஆதலின், அவற்றுள் முக்கியமான சிலவற்றை மாத்திரம் இங்கு

விளக்கிக் காட்டினோம். முடிவாகக் கூறுமிடத்து இந்த ஏழைப் பிரயாணிகள், தாங்கள் கடல்தாண்டிக் கஷ்டப்பட்டுத் தேடிய பொருள்களில் இடைக் கொள்ளைக்காரரால் முக்கால் பங்கை யிழந்து காற்பங்குடன் ஊர்போய்ச் சேருகிறார்கள். அதனால், சிறிது காலத்திற்குள் மீண்டும் கப்பலேறவேண்டியவர்களாகி விடுகின்றனர்.

அந்தோ! இத்தகைய கஷ்டங்களை யெல்லாம் இந்த ஏழை மக்களுக்கு இழைப்பவர்கள் யார்? நம்மவர்களே செய்கிறார்கள். இனவொற்றுமை யில்லாமல் தங்கள் தங்கள் சுயநயத்தைக் கருதி இந்தியர்களாகிய ஓர் இனத்தார்க்குள்ளேயே சாமர்த்தியமுடையோர் சாமர்த்தியமற்றவர்களைத் துன்புறுத்துகிறார்கள். இந்தப் பிரயாணிகள் படும் பலவகைத் துன்பங்கள் மிகப் பிரிதபிக்கக் கூடியனவாயிருக்கின்றன. இவற்றை எவரேனும் கவனித்து நீக்கின பாடில்லை. அதிகார வர்க்கத்தினர் கவனிக்க வேண்டியவர்களா யிருந்தாலும் அவர்கள் வரையிலும் இக்கொடுங்காரியங்கள் எட்டுவதில்லை. ஆதலின், இனிமேலாவது, அறிஞர்கள், இக்கஷ்டங்களை நிவர்த்திக்கும் விஷயத்தில் கவனஞ்செலுத்தச் செய்யுமாறு எல்லாம்வல்ல பரம்பொருளை இறைஞ்சுகிறோம்.

ஓம் தத் ஸத். ப - ர்.

ஆரிய சித்தாந்தம்.

இலௌகிகம்-பொருள்.

(தொகுதி 10, 462-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

இலௌகிகம் என்பது உலகசம்பந்தமானது என்று பொருள்தரும். அதாவது உலகவாழ்க்கை இனிது முடிதற் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தொழில்களாம். அங்ஙனமாயின் வைதிக நெறியோடு இதற்குச் சம்பந்தம் யாது எனின் நமது இலௌகிகங்களும் வைதிகநெறிக்கு மாறுபடாமலே செய்யப்படவேண்டு மாதலால் வைதிகத்துக்கும் இலௌகிகத்துக்கும் நெருங்கின சம்பந்தமுண்டு. இலௌகிக நெறிதவறாமல் ஒருவன் நடப்பானானால் அவன் சொர்க்காதிபோக உலகங்களைப் பெறுவான் என்று ஸ்மிருதியாதி நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் வைதிகத்துக்கு விரோதமாகாத உலகவாழ்க்கையே இலௌகிகமென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. வைதிகத்தால் இலௌகிகமும், இலௌகிகத்தால் வைதிகமும் சிறந்து விளங்கி நற்பயன்தரும். ஆதலால் நமது ஆரியசித்தாந்தங்கூறும் இவ்விரண்டும் சன்மார்க்க சீலர்களால் அனுஷ்டிக்க வேண்டுவது அவசியமாம்.

இலௌகிகம் அறம் பொருள் இன்பம் என்று மூன்று வகைப்படும். இவற்றை தர்மம், அர்த்தம், காமம், என்று வடநூல்கூறும். இவற்றுள் தர்மம் முன்னரே விரித்துக் கூறப்பட்டது. காமம் என்பதும் ஆண்டுக் கூறப்பட்டது. பொருள் என்பதுதான் கூறுதொழிந்து நின்றது. ஆதலால் அதனைச் சிறிது கூறுவோம்:

" அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லாகி யாங்கு "

என்பதனால் உலகானுபவத்துக்குப் பொருள் இன்றியமையாததென்று தேவர் விளக்கியருளினர். அன்றியும் பொருளில்லையானால் தர்மவிருத்தியும் எய்தாதாம். இன்பமும் கிட்டுவது அருமை. அறத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் பொருளே மூலமாம். அறமின்றிப் பொருள்கிட்டாது. பொருளின்றி அறம் விருத்தியாகாது. பொருளால் அறம் செய்யப்படுகின்றது. அவ்வறம் இம்மைமறுமைப் பயன்களை அளிக்கின்றது. ஆதலால் அறத்துக்கும் இன்பத்துக்கும் காரணமான பொருளை ஏராளமாக ஈட்டுவதே தகுதியாம். பொருளின்றித் தேவபிதிர்க் காரியங்களும் நடைபெறுவாம். இப்போது கூறியவற்றால் வைதிகத்துக்கும் இலௌகிகத்துக்கும் அதிக சம்பந்த முண்டென்பது புலப்படும். இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த பொருளையீட்டு மார்க்கமும் சிறிதுகூறுவாம்:

அறநெறிக்கு மாறுபடாமல் ஈட்டும்பொருளே இம்மைமறுமைப்பயன்களைத்தரும். பாபத்தால் வந்தபொருள் உலகத்தில் துன்பத்தையும் மறுமையில் நரகத்தையும் தரும். ஆதலால் தர்மநெறிதவறாமலே பொருள்சேகரிக்கவேண்டும். அந்தப்பொருள் உண்டாகும் மார்க்கங்களை ஐந்துவகையில் அடக்கிநூல்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன: வித்தை, கிருஷி, வர்த்தகம், சிற்பம், சேவகாவிருத்தி என்பனவாம்.

இவற்றுள் வித்தை என்பது—" எண்ணெழுத்திகழேல் " என்றும், " எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும் " என்றும் அன்னையாரால் புகழ்ந்து கூறப்பட்ட கலவியாம். இக்கல்வியில் இலக்கண இலக்கியங்களும் கணிதமும் அடங்கும். இவற்றைப் பிறருக்குப் போதித்துச் சம்பாதிப்பது பாபமற்றதொழிலாம். இதனால் சம்பாதிக்கப்படும் பொருள் இம்மைமறுமைப்பயன்களைக் கொடுத்து அதன் மூலமாக உலக ஆசையின் வேரையறுத்து மோட்சத்தையும் கொடுக்கும். அன்றியும் இவற்றைக் கற்றுக் கொள்பவர்களும் நற்கதிபெறுவார்கள். இந்தக்கல்வி அஞ்ஞானத்தை ஒழிப்பதற்கும் மெய்ஞ்ஞானத்தைப் பெறுவதற்கும் காரணமாய் நிற்றலால் இது கற்பவர்களையும், கற்றுக்கொடுப்பவர்களையும் நற்கதி பெறுவிக்கும். ஆதலால் வித்தியாதானத்தொழிலை மிகவும் விசேஷமென்று நூல்கள் புகழ்ந்து கூறுகின்றன. "எண்" என்றதில் கணிதம், ஜோதிஷம், பூகோள, ககோள சாஸ்திரங்களும் அடங்கும். இதைக் கற்பதனால் பல அண்டங்களின் இயல்பும் அவற்றை அடையும் மார்க்கமும் உணரப்படும். இதில் நவக்கிரகங்களி

ளியல்பும் அவற்றுக்குரிய மந்திர யந்திரங்களும் பீஜாட்சரங்களும் விளக்கப்படுதலால் இந்தச் சாஸ்திரம் சிலாக்கியமுடைய தென்பதற்குத் தடையில்லை. "எழுத்து" என்ற இலக்கண விலக்கியங்களில் அறநூல், பொருணூல், இன்பநூல், வீட்டுநூல்கள் என்பனவெல்லாம் அடங்குதலால் இதனைக் கற்பவர்கள் இகபரபோகங்களையும் வீட்டையும் பெறுவார்கள். ஆதலால் இது சர்வசிலாக்கியமுடைய தென்பதில் ஒருவருக்கும் ஆக்ஷேபனையிராது. இதுபற்றியே,

"எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகும்—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த மேலோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்"

என்று கூறினர். ஒருவன் இத்தகைய சிறப்புவாய்ந்த கல்வியில் வஞ்சனையின்றித் தனக்குத் தெரிந்ததைப் பிறர்க்கு உபதேசித்துப்பெறும் பொருள் பாபமற்றது. ஆதலால் இந்தத் தொழிலைச் செய்து ஜீவிப்பதும் இதைக் கொண்டு தானதர்மங்களைச் செய்வதும் நற்கதிபெறுவதற்கு ஏதுவாம் என்பதில் ஐயமில்லை. இது சிறந்தமார்க்கமாம். ஆயினும் இது பூர்வபுண்ணிய முடையவர்க்கே யன்றி எல்லாராலும் செய்வது கூடாது.

இரண்டாவது கிருஷி.—கிருஷி என்பது பூமியை உழுது பண்படுத்திப் பலவகைத் தானியங்களைப் பயிரிட்டு ஜீவிப்பதாம். இத்தொழில்தனக்கேயன்றித் தன் தேசத்துப் பிரஜைகளுக்கும் அந்நியநாட்டாருக்கும் பயன் தருவதால் "உழுதுண்டு வாழ்வதற் கொப்பில்லை கண்டீர், பழுதுண்டு வேறோர் பணிக்கு." என்று அன்னையாரால் புகழ்ந்து கூறப்பட்டது. அவரே, "பூமிதிருத்தியுண்" "நெற்பயிர் விளை" "தொழுதூண் சுவையினுழுதூணினிது" என்றும் கிருஷித்தொழிலை அடிக்கடி புகழ்ந்தார். யாதுகாரணம் பற்றி எனின், ஏனையதொழில்களுக்குப் பற்பல இடையூறுகள் உளவாம்; கிருஷித்தொழிலோ முயற்சிக்குத் தக்கபயனைக்கொடுத்தே தீரும். அன்றியும் பிறதொழில் செய்வார் அந்நிலையிலுயாந்தோருடைய தயவையும் தாட்சண்யத்தையும் எதிர்பார்க்க வேண்டும். அதனால் சுதந்திர ஹானி யுண்டாகும். சுதந்திரமில்லாதவன் மனிதனாகமாட்டான். அதனால் வெகுகுறைவு நேரிடும். கிருஷித்தொழில் உடையான் சுதந்தரனாய், ஒருவரையும் எதிர்பார்க்க வேண்டியதில்லை. மற்றவர்கள் எல்லாரும் அவன் கையையே எதிர்பார்க்க வேண்டியவர்களாவார்கள். சுதந்தரமுடைமை மோட்சானந்தத்தை ஒக்கும். ஆதலால் கிருஷித்தொழில் மிகவும் சிறந்ததேயாம். ஆயினும் நிலத்தை உழுவதனாலும், எருமுதலிய இடுவதனாலும், பயிர்க்குத் தண்ணீர் பாய்ச்சுவதனாலும் அநேகஜந்துக்கள் மடியும். அதனால் அஞ்ஞான கிருதபாபம் (அறியாமற் செய்தபாபம்) உண்டாகும். தானியத்தைக் களத்தில் அடிப்பதனாலும் இந்தப்பாபம் உண்டாகும். இத்தப்பாபங்கள் களதானத்தினாலும், ஏழைகளுக்குப் பிட்சையிடுவதனா

லும், அதிதியாராதனையாலும் நிவிருத்தியாகும். தேவபிதிர்க்களை யாராதிப்பதனல் சகலபாபங்களும் தீரும். இவ்வாறு பயிரிட்டுத் தன்கடமையைச் செய்து ஜீவிப்பவன் இகலோக பரலோக மிரண்டிலும் பெருமை பெறுவான். ஆதலால் வித்தியாதானத்துக்கு அடுத்த உத்தமமான சிறந்த தொழில் கிருஷி என்று புகழப்படும். இத்தொழிலால் வரும்பயனும் உத்தமமேயாம்.

மூன்றாவது வர்த்தகம்—இது வாணிபம் வியாபாரம் என்கிற பெயர்களையும் பெறும். இத்தொழிலால் ஏராளமாகப் பொருள் சம்பாதிக்கலாம். ஆயினும் இத்தொழிலாளர் பொய்பேசியே தீரவேண்டும். அன்றியும் முதலாகப் பொருளைவைத்து அதனல் பற்பல பண்டங்களையும் வாங்கி மேலே இலாபம்வைத்து விற்றுப் பொருள் சம்பாதிக்கவேண்டும். பண்டங்களின் விலை காலந்தோறும் வேறுபடுதலால் சிலசமையம் நஷ்டமும் நேரிடும். புத்தியுள்ள வியாபாரிகள் அதனைச் சமப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். சிற்சில சமையங்களில் முதலையே யிழந்துவிடநேரிடும். இதனல் பலகஷ்டங்கள் உண்டாகும். வெயில், மழை, குளிர் முதலியவற்றைப் பாராட்டக்கூடாது. பாராட்டினல் சரியான இலாபம்கிடைக்காது. சில சமையங்களில் உணவுகொள்ளவும் நேரமில்லாமற்போகும். இதனல் வியாபாரி சுதந்தரனேயானலும் சுதந்தரம்போலவே கஷ்டப்படநேரிடும். இவ்விடையூறுகணீங்கித் தெய்வானுகூலத்தால் வாணிபம்சரியாக நடந்தேறினல் வர்த்தகமும் சிறந்ததொழிலேயாம். இதனல்வரும் பாபங்கள் அதிதிபூஜையாலும்,, தேவபிதிர் ஆராதனையாலும், தானதர்மங்களாலும் தீரும். பொருளை வட்டிக்குக்கொடுத்துச் சம்பாதிப்பதும் ஒரு தொழிலாம். இது வாணிபம் செய்யும் சக்தியில்லாதவருக்கே சிறந்தது. ஆனலும் இத்தொழிலை நூல்கள் மிகுதியும் இகழ்கின்றன. கற்றுணர்ந்த பெரியோர்களும் நிந்திக்கின்றார்கள். இத்தொழில் நரகத்தையும் தரும் என்பது நூல்களின் கருத்து. ஆதலால் இதை ஒழித்துப் பொருள் முதல்வைத்துப் பண்டங்களைக் கொண்டு இலாபத்துக்கு விற்று ஜீவிக்கும் வியாபாரம் சிறந்ததொழிலாம்.

நாலாவது சிற்பம்—இதில் கட்டிடம் அமைத்தல், ஆலயம்செய்தல், விக்கிரகம் வார்த்தல், சித்திரமெழுதல், சித்திரப் பதுமைகள் செய்தல், சூத்திரங்கள் செய்தல், ஆபரணவேலைகளும் மரவேலைகளும் புரிதல் ஆகிய எல்லாம் அடங்கும். இத்தொழிலால் ஜீவிப்பது நல்லது. ஆயினும் இத்தொழிலாளர்களுக்குச் சிலசமையம் வேலை கிடையாமற்போகும்; செய்தபொருள்களை ஈனக்கிரயத்துக்கு விற்கும்படியும் நேரிடும்; சிலகாலம்தொழிலேயில்லாம லிருக்கவும் சம்பவிக்கும். இத்தொழில் நான்காவதாக நியமிக்கப்பட்டது. சிலசமையம் இத்தொழிலில் திரண்டதிரவியம் கிடைப்பதுமுண்டு. இத்தொழிலாலும் ஜீவிக்கலாம்.

ஐந்தாவது சேவகாவிருத்தி—அதாவது உத்தியோகம் செய்தல். உத்தியோகத்தில் பொருள் நன்ருகச் சம்பாதிக்கவும் கூடுமானலும், உத்தியோ

கஞ் செய்பவன் முற்றும் சுதந்தரமில்லாதவனே யாவான். சுதந்தரஹீன முடைமை நரகவேதனையை ஒக்கும். இதனை "சுவானவிருத்தி" என்று ஸ்மிருதிகள் இகழும். சுவானவிருத்தி என்றால் நாய்த்தொழில் என்பது பொருள். நாயானது எஜமானனுடைய மனம்கோணாமல் நடந்து அவனிடம் சோற்றை யுண்டுமகிழும். அதுபோலச் சேவகாவிருத்தியி லிருப்பவனும் தன் எஜமானனுடைய சமையமறிந்து, அவன் தயவுக்குக் காத்திருந்து ஊழியம்செய்து ஜீவிக்கவேண்டும். ஆதலால் மாதத்துக்கு ஐயாயிர ரூபா சம்பளம் பெறுவதானாலும் அது இழிவானதே. சேவகனுக்கு நல்ல நாள் விசேஷநாள் கிடையாது. அவன் தன் குடும்பத்துக்கு அவசியமான காரியத்தை நினைத்த உடனே முடிக்கமுடியாது; நேரம்தவறாமல் செல்ல வேண்டும்; அன்றன்று செய்யவேண்டிய வேலையைச் செய்துவிட்டே வீடு வரவேண்டும். தாய்தகப்பன் பெண்டாட்டி பிள்ளைகள் வியாதியினால் கஷ்டப்படும்போது அவர்களைப் பராமரிக்கவும் அவனுக்கு நேரமிராது. ஆதலால் சுவானவிருத்தியாகிய உத்தியோகத்தால் ஜீவிப்பது நன்மார்க்கமாகாது. அவன் தேவ ஆராதனையையும் அலட்சியம் செய்யநேரிடும். ஆதலால் சேவகாவிருத்தி ஈனமுடையது. ஆயினும் எவ்வகையிலாவது பொருள் சம்பாதித்துக் குடும்பபோஷணை செய்யவேண்டும். இத்தொழில் சுதந்தரமற்றதேயன்றிப் பாபத்தொழிலல்ல. ஆயினும் எஜமானனது தயவைப் பெறுவதற்காகப் பொய் பேசுதலும், பிறர்க்குத் தீங்கிழைத்தலும் ஆகியபாபச்செய்கைகள் செய்யநேரிடும். இத்தொழிலால் பொறாமை முதலிய துர்க்குணங்க ளுண்டாகும். இந்தக் குற்றங்கள் நேரிடாமல் தன் தொழிலை வஞ்சனையின்றிச் செய்து சன்மார்க்க நெறிகடவாமல் நடந்தால் அவன்பொருளும் அறமியற்றுதற் குரியதாய் நற்பயனைத்தரும். ஏழைகளுக்குப் பிட்சையிடுதல், அதிதிகளை உபசரித்தல், தேவபூஜைசெய்தல் இவற்றால் பாபம் ஒழியும். தன்வரும்படியில் நாலில் ஒருபாகம் தர்மத்தில் செலவழிய வேண்டும்.

கூறிவந்த இத்தொழில்களில் தன் சக்திக்குத் தக்கதொன்றைக் கைப்பற்றி நடந்து பொருள் தேடவேண்டும். தன்குலத்துப் பெரியோர் எந்தத் தொழில்களைப் பரம்பரையாகச்செய்து வந்தார்களோ அந்தத் தொழில்களையே செய்வது மிகவும் உத்தமம். "உத்தமம் குலவித்யாணும் மத்திமம் பிதிரார்ஜிதம், அதமம்பிராதுர் வித்தஞ்ச ஸ்திரீவித்தம் அதமாதமம்." என்றதனால் தன்குலவித்தையால் சம்பாதிப்பதே உத்தமமாம். எவ்வகையிலாவது பொருளைச் சம்பாதித்து இகபரசாதகமான தர்மகர்மங்களைச்செய்ய வேண்டும் என்பது நூல்களின் கருத்து. இப்பொருளீட்டல் என்பதை விரித்து எழுதினால் இது மிகவளருமாதலால் சுருக்கமாகவே எழுதப்பட்டது. இதைக் கொண்டு விரிவாய் உணர்ந்து கொள்வது எளிதாம்.

இலௌகிகம் - பொருள் - முற்றிற்று.

சிவானந்தசாகர யோகீஸ்வரர்.

நாலடியார் வசனம்

(தொகுதி 10 - 455-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

21-ம் அதிகாரம் - சுற்றந்தழால்.

கருப்பந் தரித்திருக்கிறதினால் உண்டாகும் நோயும், அதைச் சுமக்குந் துன்பமும், பிரசவிக்குங் காலத்தில் நேரிடும் கஷ்டமும் (ஆகிய எல்லாத் துன்பங்களையும்) மடியில் பிள்ளையைக் கண்டவுடனே தாயானவள் மறந்து விடுவதுபோல, (ஒருவன்) க்ஷேமவிசாரணை செய்யுந் தன்மையுள்ள தனது உறவினரைக் கண்டவளவில் தளர்ச்சியால் (அவன்) அடைந்த துன்பம் முழுதும் நீங்கும். (1)

(சூரியனது) வெயில் நெருங்கிய (கோடை) காலத்தில், தன்னைச் சேர்ந்தவர்களுக்கெல்லாம் (அவ்வெயிலைத்தான் தாங்கிக்கொண்டு) (ஒரே சமமாக) நிழலைத் தரும் மரத்தைப்போல, (யாவரையும்) ஒரு சமமாகக் காத்து, பழுத்துள்ள விருட்சம்போலப் பலரும் பயனை அனுபவிக்கும்படி, தான் வருத்தமடைந்து வாழ்வதே சிறந்த ஆண்மகனுக்குக் கடமையாம். ()

வரிசை வரிசையாகவுள்ள மலைகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனே! மேலும் மேலும் (அதிகமாக) வலிய காய்கள் பற்பலவாகக் காய்த்தாலும் தன் காய்களைச் சுமக்கமாட்டாத கொம்புகளில்லை. (அது போல) பெரியோர்கள் தம்மைச் சேர்ந்தோரைப் பாதுகாக்கமாட்டோம் என்று சொல்லமாட்டார்கள். (3)

உலகமறியும்படி முழுமையும் கலந்தாலும் கீழ்மக்களுடைய சிநேகமானது நிலைபெற்றிராமல் சில தினமே யிருக்கும். மேன்மக்கள் சிநேகமானது, (தம் தம் வர்ணாச்சிரம) நிலைகளினின்று மாறுபடாமல் (ஒரே நிலையில்) நிற்கின்ற பெரியோர்கள் (முத்தி) நெறியை யடைய உறுதியாக (யோகமார்க்கத்தில்) நிற்கின்ற அத்தன்மையைப் போன்றது. (நெடுங் காலம் அழியாமலிருக்கும் என்றபடி.) (4)

(இவர்) நல்லவர் - (இவர்) தீயவர் - (இவர்) உறவினர் - (இவர்) அன்னியர் என்று சொல்லும் சொல் சிறிதும் இல்லாதவர்களா யிருக்குந் தன்மையால் தம்மைச் சேர்ந்து (துன்பத்தால்) தளர்கிற மனிதர்களுடைய துன்பங்களை நீக்குபவர்களே எல்லோரிடத்திலும் மேன்மக்களாகுந் தகுதியுள்ளவர்கள். (5)

பொன்னால் செய்யப்பட்ட பாத்திரத்தில் புலியின் நகம் போன்ற (வெண்மையும் கூர்மையுமான) சிறந்த சோற்றைச் சர்க்கரையோடும் பாலோடும் உறவினராகப் பொருந்தாதவர் கையினிடத்து உண்பதைப் பார்க்கிலும், தன் உயிர்போன்ற உறவினரிடத்தில் உப்பில்லாத புல்லரிசிக் கூழை (மரக்கலம் முதலிய) எந்தக் கலத்திலாயினும் உண்பது இன்பமுடையதாம். (6)

தமது பகைவர் வீட்டில் காலத்தில் உபகாரமாக விருப்பந்தரும் பொரிக்கறியோடு கூடிய சோற்றைப் பெற்றாலும் (அது) வேம்புக்கொாப்

பாகும். பிற்பகற்பொழுதிலே (அகாலத்திலே) இலைக் கறிச் சோற்றை யிட்டாலும் உறவினரானவரது வீட்டில் உண்ணலே இன்பமாம். (7)

(கொல்லனது) சம்மட்டிபோல வெறுப்பில்லாமல் (ஓயாமல்) தினந் தோறும் அடித்து உண்டாலும் அன்புடைய உறவினரல்லாதவர்கள் துன்ப காலத்தில் (அக்கொல்லனது) குறட்டைப்போல கைவிட்டுவிடுவர். அன்புடைய உறவினரென்று சொல்லப்படுவோர் துன்பம் நேர்ந்த காலத்தில் உலையாணிக்கோல் (தானும் நெருப்பில் விழுந்து வருந்துவது)போல, கூடவே துன்பமாகிய நெருப்பில் விழுவார்கள். (8)

நல்ல வாசனை பொருந்திய குளிர்ந்த (மலர்) மாலையை யுடையவளே! இனத்தார்க்கு இனத்தார் சாகும் வரையிலும் (ஒருவர்க்கொருவர்) இன்பத்தில் இன்பமடைந்தும் துன்பத்தில் துன்பமடைந்தும் நடந்துகொள்ளா விட்டால் உயிரொழிந்த பிறகு மறு வுலகத்திலும் செய்யத்தக்க ஒருவிதக் கடனுண்டோ? (இல்லை) (9)

தம்மிடத்தில் அன்பில்லாதவர்கள் வீட்டில் (மனவொற்றுமை யில்லாமையால்) வேறுபட்டிருந்து உண்ணும் பூனைக்கண் போலும் நிறமுடைய விருப்பந்தரும் பொரிக்கறி போசனம் வேம்புக்கொப்பாகும். தன்மேல் ஆசையுடைய தன்னை யொத்தவர்கள் வீட்டில் தெளிந்த நீரையுடைய குளிர்ந்த புல்லரிசிக் கூழானது உடம்பிற்கொத்த அமுதமாகும். (10)

22-ம் அதிகாரம் - நட்பாராய்தல்.

(சிறந்த குணமுடைய சிநேகிதரை இன்னாரென்று ஆராய்ந்தறிதல்)

(நூல்களின்) உட்பொருளை அறிந்து கற்றறிந்தவர்களுடைய சிநேகமானது எக்காலத்தும் கரும்பை நுனிக்குருத்திலிருந்து (அடிவரையில்) கடித்துத் தின்றாற்போலும்; (வர வர இனிமை தரும் என்றபடி). கல்வி மதரமில்லாதவர்களுடைய சிநேகமானது எப்பொழுதும் (கரும்பை) குருத்திற்கு எதிரே செல்லும்படி (அடியிலிருந்து நுனிவரையில்) தின்றாற் போன்ற தன்மையை யுடையது. (வரவர இனிமை யில்லாமலிருக்கும் என்றபடி.) (அதி: 14 : பாட்டு : 8. அதி: 17 : பாட்டு : 6. இவற்றின் பொருளையுமிதனோடு ஒப்பிடுக.) (1)

அழகிய நல்ல நிறமுள்ள அருவிநீரானது விழ (அதனால்) பறவைகள் ஓடுதற்கிடமான அழகிய மலைகள் பொருந்திய நாட்டையுடைய பாண்டியனே! (ஒருவரது) நற்குடிப் பிறப்பைப் பார்த்து (உயர்வாகிய குடியிற் பிறந்தவர்) இடையிலே தமது குணத்தினின்றும் மாறுபடார் என்பதாகிய ஒரு சார்பை (சிநேகிப்பதற்கு ஒரு நல்ல காரணமாகக்) கொண்டதே யல்லாமல் (ஒருவருடைய) மனநிலை (ஒருவரால் உள் நுழைந்து) அறியப்பட்டதென்பதொரு தன்மையதல்ல. (இவர் நற்குடியிற் பிறந்தவரா யிருத்தலால் நல்லொழுக்கத்தினின்றும் தவறாரென்று சிநேகிப்பதே யல்லாமல் மனநிலை யறிந்து சிநேகிக்க முடியாது என்பது கருத்து.) (2)

யானையைப் போன்றவர்களுடைய சிநேகத்தைவிட்டு (நன்றியறியுந் தன்மையுள்ள) நாய் போன்றவர்களுடைய சிநேகத்தைச் சேர்த்துக்கொள் ளல் வேண்டும். (ஏனெனில்) யானையானது (தனக்கு இரை தருவோ னென்பதை) நன்றாயறிந்தும் பாகனையே கொன்றுவிடும். நாயானது (தனது) எஜமான் எறிந்த வேலானது உடம்பில் தைத்துக்கொண் டிருக் கும் பொழுதும் (அவனைக் கண்டு) வாலை யாட்டும். (3)

எந்நாளும் அருகிலிருந்தாலும் மனப்பொருத்த மில்லாருடன் அறிஞர் சிலநாளும் கூடியிரார். தம் மனத்தில் அன்பால் கஷ்டப்பட்டவர்களுடனே கொண்ட சிநேகத்தை (அவர்கள்) பலநாளும் நீங்கி யிருந்தாரென்றெண் ணிக் கைவிடுவதுண்டோ?(இல்லை) (பலநாளும் பழகினாலும் மனப்பொருத் தமில்லாச் சிநேகம் பொருந்தியிராது. பல காலம் பிரிந்திருந்தாலும் மனம் பொருந்திய நட்பு நீங்காது என்றபடி.) "புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா; உணர்ச்சிதான் — நட்பாங்கிழமை தரும்" என்னும் குறளின் பொருளை யுடையது இச்செய்யுள். (4)

மரக்கிளைகளிலுண்டாகிற மலர்போல, மலர்ந்து பின்பு (அம்மலர்ச்சி) குவியாமல் (முன் ஒருவரோடொருவர்) விருப்பங்கொண்டதே, விருப்பமா யிருப்பதாகிய சிநேக தர்மத்தைக் காத்ததாகும். தோண்டப்பட்ட (குளம் முதலிய) நீர் நிலைகளிலுண்டாகும் மலர்போல பின்பு (அம்மலர்ச்சி ஒழிந்து முகம்) சுருங்குபவர்களை (சிநேகம் மாறுபவர்களை) விரும்புபவர்களும் சிநேகிப்பவர்களும் இல்லை.

(மரக்கிளைகளிற் புஷ்பிக்கும் பூவானது மறுபடி குவிவதில்லை. அது போல, என்றும் முகஞ் சுருங்காதவர்களே சிநேகிக்க தக்கவராவர். நீர்ப்பூக்கள் மலர்ந்தவாறிராமல் மறுபடியும் குவிந்துவிடுந் தன்மை யுடை யவை. அவ்வாறு முகமலர்ச்சி மாறுந்தன்மை யுடையோர் உத்தம சிநேக ராகார் என்பது இதன் கருத்தாம்.) (5)

கடைப்பட்டவர்கள் சிநேகத்தில் பாக்குமரத்தைப்போன் றிருப்பர்; மற்றை மத்திமர் தென்னமரத்தை யொத்திருப்பர்; முதல்தரமானவர்க ளாகிய பழமை என்னும் பெருங் குணத்தையுடைய மேன்மக்களது சிநேகமானது நினைத்தற்கும் அருமையான சிறப்பினையுடைய பனைமரத்தை யொத்து நட்ட அந்தக் காலத்தில் விரும்பி நட்ட தன்மையதே.

(பாக்குமரம் இடைவிடாமல் போஷித்து வந்தாலே பயன் தரும். தென்னை சிலகாலம் தவறினும் சிலகாலம் போஷித்து வந்தால் பயன் தரும். பனையை நட்டுவிட்டால் போதும்; பிறகு யாதொரு போஷணை யையும் வேண்டாமலே நல்ல பலன் தரும். அவ்வாறே எப்பொழுதும் கொடுத்துக்கொண்டு வந்தால் அதமர்கள் சிநேகமும், ஒருசமய மில்லாவிடி னும் ஒருசமயம் (அடிக்கடி) கொடுத்துவந்தால் மத்திமர்கள் சிநேகமும் நிலைக்கும். உத்தமர்களுடன் சிநேகிப்பதுதான் வேண்டுவது. பின்பு யாதொன்றும் தராவிட்டாலும் சிநேகம் என்றும் நிலைத்து நற்பயனளிக்கும் என்பது அறியத்தக்கது.) (6)

அரிசி கழுவின நீரில் வெந்த பசுமையான இலைக்கறியாகிலும் சிறந்த அன்புடையதாகச் சிநேகரிடத்து வாங்கி உண்டால் (அது) அமுதத்திற் கொப்பாகும். சிறந்த தாளித்த கறியும் துவையலும் நிறைந்த வெண் சோறாயினும் நட்பில்லார் கையில் வாங்கி யுண்ணல் எட்டிக் காய்க்கு ஒப்பாகும். (7)

நாயின் காலிலுள்ள சிறு விரல்களைப்போல மிகவும் அருகில் நெருங்கி யுள்ளவராஞலும் ஈயின் காலளவாகிலும் (மிகச் சிறியதாயினும்) உதவி செய்யாதவர்களுடைய சிநேகத்தால் யாது பயன்? கழனியை விளைவிக் கும் நீர்வாய்க்காலை ஒத்தவர்களுடைய நட்பைத் தூரத்திலிருந்தாலும் போய் அடைதல் வேண்டும். (8)

தெளிவான அறிவில்லாதவர்களுடன் சிநேகம் செய்வதைவிடப் பகை நல்லது; எந்த உபாயத்தாலும் தீராமல் நீடித்து வருகின்ற நோயைக்காட் டிலும் மரணம் நல்லது; (ஒருவனது மனம்) புண்படும்படியாக இகழ்தலைப் பார்க்கிலும் (அவனைக்) கொலலுதல் நல்லது; இல்லாதவற்றை யெல்லாம் சொல்லி (ஒருவனைப்) புகழ்வதைவிட (அவனைத்) தூஷிப்பது நல்லது. (9)

பலருடனும் சேர்ந்து பல நாளும் கலந்து (இருவர் குணமும்) ஒத்து நன்கு மதிக்கும் பொருளாகத் தக்கவர்களையே சிநேகஞ்செய்துகொள்ளல் வேண்டும். (ஏனெனில்) ஒருவரைச் சிநேகித்துப் பின்பு (அவர் குணம் பிடிக்கவில்லை யென்று) அவரை விட்டுப் பிரிதல், கடித்துப் பிராணனை ஒழிக்கின்ற பாம்போடு செய்துகொண்ட சிநேகத்தைவிட (அதிக) துன் பந் தருவதாம். (10)

(தொடரும்.) பூ. ஸ்ரீநிவாசன், தமிழ்ப்பண்டிதர், சித்தூர்.

மாதர் நீதி மஞ்சரி.

(10-வது தொகுதி 424-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

சந்திரமதி:—இப்புண்ணியவதியின் புனிதமான சரித்திரத்தை யறியா தவர் ஒருவருமிரார். இம் மங்கையர்க் கரசியார் மதிதய மன்னனது மாண் புடைமகள். அயோத்தியை யாண்ட அரிச்சந்திர வள்ளலின் அருமைப் பத்தினி. கற்பு முதலிய நற்குண நற்செய்கைகளிற் சிறந்த நாரீமணி.

விசுவாமித்திரரது சூழ்ச்சியால் தம் காதலர் சொல்லொணுத் துன்பங் களை யடைய நேர்ந்தபோது தாமும் அவருடனிருந்து அவ் விடுக்கண்களை யனுபவித்தது மன்றி, தக்க சமயங்களில் வேண்டிய ஆலோசனைகள் கூறி உதவிசெய்து ஊன்றுகோல்போ லிருந்தார். தம்கணவன் கடனாளியாகிக் காசிக்குச் சென்றபொழுது உடன்சென்றார். காட்டில் குறுக்கிட்ட நெருப் பாற்றைத் தங்கற்பின் மேன்மையால் கடந்தார். கடன் தீர்க்கும் வகையறி யாமல் மதிகலங்கி நின்ற கணவனைத் தேற்றித் தம்மைக் கடைவீதியில் விற்கச்செய்து, வேதியனுக் கடிமையாகித் தம் மைந்தனுடன் அவன் வீட் டையடைந்து, சாணந்தெளித்தார்; மெழுகினார்; கோலமிட்டார்; சமையல் பாத்திரங்களைத் துலக்கித்தந்தார்; சாணமுருட்டி முட்டை தட்டினார்; செங்காந்தள் மலர்போன்ற கைகள் கன்றும்படி உலக்கை கைபிடித்து நெல்லைக் குற்றினார்; தண்ணீர்க் குடத்தைத் தலைமேற் சுமந்து தவித்தார்; இம்மட்டோ? அவர்செய்த அடிமைத் தொழில்கள் அனந்தம். இவ்வளவிற் கும் தம் விதியை நொந்த தன்றிப் பதியை நொந்தறியார். சந்தனக் கட்

டையைத் தேய்க்கத்தேய்க்க வாசனை மிகுவதுபோல, துன்பங்க ளதிகரிக் குந்தோறும் அவரது கற்பும் சத்தியமும் பதிபக்தியும் அதிகரித்தனவே யன்றிச் சிறிதும் குறைவுபட்டில.

அருமைமைந்தன் அரணியத்தில் அரவால்கடியுண்டு ஆவிசோர்ந்தான் என்பதை யறிந்து, இருள் மிகுந்த இடையிரவில் எங்குந் தேடிச்சென்று கண்டெடுத்து ஈமம்புகுந்தார். அங்கே கொழுநன் மயானக்காவலனுயிருத் தலைக்கண்டார்; கதறினார். அவன் சொற்படி மைந்தனை யெரிக்கக் காசுந் துண்டும் பெறும் பொருட்டு வேதியர் வீட்டை நாடிச்சென்றார். செல்லும் வழியில் காலிற்பட்ட குழந்தை யொன்றைக் கையிலேந்தித் தன் மகனோ வென்று கூர்ந்து பார்க்கையில் ஊர்க்காவலர் காசிராஜன் மகனாகிய அக் குழந்தையைக் கொன்றவள் இவளேயென்று பிடித்துக் கொண்டுபோய் அரசனிடம்விட, அவன் அவ்வுத்தமியை வெட்டிவிடும்படிஉத்தரவிட்டான். அத் தண்டனையை நிறைவேற்ற அரிச்சந்திரனே வந்தான். தன் கணவன் கையில் இறக்கநேர்ந்ததை யறிந்த அவ்வம்மையார் அளவிலா ஆனந்தங் கொண்டு ஆளனைப்பார்த்து "அண்ணலே! அடியாளை வெட்ட நேர்ந்த தற்காக மனம்கவல வேண்டா; 'தலைக்குமிஞ்சின ஆக்கினையில்லை' யென் றபடி, இதைவிட அதிகமான துன்பம் நேரிடப்போவதில்லை. நம்கஷ்டத் தின் கடைசிநாள் இதுவே; மனஞ்சோராதீர்; அற்பவாழ்வைச் சதமென் றெண்ணிச் சத்தியத்தை யிழக்கலாகாது" என்று பலவித உறுதிவார்த் தைகளைக் கூறித் தேற்றினார்.

அவரது நெஞ்சத் துணிவைக் கண்ட அரிச்சந்திரன் அகமகிழ்ந்து "கற்புக்கரசி! உன்னாலன்றோ என்தவம் பலித்தது. உன்னைப் பத்தினி யாக வடைந்த எனக்கென்ன குறையுண்டாம்? இம்மைப்பயனும் மறுமைப் பயனும் எளிதில் எய்துமே," எனப் பலவாறு புகழ்ந்து வெட்ட, வாளை யோச்சினான். உடனே பரமசிவன் எழுந்தருளிக் காட்சியளித்துப் பழைய படி பாலனையும் பாரையும் அளித்து ஆசிகூறிச் சென்றார். அதன்படி அம் மையார் அயோத்தியை யடைந்து அரசாண்டு ஆளனுடன் அநேககாலம் இன்பந்துய்த்து நெறிதவறாது ஒழுகிவந்தார்.

சாவித்திரி:—இவர் மகாபதிவிரதை. மத்திரதேசாதிபதியாகிய அஸ்வ பதிமன்னனது அருந்தவச் செல்வி. இவர் இளம்பருவத்தில் தோழியரு டன் உல்லாசமாக உத்தியான வனத்தில உலாவிக்கொண்டிருந்தபொழுது அவ்வழியாக வந்த அரசிளங்குமரனாகிய சத்தியவானென்பவனைக் கண்டு காதல்கொண் டிருந்தார். பின்பொருநாள் அஸ்வபதி, அரசசமுகம் வந்த நாரதமுனிவரிடம் பேசிக்கொண் டிருந்த காலத்தில் சாவித்திரியின் திரு மணத்தைப் பற்றிய பேச்சுவந்தது. நாரதர் கன்னியின் கருத்தையறிந்த பிறகே கடிமணம் குறித்தல் ஏற்றதாகுமென்றார். அவ்வாறே சாவித்தி ரியை யழைத்து விசாரிக்க அவர் தம் கருத்தை வெளியிட்டார். அவரது உள்ளக்கருத்தையறிந்த முனிபுங்கவர் விசனமடைந்து, "அச்சத்தியவான் அரசையிழந்து கண்களில்லாப் பெற்றோருடன் காட்டில் தவித்துக்கொண் டிருக்கின்றான். அதுவுமன்றி அவன் அற்பாயுளுடையவன். அவனது ஆயுட்காலம் இன்னும் ஒருவருடத்தோடு முடிவடையும். அவனைமணக்கும் எண்ணத்தை உன் மனத்தினின்று மகற்றிவிடு" என்றார். அஸ்வபதியும் அவ்வாறே வற்புறுத்தினான்.

அப்போது சாவித்திரிதேவி முனிவரரைநோக்கி "சுவாமி! நான் மன தில் நிச்சயித்திருந்த நாதன் சத்தியவானென்று சொன்னவாக்கினால்

வேறொரு புருஷனைச் சொல்லலாமோ? அப்படிச் சொன்னால் தாய்தந்தை முதலிய சுற்றத்தார்க்குப் பழியும் பதிவிரதா தருமத்திற்குக்குறையும் அரச நீதிக்கு அழிவும் உண்டாகுமே. மேலும் 'கல்லென்றாலும் கணவன் புல் லென்றாலும் புருடன்' என்னும் ஆன்றோர் வாக்கிற்கேற்ப, மனமிசைந்து நிச்சயித்துக்கொண்ட மகிழ்நனைவிட்டு மற்றொருவரை நினைப்பது மான முடைய மங்கையர்க்கு மாண்பல்லவே. ஆதலால் அவர்கள் பெருமை யிழந்து பெருங்காட்டில் வசித்தாலும் அவரையன்றி வேறொருவரையும் நினையேன்; அவரே யென் கணவன்; நானே அவர் பத்தினி'' என்றாள். விவாகம் நடந்தது. காட்டில் தம் கணவன் மனதகோணாமல் நடந்துவந் தார்; காலையில் எழுவார்; ஸ்நானஞ்செய்வார்; தம் நாயகன் எழுந்ததும் புஷ்பங்களிட்டுப் பாதபூசைசெய்து வலம்வந்து நமஸ்கரிப்பார்; கணவன் காய்கனிகள் கொணரக் காட்டிற்குச் சென்றதும் மாமன் மாமியாரை யெழுப்பி ஸ்நானஞ்செய்வித்து அவர்களையும் பூசித்து வணங்குவார்; நேற் றிரவு மிகுதியாக வைத்திருக்கும் பழங்களையும் கிழங்குகளையும் ஆகாரமா கக்கொடுத்து அவர்கள் உண்டபின்பு அவர்களுடைய கால்களை வருடிக் கொண்டே தருமகதைகளைப் பேசிக்கொண்டிருப்பார்; கணவன் வந்ததும் அவன் கொண்டு வந்தவைகளை, அவனோடிருந்த மாமன்மாமிகளைப் பசியா ற்றிக் கொழுநன் உண்டபின் தாமும் உண்பார்; இவ்வாறு நெறிதவறாமல் அநுதினமும் நடந்துவந்தார்

நாரதர்கூறிய நாள் சமீபித்துவிட்டது. நான்கு நாட்களே யிருந்தன. மாமன் மாமியர் உத்தரவின்பேரில் கௌரிவிரதம் அனுஷ்டித்தார்; அன்ன பானுதிகளை யகற்றினார்; நித்திரையை நீக்கினார்; மௌனவிரத மேற் கொண்டார்

நான்காம் நாள் தம் கணவன் காட்டிற்குப் போகையில் தாமும் கூடச்சென்றார். காட்டில் கடைவெட்டும்போது சத்தியவான் மிக்க ஆயாசமடைந்து மனைவியின் மடியின்மேல் தலைவைத்துப் படுத்தான்; ஆவி நீங்கிற்று. கற்பரசி காலனைக்கண்டார். தன் காதலனுயிரைத் தருமாறு வேண்டினார். கற்பின் மேன்மையைக் கண்டு அதிசயமடைந்த அந்தகன் பல சமாதான வார்த்தைகள் கூறித்தடுத்தும் விடாமல் அவனைத் தொடர்ந் தார். காலனும் கணவனுயிரைத் தவிர வேறேதாகிலும் வரங்கேளென்று சொல்லத் தன் மாமன்மாமிகள் இழந்த பார்வையையும் அரசையு மடைய வும் தன் தந்தைக்குப் பல புத்திரர்க ளுண்டாகவும் வரம்பெற்றது மன்றி, மேலும் நமனைவிடாமல் தொடர்ந்துசென்று பல இதவார்த்தைகள் கூறித் தன் கணவனுயிரையும் மீட்டார். மேல் சத்தியவான் தன் தாய் தந்தைய ருடன் தன் ராஜ்ஜியத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான். சாவித்திரி அவ னுடன் பூவும்மணமும், நகமும் சதையும்போல வாழ்ந்து, பல புத்திரர் களைப்பெற்று, நெடுங்காலம் சுமங்கலியாய் வாழ்ந்திருந்தார்.

(இதனால் கற்புடைய மனைவியால் அவள் கணவனுக்குவரும் கடுந் துன்பமும் கதிரவன்முன் காரிருள்போலக் கெடும் என்பது இனிது விளங்குகின்றது.) (தொடரும்.)

பூ. ஸ்ரீநிவாசன்; தமிழ்ப்பண்டிதர்; சித்தூர்.

தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரம்.

(10-வது தொகுதி 428-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

[திரிசிரபுரம், சூசையப்பர் கல்லூரித் தலைமைத் தமிழ்ப்புலவர்
அ. சிவப்பிரகாசர் எழுதுவது.]

தமிழ் என்னும் சொல்லுக்குப் பொருள்:—தொல்காப்பியப் பாயிரத்துள் "தமிழ் கூறு நல்லுலகத்து" எனவும், "செந்தமிழியற்கை சிவணிய நிலத்து" எனவும் வரும் தொடர்களால், 'தமிழ்" உலகத்து வழங்கியது எனவும், "செந்தமிழ்" ஒருநிலத்து வழங்கியது எனவும் கருதலாகும். அதனால், "தமிழ்" பொதுவும், "செந்தமிழ்" சிறப்பும் ஆகும். "தமிழ்" என்னும் சொல்லின்பொருள் என்னை? ஒருமொழியே உலகத்துத்தனித்து வழங்குமாயின் அதற்குப் பெயரிடுதல் வேண்டுவதன்று. அதனின் மாறுகொண்ட பிறமொழியொன்று தோன்றிய பின்னரே அவ்விருமொழிக்கும் பெயரிடுதல் இயல்பாகும். அவ்வாறே, தமிழ்மட்டும் உலகத்துத் தனித்து வழங்கின காலத்து அதற்குப் பெயரேற்படவில்லை. தமிழருள்ளே பல குழுக்கள் உண்டான காலத்தேதான் அதற்குப்பெயரிட்டது. அப்பெயர்க்குப் பலவகையாற் பொருள் கூறுவர். அவையெல்லாம் ஒருவகையாற் பொருந்துவனவா மாயினும், உண்மைப் பொருட்டாகா. தமிழர் தமக்குரிமைப் பொருள்களெனைத்தினுக்கும் தம் என்னும் உரிமை அடைமொழி கொடுத்தே கூறுதல் வழக்கம். அவ்வாறே தமக்குரிய மொழியையும் தம் மொழி எனக்கூறினர். எதுபோலவெனில், தம் ஆய் = தாய்; தம் அப்பன் = தமப்பன் (தகப்பன்); தம் அக்கை = தமக்கை; தம்கை = தங்கை; தம் அவர் = தமர்; என இவைபோலவரும் சொற்களில் தம என்னும் பகுதி உரிமையை உணர்த்துதல காண்க. இமிழ், உமிழ், குமிழ், சிமிழ், அமிழ், முதலிய பல சொற்களில் விகுதியொலி இழ் பொதுவாகும். அந்த இழ் என்னும் உறுப்பே, இழும், இழு, இழ, இழவு, இழி, இழிவு முதலிய சொற்களில் பகுதியாகி ஒலியை உணர்த்தும். ஆகவே, "தம் இழ்" தமக்குரிய ஒலி, தம் பேச்சுமொழி எனப் பொருள்பட்டுத் "தமிழ்" எனக் கூறினர் என்க. அத்தமிழை வழங்குவோர் தமிழர் எனவும், அத்தமிழ் வழங்கு நிலம் தமிழகம், தமிழ்நிலம் எனவும் கொள்க.

தமிழுலகம்:—தமிழ் உலவு அகம், தமிழுலவகம், தமிழகம்; உலவகம், உலகம், எனவாம். அவ் 'உலகம்' வடமொழியில் லோகம் ஆகும்; (லோகம் உலகமாயிற்று எனல் படிறு). அத்தமிழுலகத்துக் கெல்லை "வடவேங்கடந் தென்குமரி யாயிடைத் தமிழ்கூறு நல்லுலகம்" என்னும் பாயிரம். வடக்கெல்லை வேங்கடம்; தெற்கெல்லை குமரி; கிழக்கும் மேற்கும் எல்லை கூறக் காணேம். திருவேஙகடமலையும், கன்னியாகுமரியும், கீழ்மேல் கடலும் எல்லையாகவுடைய சிறு நிலப்பரப்பையோ தமிழுலகம் என்றது? எனின் அன்று அன்று. வடக்கில், வேம்கடம், வெப்ப மிகுந்த வெளி நிலம்: அது பாலைவனம். இந்தியா நடுநாட்டுள்ளது. மிகமுந்தின காலத்தில், அதாவது முதலூழியில், அதற்கு வடக்கே மக்கள் வழங்கும் நிலமில்லை. அவ்வேஙகடத்துகருச் செல்லுமிடையே அதற்குத் தெற்கெல்லையிலுள்ளது திருவேஙகடமலை. தெற்கெல்லை குமரி. இப்போதுள்ள (கன்னியா) குமரியன்று. அதற்குத்தெறகே எழுநூற்றுக் காவததூரத்தே தென்கடலுள் முட்டியிருந்த குமரிக்கோடு. அப்பெரும் பரப்புத் தமிழ் நிலம் முதலூழி வெள்ளத்துட் கடல்கொண்டது. குணக்குங்குடக்கும்

பெருங்கடற் பரப்புகள். அவைகட்குக் குறியீடு இன்மையின் பெயர் கூறிலர். இப்போதுள்ள வங்காளக் குடாக்கடலும், அராபிக்கடலும் அன்று. இவை இரண்டாம் ஊழியிலே தோன்றியவை.

செந்தமிழ்நிலம்:—இசனை "செந்தமிழியற்கை சிவணியநிலம்" எனப் பாயிரம் கூறும் செம்மையாகிய தமிழினது இயறகைத்தன்மை குன்றாது பொருந்திய நிலம். எனவே, தமிழினது இயற்கைத் தன்மை குன்றிய நிலங்கள் செந்தமிழ்நிலம் அன்றாகும் அவை குடகம் (மலையாளம்), துளுவம், கனனடம், தெலுங்கம் (ஆந்திரம்) முதலிய நாடுகளாம். அந்நாட்டுமொழிகளாகிய மலையாளம், துளு, கன்னடம், வடுகு முதலிய மொழிகள் முன்காலத்தே தமிழ் மொழியாயிருந்தும், பின்னர் அவை தமிழிலக்கண இலக்கிய வரம்புகடந்து, பொதுமொழியாகிய வடசொல் (ஆரியம்) இலக்கணத்தைப் பெரும்பாலும் தழுவி உருவம்மாறுபட்டமையின், அவற்றைவிலக்கி, தமிழ் மொழியிலக்கண மாறுபாடில்லாத செந்தமிழ்வழங்கும் நிலமே செந்தமிழ்நிலமாம். அது இப்போதுள்ள தமிழ்ச் சில்லாக்களாகும்.

முச்சங்கங்கள்:—தொல்காப்பியம், தலை, இடை, கடை என்னும் முச்சங்கங்களுள், இடைச்சங்கத்தும் கடைச்சங்கததும் முதனூலாகவிருந்தது என்பர். தலைசசங்கத்து அகத்தியம் முதனூல் என்பது. இக்கூற்றுக்களை நுணுகியாராய்தல் நலம். இச்சங்கங்களைப் பற்றிய கருத்து வேற்றுமைகள் பல. இவை நிகழ்ந்தகாலத்தை வரையறுத்தல் எளிதன்று. தொல்காப்பியத்துக்குப் பண்டையுரைகள் ஒன்றையும் காணேம். இரண்டாயிரத்தைஞ்ஞூறு யாண்டுகளுக்கு முன்னரே தோன்றின. அதாவது, கி மு. 500க்குமுன் தோன்றின தொல்காப்பியத்துக்கு, எண்ணூறு யாண்டுகளுக்குடபட்ட உரையாசிரியர்கள் அதாவது கி. பி. 12-வது நூற்றாண்டிலிருந்தவர்கள், உரைகளே காணக்கிடைப்பன. இளம்பூரணர், சேனாவரையர், பேராசிரியர் எழுதின உரைகளும், இவர்கட்கெலலாம் பிற்பட்ட காலத்தவரான நச்சினார்க்கினியார் உரையுமே உள்ளன.

[சிலப்பதிகார வுரையெழுதின அடியார்க்கு நல்லாரும், திருக்குறளுரையெழுதின பரிமேலழகரும், ஏறக்குறைய இவர்கள் காலததினரே. இவர்களனைவரும் சைவ வைணவ சமயங்கள் முறைசெய்த காலத்தவரே. களவியலும் (இறையனாரகப் பொருள்) அதனுரையும் அக்காலத்தெழுந்தனவே. நன்னூலும், நம்பி அகப்பொருளும, புறப்பொருள் வெண்பாமாலையும், யாப்பருங்கலமும் அக்காலத் தொட்டின காலத்தனவே. ஆழ்வார்களும், நாயன்மார்களும் சிறந்தகாலமும் அதுவே. கம்பராதியர் காலமும் ஒத்ததே. இவையனைத்தும் இரண்டு நூற்றாண்டுகளுக்குள்ளடங்கினவே.]

இடையிட்ட பதினேழு நூற்றாண்டுக்கு மேற்பட்ட காலத்தே தொல்காப்பியம் உரையின்றி யிருத்தல் கூடுமோ? உரைநூல்கள் இருந்தன. அவையனைத்தும் சைவர்களாலும், வைணவர்களாலும், பிரமர்களாலும் அழிக்கப்பட்டன வென்றே கொள்ளல் வேண்டும். வேறு காரணங்கூற இயலா. அந்தவரலாறும் கூறுதும்.

கடல் கோட்பட்ட தமிழ்நாட்டிருந்து மக்கள் பல நிலங்களிற் பரவினர். வேங்கட வெளியையுங் கடந்து அப்பாலும் கங்கைக்கரை யடுத்த நிலங்களிலும் குடியேறிப் பல்கினர் தூரநாடுகளிற் குடியேறினதனால் அவர்களுக்குத் தமிழர் தொடர்ச்சியும் கூட்டுறவும் குறைந்தன; குறையவே, அவர்கள் வதிந்த நிலத்தியல்பு தொழில் வேற்றுமை முதலியவற்

ரல்' பழக்கவழக்கங்களும், அவைபற்றிய சமயக் கோட்பாடுகளும், மொழியியல்பும் மாறின. நாளடைவில், வேற்றுமொழியினர் போலவும், வேறு கூட்டத்தினர் போலவும் கருதிக்கொண்டனர். தமிழர் வளங்கண்டு பொறாமையும் கொண்டனர். அதனால் மக்கட்பொதுமையில் வேற்றுமையும் கலகமும், அவற்றால் அழிவும் மிகுதல் கண்ட அறிஞர்பலர்கூடி, சமய ஒற்றுமை உண்டாக்கி, அதனால் மக்களுள் ஒற்றுமையுண்டாக்க முயன்றனர். முயன்று, புத்தம், சமணம் முதலிய சமயங்களைக் கற்பித்து, அவற்றை நிலமெங்கும் பரப்பக்கருதி பொதுமொழியாகிய பாலி யையுங் கற்பித்து வளர்த்தனர். அக்கொள்கைகளைத் தமிழகம் (தண்டகாரணியம்) முழுவதினும் பரிமாறத் தொடங்கினர். அக்காலத்துத் தமிழ்நாட்டில் தலை சிறந்திருந்த பேரரசன் நிலந்தருதிருவிற் பாண்டியன் (இராவண்ணன்) அவர்களைத் தன் நாட்டில் தங்கவிடாது தடுத்தான். அது அவனவை யிருந்த அகத்தியனுக்கு வருத்தம் விளைத்தது. அவ்வகத்தியன் வடநாட்டில் பாலி என்னும் பொதுமொழி கண்டபோது தென்னாட்டிருந்து சென்று உடனிருந்தவன். வடநாட்டார் மகளாகிய உலோபா முத்திரை என்பாள் அழகில் ஈடுபட்டு அவளையும் மணந்து கொண்டான். அதனால் வடநாடரிடத்தும ஆரியமொழி (பாலி)யிடத்தும் பற்று மிகக் கொண்டனாய், வடநாட்டுச்சமயக் கொள்கைகளையும், வடமொழித் திரிபுகளையும், தமிழருள்ளும், தமிழ்மொழியுள்ளும் புகுத்த உடன்பட்டிருந்தான். அந் நோக்கத்துக்கு அரசன் இராவண்ணன் இணங்கானுதல் கண்டு, அவனொடு கலாய்த்து, எவ்வாற்றானும், தன்கருத்து முற்றுவிக்கத்துணிந்து, தமிழ் மொழிப் பண்டையிலக்கண முறைகளை மாற்றத் தொடங்கினான். அரசனவையில் அவன் கருத்தோடொக்க மக்களொழுக்கமும் மொழிப்பண்பும் கெடாமற் காத்தலிற் கருத்தூன்றி யிருந்த மொழிவல்லோனாகிய புலந் தொகுத்தோன் (புலத்தியன்) பண்டைத் தமிழ்மொழி யியல்புகளைத் தொகுத்து, தொல்காப்பியம் என்னும் முடிந்த இலக்கணத்தை இயற்றி உதவினான். அதனை அழித்தற்கு, அதங்கோட்டாசானைத் துணைகொண்டு அகத்தியன் செய்த முயற்சிகளனைத்தும் பாழாயின. அகத்தியன் செய்த அகத்தியம் என்னும் கலப்பிலக்கணமும் தலையெடுக்கவில்லை.

கறுக்கொண்ட மனத்தினனாகிய அகத்தியன் பாண்டியனைச் சூளுரைத்துப்பிரிந்து, குடகமலையிற் றங்கியிருந்து, வடநாட்டரசனாகிய இராமனைப் பிரித்து, தண்டமிழகத்து (தண்டகாரணியத்து)க் கொணர்ந்து, இராவண்ணனுக்கும் இராமனுக்கும் குலப்பகை மூட்டி, இராவண்ணனைக் கொல்வித்து, தென்னாட்டைச் சிதறவிட்டான். அக்காலமுதல் தொடங்கித் தொடர்ந்து நிகழ்ந்த கடைச்சங்கமும், அதன்பின் நெடுங்காலம் சிறிது கலப்புக் கொள்கையோடு நிகழ்ந்த இடைச்சங்கமும் நிலவி மறைந்தன. இவ்வளவில் பதினைந்து நூற்றாண்டுகளின் மேலும் கழிந்தன.

இவ்விடையிட்ட நெடுங்காலத்தில் பல வேறுபாடுகளுண்டாயின. "இறைவன்" வழிபாடு செய்த தமிழரிற் பெரும்பாலர் புத்த சமண சமயங்களைத் தழுவினர். பாலி என்னும் வடமொழி பொதுமொழியால் ஆரியமாய் நன்றாய்ச் செய்யப்பட்டு சம்ஸ்கிருதம் ஆயிற்று ஆரியப் பயிற்சியுடையோர் ஆரியர் ஆயினர். வடநாட்டில் ஆரியர் எரிவளாக்குங் கொள்கையராய், புத்தசமணரை ஒடுக்கினர். தென்னாட்டில் தமிழர் பிரம, வைணவ, சைவக் கொள்கையராகி, புத்தர் சமணரைத் தகர்த்தனர். தமிழர்க்குள் ஆரியர் சமயக்கொள்கைபரவிற்று. தமிழ்மொழியுள் பேச்சிலும் செய்யுளிலும் ஆரியமொழிச் சொற்கள் பெரிதும் கலந்தன. ஆரியமொழிக்

குப் பதிமொழி (தெய்வபாஷை) என்ற ஆக்கம் பெருகிற்று. இவ்வகை சீர்கெட்டுக் கலப்புற்ற நிலைமைக்குத் தொல்காப்பியஇலக்கணம் பொருந்தாதாயிற்று. ஆகவே அந்நிலைமைக்கேற்ற புலவர் சங்கம் கூட்டுதல் இன்றியமையாதாயிற்று அக்காலத்துச சைவசமயப்பற்று பாண்டி நாட்டில் (மதுரையில்) தலைசிறந்திருந்தமையால், அப்போது கூடின சங்கம் சைவப் புலவர் சங்கமாகித் தலைச்சங்கம் என்னும் பெயர் பெற்றது. அத்தலைச் சங்கத்துக் கூடின புலவர்கள் கேடுற்ற தம் கலப்புட ஒழுக்கங்களுக்கு (எழுத்திலக்கணமும் சொல்லிலக்கணமும் முரணுமை உணர்ந்துகொண்டு) பண்டை ஒழுக்க வரம்பாயுள்ள பொருளிலக்கணம் பொருந்தாமை கண்டு, பொருளிலக்கணத்தைப் புதுப்பிக்க வகையறியாது தியங்கினர். அப்போது அச்சங்கத்துக்கு அகத்தியராயிருந்த இறையனுர் பொருளதிகாரத்து முதற் பகுதியாகிய அகத்திணை இயலை ஆரியக் கொள்கையையொட்டிக் களவியல் என்ற ஒரு சிறு சுருக்கநூல் அறுபது சூத்திரத்திற் செய்து தந்தனர். அதற்கு நக்கீரனுர் உரை கண்டார் என்பர் அக்கதை மெய்யாயினும் அன்ருயினும், களவியல் என்னும் இறையனுரகப்பொருள் தொல்காப்பிய அகத்திணை யியலுக்கு மாறுபடவும், ஆரியக்கொள்கைகளுக்குப் பொருந்தவும் புது நூலாக ஆக்கியது என்பதிற் சிறிதும் ஐயமில்லை.

பின்னர், அதனை வழிகாட்டியாகக் கொண்டு ஐயனுரிதனுர் புறப்பொருள் வெண்பாமாலை செய்தார். பிறரும் பிற சுருக்க நூல்கள் இயற்றினர் அவை யெல்லாம் ஆரியக் கலப்புற்றவையே. இன்ன பின்னூல்கள் ஆதரவுகொண்டு ஆரியக்கலப்பில்லாத தொல்காப்பியத்துக்குப் பொருள் கூறி உரை செய்தல் எவ்வாற்ருனும் பொருந்தாது திருவாளர். பா வே. மாணிக்கம் நாய்க்கரவர்கள் கூறுமாறு அதனைக் கொண்டே அதனை ஆராய்தல் சாலத்தகவுடைத்து. தொல்காப்பியம் எழுதின காலத்து ஆரியர் கலப்பும் ஆரியர் வேதக் கலப்பும் இல்லை. ஆரிய வேதமும் எழுதப்படவில்லை. பின்னரே எழுதப்பட்டன, என்பதற்கு வேறு சாட்சி வேண்டுவதில்லை. தொல்காப்பிய உரையாசிரியர்களிலெல்லாம் பிந்தியவராய், ஆரிய பாரத்துவாச கோத்திரத்தில் வந்தவரென்று கருதும் நச்சினுர்க்கினியார் கூற்றே சாலும். அவர் கூறுமாறு :—

"நான்கு கூறுமாய் மறைந்த பொருளும் உடைமையான், "நான்மறை" யென்ருர். அவை தைத்திரியமும், பௌடிகமும், தலவகாரமும், சாமவேதமுமாம். இனி இருக்கும் யசுவும் சாமமும் அதர்வணமும் என்பாரு முளர். அது பொருந்தாது ; இவர் இந்நூல் செய்தபின்னர் வேத வியாதர் சின்னுட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினேர் உணர்தற்கு நான்கு கூறாக இவற்றைச் செய்தாராதலின்."

இன்னும் இக்கருத்தையே நூலிற் பிறவிடங்களிலும் வற்புறுத்துகிருர்.

தொல்காப்பியச் சிறப்பு :—தொல்காப்பியத்துக்கு முந்திய நூல்களெல்லாம் இறந்துபட, தொல்காப்பியமே முதனூலாயிற்று தகுதியுள்ளன நிலைக்கும் [Survival of the fittest] என்னும் இயற்கை முறையைத் தழுவி, கற்பாறைமேற் கட்டின கருங்கல் மாளிகைபோல, மொழியியற்கையைச் சார்ந்தெழுதின தொல்காப்பிய இலக்கணம் ஒன்றே நிலைத்தது. தமிழர் அதன் கட்டளைகளைக் கையிகவாது தழுவினர். தொல்காப்பியர் வழிவந்த பல்காப்பியனுரும் "கூறிய குன்றினும் முதனூல் கூட்டித், தோமின்றுணர்தல் தொல்காப்பியன்றன், ஆணையின்றமிழ் அறிந்தோர்க்குக் கடனே" என்றும் விதித்தனர். "தொல்காப்பியத்தின் அருமை

பெருமைகளே அம்முதனூல் வீழ்ச்சிக்கு முக்கிய காரணமென்று சொல்லலாம்" என்றார் மு. இராகவையங்கார். நமது ஐயங்கார் அகத்தியம் முதனூல் என்னும் பொய்யறிவுகொண்டு இவ்வாறு புகன்றாரேனும், தொல்காப்பியத்தின் அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டாதிருக்க முடியவில்லை. தொல்காப்பியம் தோன்றியபின் ஆயிரத்தெழுநூறு யாண்டுகளுக்கு மேலும் வேறு நூல் தமிழர்க்கு வேண்டுவதில்லை யாயிற்று. தமிழ்க்குப் பெருமை குறைந்து, ஆரியப் பொதுமொழியாய் நூன்மொழியாகக் கொண்டபின்னரும் பின்னூல்களுக்கெல்லாம் அதுவே முதனூலுமாயிற்று.

தமிழ்மொழி மாறுதல் :—கடைச்சங்க காலமுதலே தமிழ்மக்கள் ஒழுக்கம் மாறுபடத் தொடங்கிற்று. முதலில் புத்த சமயமும், பின்னர் சமண சமயமும் தமிழருள்ளே பரவலாயின. புத்தர் பாலிமொழியையும், சமணர் சமஸ்கிருதத்தையும் பொதுமொழிகளாகக் கொண்டு அவற்றிற்கு முதன்மையும் பெருமையும் தந்ததுமன்றி, அம்மொழிச் சொற்களைத் தமிழ்மொழியிற் புகுத்துவாராயினர் தமிழுலகத்தே வடநாட்டினரும் தென்னாட்டினரும் ஒழுக்கத்தில் மாறுபட்டனர். சூரியனையும் அக்கினியையும் வழிபடும் கொள்கையினராகிய மேனாட்டு யவனர் முதலாயினர் வடநாட்டிற் குடிபுகுந்து பழக்கினதனால், வடநாட்டுப் பகுதியார் சூரியனுக்கு அர்க்கியமும் அக்கினிக்கு ஆகுதியும் செய்வோராய் ஒழுக்கம் மாறுபட்டனர். அன்றியும் இலக்கணவரம்பு பெறாத தம் நாட்டுச் செயற்கை மொழிகட்கு சம்ஸ்கிருத மொழிக் கற்பனை இலக்கணங்களையே தழுவிக் கொண்டனர். தென்னாட்டுத் தமிழரும் சமயவெறி கொண்டு, புத்தர் சமணரைத் தம்மவரென்றுங் கருதாமல் கலாய்த்துக் கறுவினதுமன்றி, தமதுபண்டை இறைவன் வழிபாட்டையும் புதுக்கி, சைவ வைணவ சமயங்களாக்கி, ஆகமமாதியவற்றை வடசொல்லால் எழுதிக்கொண்டு, தமிழ் மொழியைப் புறக்கணிக்கத் தலைப்பட்டனர் இக்குழப்பத்தில், பண்டைத் தமிழ் நூல்கள் பலவு மழிந்தன. தொல்காப்பியம் விரிந்த பரப்பினதாய் அமைதியொடு கற்றல் அரிதாயிருந்தமைபற்றிச் சுருக்க நூல்களெழுதி, அவற்றுள் வடசொல் இலக்கண விதிகளையும் கொளுவினர். இதனிடையில், தென்னாட்டு இறைவன் (சிவன், திருமால்) வழிபாட்டுத் தமிழர்க்கும், வடநாட்டுச் சூரியாக்கினி வழிபாட்டு ஆரியர்க்கும், வடசொல் பொதுமைபற்றி ஒருவாறு ஒற்றுமை யுண்டாக, அதனிடையே ஏகான்மவாத சங்கரமதமும் கலந்துகொள்ள, அவர்களனைவரும் ஒரு முகமாய் நின்று, புத்தசமணரை எதிரிட்டு அவர்களை ஒடுக்கினர். இந்தக் கலக்கம் மும்முரமாய் இருந்த காலத்தே தானே சைவத் தலைச்சங்கம் சிறப்புற்றது. அக்காலத்தேதான், இறையனார் களவியல் எழுதிய சுவடியைப் படியிடுக்கில் நுழைத்தார்: அதற்கு நக்கீரர் உரை கண்டார்: மூங்கைப்புன்மயிர் உருத்திரசருமர் உரை கேட்டார்: இளம்பூரணராதி உரையாளர்கள் தொல்காப்பியத்துக்கு உரை கண்டார்கள்: தமிழ்த்தாய் பண்டை வளனும் பெருமையுமிழந்து பொலிவழிந்தாள்! எனினும், தொல்காப்பியம் ஒன்றுமே குன்றின்மேல் இட்ட குலவொளி விளக்கென இன்றும் மிளிர்கின்றது!

தொல்காப்பியத்துள்ளீடு மாறுபடவில்லையோ? மேற்பகுதியிற் காட்டிய வண்ணம் தமிழுலகெங்கணும் குழப்பமும், கலக்கமும், மலக்கமுமாயிருந்த நீண்ட காலத்தில் தொல்காப்பியம் இடைச்செருகல், திரித்தல் முதலாய தொடக்குகளின்றித் தப்பியதோ? என்னும் ஐயம் உண்டாதல் இயல்பே. ஐயப்படாமல் பலவகையாற்றிரிபடைந்துளது என்றே துணிந்து கூறலாம். சொன்றிக்குழிசி யளவையாக (ஒரு பானைச் சோற்றுக்கு

ஒரு சோறு பதம் பார்ப்பது போல்), "வைசிகன் பெறுமே வாணிக வாழ்க்கை" என்னும் மரபியல் 77-ம் சூத்திரமே சாட்சியாகும். தொல் காப்பியப் பொருளதிகார முழுவதும் துருவினும், தமிழ்மக்களது தொழில் வகையாற் பிரிவு அந்தணர், அரசர், வணிகர், வேளாளர் நான்கே காண, ஆரியமுறை சாதிப் பிரிவாகிய வைசிகர் (வைஸ்யர்) என்னும் வடசொல் காணப்படுதல் ஒன்றுமே அச்சூத்திரம் இடைச்செருகல் என்பதனை ஐய மின்றி விளக்கும். இத்தகைய குற்றங்கள் ஆங்காங்கு காட்டப்படும்.

(தொடரும்.)

சென்ற ஆனிமாத ஆனந்தபோதினிப் பத்திரிகையில் 472-ம் பக்கத்திலுள்ள "மரமது மரத்திலேறி" என்னும் பாடலுக்கு உரை:

மரமது மரத்திலேறி = அரசமரம் மாமரத்திலேறி
மரமதைத் தோளில்வைத்து = வேலமரத்தை தோளில்வைத்து
மரமது வழியேசென்று = அரசமரம் காட்டுக்குப்போகும் வழியேசென்று
மரமது மரத்தைக்கண்டு = காட்டில் அரசமரம் வேங்கைமரத்தைக்கண்டு
மரத்தினல் மரத்தைக்குத்தி=வேலமரத்தினல் வேங்கைமரத்தைக்குத்தி
வளமனைக் கேகும்போது = அரசமரம் தனது அரண்மனைக்குப் போகும் [போது
மரமது கண்டமாதர் = அரசமரத்தைக் கண்டபெண்கள்
மரமுடன் மரமெடுத்தார் = ஆலமரமும் அத்திமரமும் (ஆலத்தி) எடுத்தார்கள் என்பதாம்.

இதன்பொழிப்பு:—அரசன், மா-என்னும் யானையின்பேரில் எறிக் காட்டுக்கு வேட்டையாடச்சென்றபோது வேலாயுதத்தைத் தோளில்வைத் துச் சென்றான்; அங்குவேங்கைப் புலியைக்கண்டான்; அரசன் தனது வேலாயுதத்தினல் வேங்கையைக் குத்தி அரண்மனைக்குத் திரும்பிவரும் போது அந்த அரசனைக் கண்ட மனைவிமார்கள் ஆலத்தி எடுத்தார்கள்.

நா. கோவிந்தராஜநாடார், ஆம்பூர்.

குறிப்பு :—இன்னும் இதற்குப் பொருள் அடியில் கண்ட நண்பர்களும் எழுதியுள்ளார்கள் :—பேராசிரியர் தாளதேவனூர், சந்தா நெ. 3481. ஆவ டித்தூர். கே. ஆர். முத்துசாமி ஐயங்கார், கோம்பை. பி. கணபதி செட்டி யார், திருச்சி. கி. ஆ. பெ. விசுவநாத பிள்ளை, ப. ஆ. து- சாமிநாத நாடாள்வார் சந்தா நெ. 1102, திருநீபூர். செ. சுந்தரம்.

பின்னும் அநேகர் எழுதியிருக்கின்றனர். விரிவஞ்சி அவர்கள் பெயர் கள் காட்டப்படவில்லை. இவர்களுள் பெரும்பான்மையோர் அபிப்பிராயங் கள் இவ்வுரைக்கு ஒத்தே யிருக்கின்றன. சிலர் கருத்து ஒவ்வோரிடத்து மாறுபட்டிருக்கின்றது.

ப-ர்.

அனுபவத்தில் கைகண்ட சகல சுர கஷாயம்.

மானிடதேகத்தி லுண்டாகும் வாதசுரம், பித்தசுரம், சிலேஷ்ம சுரம், மாந்தசுரம், அஜீரணசுரம், அஸ்திசுரம், முறைசுரம், விடாச்சுரம், விஷபாகசுரம், மூன்று முறைசுரம், தாபசுரம், நடுக்கல் சுரம், இங்கிலாந்து பாஷையிற் சொல்லப்பட்ட மலேரியாசுரம், நிமோனியாசுரம், டைபாயிட் சுரம், இன்புளியன்ஸா சுரம், ஆக இன்னும் பலவிதமான எந்த சுரங்களுக் கும் இது தக்க ஓர் அவுடதம்.

. ரசம், தாளகம், கெந்தகம், வீரம், பூரம், லிங்கம், பாஷாணம் சம்பந்தமான குரூரமருந்துகளைக் கையாடுவதைப் பார்க்கிலும் அடியிற் குறிப்பிட்டிருக்கின்ற மூலிகைகளினுல் அடைகஷாயம்போட்டுச் சாப்பிட ரோகிகள் வருத்தமடையா திருப்பார்கள்.

கஷாயம் செய்துகொடுப்பதோடு ரோகிக்குக் காலாகாலத்தில் புழுங்கலரிசி அல்லது ரவாகஞ்சி பசுவின்பால் சேர்த்துக் கொடுக்க வேண்டியது. கபரோகமானுல் பால் நீக்கவேண்டியது. அழுக்கான வஸ்திரங்களை நீக்கிச் சுத்தமான வெள்ளை வஸ்திரம் கட்டிக்கொள்ளும்படி செய்யவேண்டியது. துர்க்கந்தப் பதார்த்தங்களையும் ஜனக்கூட்டத்தையும் நீக்கிவைக்க வேண்டியது. ரோகிக்கு நல்ல ஆறுதலான தைரியம் சொல்லவேண்டும். நல்ல காற்று வீசும் இடங்களில் படுக்கும்படி செய்ய வேண்டியது. ரோகிக்கு வேண்டியவைகளை நடத்த ஒரு மனிதர் எப்போதும் பக்கத்தி லிருக்க வேண்டியது,

கஷாயம் போடும்போது புதியசரக்குகளையே உபயோகப் படுத்த வேண்டும். மண்பாண்டத்திலாவது,மாவுக்கல் பாண்டத்திலாவது அடியிற் கண்ட சரக்குகளை இடித்துப்போட்டு நாலுபடி சுத்தஜலம் விட்டு, எட்டில் ஒருபங்காகச் சுண்டக்காய்ச்சி வடிகட்டிக்கொண்டு சிறியவர்களுக்கு அரை துலாம் எடைவீதமும் பெரியவர்களுக்கு இரண்டு துலாம் எடைவீதமும் காலை மாலை இரண்டுவேளையும் கொடுக்கவும்.

சரக்குகளின் விவரம்.

சாத்தியமானரோகமாய் இருந்தால்

நிலவேம்பு பலம்	2	திராக்ஷப்பழம் பலம்	1
விஷ்ணுகிரந்தி	2	சுக்கு	1/16
வெள்ளறுகு	2	அரத்தை	¼
அரிசித்திப்பிலி	⅛	ஓமம்	½
சிறுதேக்கு	¼	மிளகு	¼
அதிமதுரம்	¼		

அசாத்திய ரோகமாய் இருந்தால் அதாவது கபம், ஜன்னி இருந்தால் ஷை சரக்குகளோடு கீழ்க்கண்ட சரக்குகளையும் சேர்த்துக்கொள்ளவும்.

நொச்சிப்பட்டை பலம்	1	குப்பைமேனிவேர் பலம்	½
ஆடாதோடைப்பட்டை	1	தூதுவளைவேர்	
மாவுலிங்கப்பட்டை	1	கண்டங்கத்திரிவேர்	
முருங்கைப்பட்டை	1	வெள்ளைக் காட்டாமணக்குப் பட்டை	} 1
தும்பைவேர்	½		
வேளைவேர்	½	துளசி இலை	½

I. P. Namasivayam, N.M. Doctor,
Vallipalayam, Negapatam.

நவீன நாகரீக மென்னும் பாதாளத்துக்குப் போகும் படிகள்.

இவ்வியாசத்தின் தலைப்பை நோக்கும் நேயர்கள் நவீன நாகரீகத்தைப் பாதாளத்துக்கு ஒப்பிட்டிருப்பதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட வேண்டுவதில்லை. ஏனெனில் அந்த நாகரீகமே நம்மிந்திய மக்களை வீண் மயக்கத்தி

லாழ்த்தித் தரித்திரத்தில் கொண்டுவந்து விட்டதென்பது மறுக்கக்கூடாத விஷயம். நம்மவரில் (இந்தியரில்) நவீன நாகரீகத்தை அனுசரிக்காம லிருப்பவர்களை விரல்விட்டு எண்ணிவிடலாம்.

2. ஒரு தேசத்துக்குப் புராதனமாக ஏற்பட்டுள்ள பழக்க வழக்கம், நடையுடை, உணவு, ஆசாரம் முதலியவற்றினின்று மாறுதலடைவதும்; பிறதேசத்துக்கடுத்த மேற்கூறியவற்றை அனுசரிப்பதுமே நவீன நாகரீக மெனப்படும். அப்படிச் சுய தேசத்துக்கடுத்த புராதன நாகரீகத்தைவிடுத்து நவீன நாகரீகத்தை அனுசரிப்பதில் இந்தியாவோடு வேறு எந்தத் தேசமும் போட்டிபோட முடியாது. முதலில் சிறிய பழக்கங்களைச் சாதாரணமாக நினைத்துக் கைக்கொண்டுவிட்டு அப்பால் ஒன்றன்பின் ஞென்றாய் வெறுக் கக்கூடிய பல காரியங்களைச் செய்யும் பழக்கங்களுக் குட்பட்டு, அனுவசிய மாயும், பைத்தியக்காரத் தனமாயும் பொருளைச் செலவுசெய்து ஏங்கி நிற்கும் பலரை இந்தியாவிலெங்கும் ஏராளமாகக் காணலாம். அதினாலேயே நவீன நாகரீகத்தைப் பாதாளத்துக்கும், ஒவ்வொரு புதுப்பழக்கத்தை ஒவ் வொரு படிக்கும் ஒப்பிட்டுக் கீழே வரையத்துணிந்தோம். இவ்வியாசத் தின் பலனாக நமது பாரத மக்கள், அப்படிகளின் போக்கைச சற்று கவனித்து அவற்றைப் பின்பற்றாது விலகி க்ஷேமமடைவார்களென்றே முற்றும் நம்புகிறோம்.

முதற்படி காப்பிக்குடி—முதன் முதல் காப்பிக்குடியைத்தான் நம்நாட் டார் நவீனபானமாய் உபயோகிக்க ஆரம்பித்தார்கள். அதிலிருந்து டீ, கோக்கோ முதலிய பானங்கள் உறவாடத் தொடங்கிவிட்டன. காப்பிக் குச் சிநேகமாய் முதல் முதல் விளங்கினவை இட்டலியும், தோசையும், அப் பழமே. பின்பு காப்பி என்னும் பானம் டீ, கோ கோ, என்னும் பானங்க ளுடன் சேர்ந்து குலவியதைக் கண்ட இட்டலி வகையராவும் போட்டி போட்டுக்கொண்டு உப்புமா, கேசரி, ஹல்வா, ஸொஜ்ஜி, ரவாலாடு, குஞ்சா லாடு முதலியவற்றோடு சம்பந்தியைப்போல் நெருங்கிப்பழக ஆரம்பித்து விட்டன. மேற்கூறிய பானங்களும், பக்ஷணங்களும் ஒன்றுக்கொன்று போட்டி போடுவதைக்கண்டு, “ஊர் இரண்டு பட்டால் கூத்தாடிக்குக் கொண்டாட்டம்” என்றமாதிரி அவை, சர்க்கரை, நெய், பால், முந்திரிப் பருப்பு, கடலைமா, ஏலம், கிராம்பு, திராக்ஷப்பழம் முதலிய ஒவ்வொன் றும் இதுதான் சமயமென்று தன்தன் விலைமதிப்பை அளவிற்கு மிஞ்சி உயர்த்திக்கொள்ளவே மனிதர் தங்கள் கையிலுள்ள பொருளை மேற்கூறிய வற்றிற்குப் பங்குபோட்டுக் கொடுக்கும் படியான நிர்ப்பந்த நிலைமைக்குட் பட்டு விட்டார்கள். வயிறுநிறையப் பழையசாதம் சாப்பிட்டால் சராசரி 1 அணவுக்குமேல் செலவழியாது; தேகாரோக்கியத்துக்கும் பங்கமேற் படாது. இதைவிட்டு, சனியனை விலைக்கு வாங்குவதுபோல் காப்பிமுதலிய பானங்களை வழக்கத்துக்குக் கொண்டுவந்து 8 அண செலவழித்தும் நம்ம வர்கள் அரைவயிறுகூட நிரம்ப வழியின்றிக் காசவியாதியால் பீடிக்கப்பட் டவர்கள்போல் பெருமூச்சுவிட் டலைகிறார்கள்.

தற்காலம் காப்பிக்கிளப்பு வைப்பதையே ஜாதித்தொழிலாகக்கொண்டு அநேகர் ஜீவிக்க முன்வந்து விட்டார்கள். இவர்களிற் பலர் ஜீவகாருண்ய மின்றித் தங்கள் விடுதியில் பசியாற வருபவர்களிட மிருந்து துட்டைப் பிடுங்குவதிலேயே கண்ணாயிருக்கிறார்களேயன்றி அவர்கள் பசிதீரவேண்டு மென்றாவது, சுகாதாரம கெடாம லிருக்கவேண்டு மென்றாவது கிஞ்சித் தேனும் கவலைப்படுகிறதில்லை. எப்படியெனில் 4 அண செலவுசெய்து பக் குவப்படுத்தப்பட்ட பக்ஷணங்களைச் சிலவேளைகளில் 1 ரூபாய்க்குக்கூட

விற்று விடுவார்கள். மேலும் பசியாற வருபவர்களிடம் வெகு மரியாதை யாகப் பேசித் தங்களால் செய்யப்பட்ட விலையுயர்ந்த தினுசுகளையே அடிக் கடி வற்புறுத்திக்கூறி "பாடுபட்டுத்தேடிப் பணத்தைப் புதைத்துவைத்து" என்ற பல செய்யுள்களையும் பாடி, நயமான வார்த்தைகள் சொல்லி உத்தே சம் 1 சேர்காப்பி 1 கிண்ணம் ஸோஜ்ஜி, 1 ஹல்வாத்துண்டு, 1 ரவாலாடு, 1 ரவாதோசை முதலியன சாப்பிடும்படி செய்து விடுவார்கள். இவ்வளவும் சேர்ந்து அரைவயிறுகூட நிரம்புவது சந்தேகம். ஆனால் துட்டு மாத்திரம் பத்து அணுவாகிவிடும்.

இந்தியாவில் பலகோடி ஜனங்கள் 4 அணு கூலிகூட கிடைக்காமல் பசியால் மெலிவுற்று வருந்துங்கால் 1 அணுவுக்குள் முடியும் காலைபோஜ னத்தை அலக்ஷியம்செய்து அதற்காக 10 அணு செலவழித்தும் அரைவ யிறுகூட நிரம்ப வழியின்றி யலையும் நமது பேதை இந்தியர்களைப் பார்த்து மற்றவர்கள் அலக்ஷியம் செய்து கை கொட்டிச் சிரிப்பதில் ஆச்சரிய மொன்று மில்லை. இன்னும் சிலர் மாலை 3 மணிக்கு இடைப்போஜனத்துக் காகவும் இப்படியே செலவு செய்கிறார்கள். நிற்க, சிற்சில காப்பிக்கிளப்புக ளில் உள்ள சுத்தா சுத்த விதிகளை உள்ளபடியே எடுத்துரைத்தால் சுமார் 1 வருஷத்துக்குமுன் காப்பிசாப்பிட்டவர் கூட வாந்திபண்ணி விடுவார். சுருக்கமாய்ச் சொல்லுமிடத்து, பாகம் செய்கிறவனுடைய வியர்வை, வெற்றிலைபாக்குப் புகையிலை கலந்த எச்சில் முதலிய எல்லாம் பக்ஷணங்க ளில் சம்பந்தப்பட்டுவிடும். பிறகு அவற்றையும் விலைகொடுத்து வாங்க வேண்டியதுதான். நவீனநாகரீகத்தில் இன்னும் முன்னேறியவர்கள் பாத் திரங்களில் வாய்வைத்துக் குடிக்கும் வழக்கத்தினால் ஒருவருக்கு இருக்கும் ஒட்டுவாரொட்டி வியாதி மற்றவருக்குப் பரவ ஏதுவாகிறது. இந்தியாவில் மதுபானங்களைவிட இதுவே அதிககேடுவிளைவிக்கக் கூடியதாயிருப்பதால் புத்திமான்களென்று சொல்லிக்கொள்ளும், கருதும் ஒவ்வொருவரும் முத லாவது ஒழிக்கவேண்டியது இப்பானமேயாகும்.

சிலர் காப்பி குடிப்பதை ஒரு பெருமையாக எண்ணியே பழகிவிடுகி றார்கள். பழையசாதம் சாப்பிடுவதை இகழ்ந்தும் காப்பி சாப்பிடுவதைப் புகழ்ந்தும் பேசுவது சில நவீனநாகரீகரின் வழக்கம். இவர் சிலர் காப்பி சாப்பிடக் கையில் துட்டு இல்லாவிட்டாலும் கிளப்பினுள் புகுந்தாவது வெளிவந்தால் பலரும் தாம் காப்பிசாப்பிட்டு வருவதாக எண்ணுவார்கள் என்று உள்ளேபோய் ஒரு டம்ளர் ஜலம் வாங்கிக் கொஞ்சம் குடித்துவிட்டு மீதிஜலத்தைக் கொப்பளித்துத் துப்பிவிட்டு வெளிவருவார்கள். என்னே இவர்களின் சொகுசு.

காப்பிக்கிளப்புகளைக் கிராமங்களில்கூடக் காணலாமெனினும் நகரங்க ளில் கணக்கிலடங்காம லிருக்கின்றன. தடுக்கிவிழுமிடமும் காப்பிக்கிளப்பு தான். போதும் போதாததுக்கு சர்க்கார் கச்சேரிகளிருக்கும் காம் பவுண்டுக்குள் கூட இரண்டு மூன்று கிளப்புகளுக்குக் குறையாமல் இருக் கின்றன. கக்ஷிக்காரர் தங்கள் கையிலுள்ள பொருளை வக்கீல்களிடம் கொ டுத்துவிட்டுப் பட்டினியும் பசியுமாய்க் கச்சேரிவாசலில் காத்துக்கொண் டிருக்கையிலுங்கூட ஷை வக்கீல்களிற் சிலர் மறுபடியும் அவர்களைக் கண்டு டிபனுக்கு (Tiffin) வழிசெய்தாயா என்று கேட்க, கக்ஷிக்காரன் மிரண்டு விழிக்கும் பரிதாபம் நேரில் பார்ப்பவருக்கேதெரியும். காசு இல்லையென்று சொன்னால் எவரும் நம்பமாட்டார்கள்; கேசையும் கவனிக்க மாட்டார்கள் என்ற பயமே கக்ஷிக்காரர்களை வருத்த, அவர்கள் காதில் போட்டிருக்கும்

கடுக்கன்களைக்கூட அடகுவைத்து வாங்கிக்கொடுத்து விடுவார்கள். இப்படிப்பட்ட காருண்ய முள்ள வக்கீல்கள் வெகு சிலரேயாயினும் காப்பிக்குடியின் கொடுமையை விளக்கவே இது எழுதலாயிற்று.

A. மெத்து சலா உபாத்தியாயர்
போர்டு பெண்பாடசாலை ஜெயங்கொண்ட சோழபுரம்.

(இன்னும்வரும்.)

கோபம் சண்டாளன்.

அருளாளனும், அன்புடையோனுமாகிய ஆண்டவனின் திருநாமத்தைச் சிந்தித்து நான் இதனை எழுதத் தொடங்குகிறேன். எல்லாப் புகழும் அந்த ஆண்டவனுக்காயிருக்கும். மேலும் அந்த ஆண்டவன், நம்மைக் கோபத்தினின்றும் விடுவித்துக் காத்தருள்வானாக. இன்னும் எல்லா மக்களுக்கும் அவ்விதமே கிருபை கூர்ந்தருளுவானாக. "கோபம் சண்டாளன்" என்பதுயாவரும் அறிந்த விஷயமே. என்றாலும் அச்சண்டாளன் நம்மிலிருந்து உண்டாகும்போது நம்மை அறியாமல் எவ்வளவோ கம்பீரமான வேகத்துடனும், அதிர்ச்சியுடனும் கிளம்பி எதிரில் நிற்பவனை ஒரு க்ஷணப்பொழுதில் தொலைத்துவிடச்செய்து விடுகிறான். இச்சண்டாளனுடைய மாயையில் அகப்பட்டவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள். அத்துஷ்டன் சிற்சில மகான்களையும்கூட மோசத்தில் இழுத்துவிட்டுவிடுகிறான். அப்பெரியமகான்களுடைய தபங்களெல்லாம் இச்சண்டாளனால் இழக்கப்பட்டுப் போய்விடுகின்றன. இவன் உள்ளிருந்து சில சமையம் வெளிக்கிளம்பும் பொழுது, பற்கள் நெறநெற என்று கடிபட, மீசைகள் துடிக்க, உதடுகள் கடிபட, கண்கள் சிவக்க, அடடா! என்ன அட்டகாசம் செய்து வருகிறான்! அதைச் சொல்லிமாளாது. அப்படி அவன் உள்ளிருந்து வெளிக்கிளம்பினவுடன், எவ்வளவு பெரியபடிப்பாளிகளும், பெரிய தந்திரசாலிகளும், தெள்ளிய அறிவாளர்களும்கூட அச்சமயம் மெய்ம்மறந்து மதிமோசம் போகிறார்கள்; பெரியபாதகங்களை யெல்லாம் செய்து விடுகிறார்கள்; அப்படிச் செய்தபின் சிலர், "ஏன் இப்படிச்செய்து விட்டீர்கள்?" என்று அவர்களைக்கேட்டால், அவர்கள் "நான் என்னசெய்வேன்; எனக்கு அச்சமயம் அவ்வளவு கோபம் பிறந்து விட்டது" என்கிறார்கள்.

பார்த்தீர்களா! அந்தோ! இவர்கள் இப்படி அவன் கொதித்தெழுந்தபோது அச்சண்டாளனை எதிர்த்து நின்று அவனோடுபோராடி, அவனை உள்ளே அடக்கமுடியாமல், அவனுக்கு அடிமைப்பட்டு இடங்கொடுத்து விடுகிறார்கள். அப்படி நாம் என் அவனுக்கு அடிமைப் படவேண்டும்? நம் முன்னிருந்து கிளம்புகிற அவனை நம்மால் அடக்கமுடியாவிடில், அதன் பின் நம்மால் எதைத்தான் அடக்கமுடியும்? கடவுள்படைத்த [அகிலாண்ட] இப்பெரிய பூவுலகின்கண் உள்ள மற்றவுயிர்களிடம் இருக்கிற தத்துவத்தைக்காட்டிலும் நம்முடைய தத்துவத்தையே அவர்மேலான தாக்கித் தந்திருக்கிறார். அப்படியிருக்க, நம்மால் என் அச்சண்டாளனை அடக்கமுடியாது? அவன் இஷ்டம்போல் எந்தச்சமையமும் மிதமிஞ்சிக் கிளம்பிக் கொண்டிருக்கும்போது அவன் போனபோக்காகவே அவனை வெளியே நாம் விட்டுவிட்டால், முதலில் நாம் உண்கிற உணவுகள்தான் ஜீரணமாவதெப்படி? நம்முடையதேகம் தான் ஆரோக்கியமடைவதெப்படி? நம் உயர்ந்த தத்துவத்தை இவ்வுலகின்கண் உபயோகிப்பதெப்படி?

ஆகையால் அவனை வெளியேகிளம்பாமல் உள்ளே அடக்கிவைப்பது நம்முடைய முக்கியவேலையாக இருக்கிறது. அவனை எப்படி அடக்குவதெனில் ஒன்றுசெய்ய வேண்டும். அதாவது: அச்சண்டாளன் உள்ளிருந்து வெளியே வெகுவேகத்துடனும் அகங்காரத்துடனும் கிளம்பிவருகையில் மனதைச் சற்று அடக்கி, நிதானித்துப்பின் கடவுளின் சுத்த ஆகாயத்தைப் பலதரம் உள்ளுக்கிழுத்து வெளியே விடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் அந்தச் சமையம் மனதுக்கு ஓர் இனிமையான சாந்தம் உண்டாகும். பின்பு அவனைநோக்கி, "தம்பிவாருங்கள்; வாருங்கள்; தங்களுக்கென்ன இவ்வளவுவேகம்! சற்று உள்ளேயே யிருங்கள்; வேகத்துடன் நீங்கள்வெளிக் கிளம்ப வேண்டாம்; உள்ளே புகுந்துகொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி, ஆர்ப்பரித்து வந்த அச்சண்டாளனை சூன்யமாய்க் காணமற் போகும்படி செய்துவிடவேண்டும். இவ்விதமாக வேகத்துடன் வெளியில் வருகிறகோபச்சண்டாளனை உள்ளே அழிந்துபோகும்படி 10-15. அல்லது 20 தரம் ஒருவன்செய்து பழகிவிட்டால் போதும். அந்தச் சாந்தமான பழக்கத்தால் அவனுடையதேகத்துக்கு அற்புதமான ஆரோக்கியம் உண்டாய் விடுகிறது. அற்புதமான வசீகரசக்தி அவன்மனதுக்கு ஏற்பட்டுவிடுகிறது. அவனை எல்லோரும் நேசிக்கிறார்கள். அவன்சொல் வேதவாக்கியமாய் விடுகிறது. கொடிய துஷ்டமிருகங்களும் கூட அவனைக்கண்டு விசுவாசிக்கின்றன. பெரியமகான்கள் இந்தக் கோபமென்ற சண்டாளனை அவர்கள் காலின் கீழ் அடக்கி அடிமையாக்கி வைத்திக்கிறார்கள். அவர்களிடம் இந்தச் சண்டாளனுடைய தந்திரம் ஒருகாலும் செல்லாது. இந்தச்சண்டாளன் நீற்றுப் பஸ்பமாகிறகாலம் வந்தால் தான் அவர்களின் சமீபத்தில் நெருங்குவான்.

இவ்வாறு கோபத்தை அடக்கச் சொன்னதால் சிலர், நம்மை, "நீர் கோபத்தை அடக்கிவிட வேண்டுமென்று சொல்கிறீரே; இரவில் வீட்டில் கள்ளன்வந்து களவாடும்போது ஒன்றும் செய்யாமல் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு சும்மா இருந்துவிடலாமோ?" என்று கேள்வி கேட்கலாம். அப்படி எல்லாவிடத்திலும் கோபங்காட்டாமல் சும்மா இருக்கவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை; இடங்களுக்குத் தக்கபடி அதனை உபயோகிக்கவேண்டும். கள்ளர் நமக்குத் தீங்குசெய்யும்போது, நாம் பொய்யான கோபக்குறியால் மாத்திரம் அவர்களை அடக்கலாம். ஆனால், மெய்யான விபரீதகோபத்தை அவர்களிடத்திலுங் காட்டக்கூடாது. அவ்வாறு காட்டினால், கொலைமுதலியன நேர்ந்து துன்பத்திற் கேதுவாய்விடும். ஆகவே, எவ்விடத்துமே உக்கிரமான கோபத்தை அடக்குவதுதான் நலம். கோபமற்றவர்க்கு எப்பொழுதும் தீங்கில்லை. சாந்தமானவர்க்குத் துஷ்டர் தீங்கு செய்ய நினைத்தாலும் அவர்களுடைய எண்ணம் நிறைவேறாது. அத்தீயர்கள் தாமே ஒழிந்துபோவார்கள். இவற்றை ஆராயும்போது கோபத்தை அடியோ டொழிக்க வேண்டியது மனிதர்க்கோர் சிறந்த குணமாகிறது. ஆதலின் எல்லாம்வல்ல இறைவன், அவனை (கோபத்தை) விட்டுநீங்கியிருக்கும்படி நம் எல்லோருக்கும் கிருபைகூர்ந் தருளுவானாக.

மு. நா. செய்யது முகம்மது,
47/28 ரங்கூன்.

குறிப்பு:—கோபம் சண்டாளம் என்று நண்பர்கூறியதை விளக்க ஒரு கதையுண்டு. அதாவது—வைதிக அந்தணரொருவர், ஒருநாள் காலை தமது நித்யானுஷ்டானங்களை முடித்துக்கொண்டு, தம்முடைய கிராமத்தினின்றும் புறப்பட்டு அடுத்தகிராமத்திற்கு ஓரவசரவேலையாகப் போய்க்கொண்டிருந்தார். இவருடைய எண்ணமெல்லாம், தாம்போகும் வேலைமேலிருந்த

படியால் வழியில் எதிராக இன்னோர் வருகின்றனர் என்பதை இவர் கவனிக்கக்கூடவில்லை.

இப்படி இவர் போம்போது இவருக்கெதிராக ஒரு புலைச்சி வந்துகொண்டிருந்தாள். அவளும் தன் எண்ணத்தைத் தான்போகும் வேலையில் செலுத்தி யிருந்தபடியால் வேதியர் வருவதைக் கவனிக்கவில்லை. தெய்வாதீனமாய் இருவரும் ஒருவரையொருவர் நெருங்கிவிட்டனர். அப்போது ஐயர் அந்தப் புலைச்சியைப் பார்த்து,

" அடி பாபி ! தோஷி ! உனக்குக் கண் குருடாகவாபோய் விட்டது. கொஞ்சமும் பயமில்லாமல் என்னைச் சமீபித்தாயே " என்று பலவாறு இகழ்ந்து பேசிக்கூச்சலிட்டார். புலைச்சி தான் அறியாமற் செய்த பிழையைப் பொறுத்தருளும்படி எவ்வளவோ கெஞ்சிக்கேட்டாள். ஐயர் அடங்கினரில்லை; வரவர அவருக்குக் கோபம் பெருகிக்கொண்டே வந்தது. பார்த்தாள் புலைச்சி, " இனி நாம் சும்மா இருப்பது நல்லதல்ல. இவருக்குப் புத்திபுகட்டவேண்டு " மென்று நினைத்து ஐயரது கைகளைப் பிடித்துக்கொண்டு " துரையே ! ஏன் கூச்சலிடுகிறீர்? எவராவது கண்டால், நம்மை ஏளனஞ் செய்வார்கள் " என்று அவர்மேல் விழுந்து கட்டிக்கொண்டாள். ஐயருக்கு ஒன்றுந் தோன்றவில்லை. ' இந்த அநியாயமுமுண்டா ?" என்று கதறினர்.

இவர்களுடைய கூக்குரலைக்கேட்டு அக்கம் பக்கத்திருந்தவர் கும்புகூடி இருவருடைய வாக்குமூலத்தையும் கேட்டு, புலைச்சியைக் கண்டித்தார்கள். அவள் 'ஆண்டமாரே ! இவரோ எல்லாக்கலைகளையும் ஓதிவைதிக சிகாமணியா யிருந்தும் நான் தெரியாமற்செய்த குற்றத்தைப் பொறுக்கும் எண்ணங் கொள்ளாமல் என்னை மென்மேலும் தூஷித்து அடங்காக் கோபத்திற்கு இடந்தந்தபடியால் நான் இவரை என் பர்த்தாவாகக் கொண்டு தழுவிக்கொண்டேன். நானோ சண்டாளத்வம் படைத்தவள். இவரோ கோபமாகிற பரமசண்டாளத்வத்தைக் கைக்கொண்டவர். ஆகையால் நாங்களிருவரும் ஏன் சமத்வமடைந்து ஒருவரை யொருவர் நேசிக்கலாகாது " என்றாள்.

இதுகேட்ட அனைவரும் ஐயரின் அவிவேகத்திற்கு இரங்கி அவருக்கு வேண்டிய புத்திமதி சொல்லி அவரையனுப்பி விட்டனர். இதனால் " கோபம் பரமசண்டாளம் " என்பதை நாம் அறியலாமோம்—தீண்டப்படாதார் வகுப்பைச்சேர்ந்த இதனையும் நாம் தீண்டாதிருத்தலன்றோ உத்தமம்? ப-ர்.

ஆனந்தபோதினி வாழ்த்து

(ஆறுமுக வடிவேலவனே கலியாணமும் செய்யவில்லை என்றமெட்டு)

(1) ஆனந்த போதனை கள்புரி யன்புடை
யானந்த போதினியே—உன்றன்
ஞான அறிவினைப் போற்றி எத்த எங்
நராலு மாகாதே.

(2) உன்சொல்லை யோர்முறை ஓதியுணர்ந்தவர்
உலகினில் வேறு நட்பு—கொள்ள
உன்னுவரோ உன்னின் உறுதியாகாதது
உண்மையே முக்காலும்.

(3) கைம்மாறு வேண்டாது வானம் பொழிகின்ற
காரணம் போலவே தான்—நீயும்
செய்மார்க்கம் நன்றுகாண் சென்றபத் தாண்டாகத்
தேசத்திற் காகவே தான்.

(4) தானம் புரிந்திடச் சொல்லுகின்றாய் தயை
தனைக்கொளச் சொல்லுகின்றாய்—நல்ல
தேனமிர் தந்தன்னை யொத்திடும் நின்மொழி
தித்திப்பே யாவருக்கும்.

(5) பண்புடைப் பாரத நாட்டினு சாரத்தின்
பழக்கத்தை நீக்கிவிட்டுப்—புதுப்
பெண்களாய் மாறிய நம்மாதர் தங்கட்குப்
பிரியமாய்ப் புத்தி சொல்வாய்.

(6) ஆதியில் நின்றே யனுகரீக ஞான
அயல்நாட்டு மக்களைப் போல்—நாம்
பாதியில் நின்றெய்த வில்லை நாகரீகம்
பண்டையில் நின்றே பெற்றோம்.

(7) நாட்டினில் ஏழைகள் பட்டினி யாய்நிற்க
நாமட்டும் உண்டுடுத்தி—வெகு
மேட்டிமையாகத் திரிந்திடிற் போதாது
ராட்டினஞ் சுற்றிடு வீர்

(8) என்று நம்மிந்திய நாட்டிற் குரைக்கின்ற
இயல்புனக் குண்டே வெகு—நன்று
நன்றென் றுணர்ந்து நடந்திடு வாரில்லை
நாட்டி லனேகமாக.

(9) தாய்நாடும் சமயமும் தமிழுங்கைத் தொழில்களுந்
தாஞ்செழித் திடுவதற்கே—நீயன்
பாய்நாடு நோக்கம் நிறைவேற ஈசனைப்
பாடித் தொழுவோமே.

(10) குறைந்த சந்தாவுடன் நிறைந்த வுரைகளைக்
கொண்டு மாதந் தோறும்—எங்கும்
பறந்துசென் றெல்லோர்க்கு நின்மொழி யதனாலே
பட்சமே காட்டிடுவாய்.

(11) ஆனந்தா ! நின்னருமைத் தந்தையாகிய
அன்பர் முனிசாமி—முதலி
யாரவரும், நீயும், நின்னை வளர்க்குஞ்சந்
தாதாரர்க ளுடனே,

(12) நின்னைப்பயிற்று நல் ஆசிரியரோடு
நேயவுரைகள் தானம்—புரி
நன்னயராளு ரனைவரும் புவிதனில்
நன்கு நீடூழி வாழ்க !

சுபம். அ. ச. அருணசலசெட்டியார்.

பகவத்கீதை வசனம்.

(10-வது தொகுதி 476-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அல்லாமலும் பகவான் கூறுவது:-ஹே அர்ச்சுன! பின்னரும், யாகத்திலும், தவத்திலும், தானத்திலும் இருக்கும் நிலையும் சத்தேயாகும். அவ்வர்த்த சம்பந்தமாகிய கருமமும் சத்தே.

ஹே கௌந்தேய! யாகத்திலும், தபசிலும், தானத்திலும் எவ்வுண்மையிருக்கின்றதோ, அதாவது தற்பரமாக எவ்வடிவ நிஷ்டையுளதோ அதனிருப்பும் அறிஞர்களாற் சத்தெனப்படும். அவ்வர்த்த சம்பந்தமாகிய கருமமும் சத்தே. மகமுதலிய அர்த்தங்களில் உண்டாகிய அவற்றின் அனுகூல கருமவிசேஷம் அவ்வர்த்த சம்பந்தமாம். அல்லது எந்தப் பிரஹ்மத்திற்கு இச்சத்தென்னும் பெயர்சொல்லப் பெற்றதோ அதுவே அர்த்தம்; விஷயம் எதற்கோ அது அவ்வர்த்தமாம். இத்தகைய சுத்தப்பிரஹ்ம விஷயஞானத்தின் அனுகூலகருமம் அல்லது ஸ்ரீ பகவதர்ப்பண புத்தியாலே செய்யுங் கருமம் அல்லது பரமேசுர அடைவின்பொருட்டுச் செய்யுங்கருமம் அவ்வர்த்த சம்பந்தகருமமாம். இக்கருமத்தையும் அறிஞர் சத்தெனக் கூறினர். சத்தென்னும் பெயர் யாகாதிகரும இடையூறு நீக்குதற்பொருட்டுச் சமர்த்துடையதாதலால் மிகவு மேன்மையதாகும். ஓம் தத் சத் என்னும் பிரஹ்ம நாமத்தின் ஒவ்வொரு ஓங்காராதிரூப அவயவத்திற்கும் இவ்வித பெருமையானதிருந்தால், அவையாவுங் கூடியதற்கு, அத்தியந்த அற்புதமகிமையுளதாமெனக் கூறவேண்டுவ தென்னே?

அருச்சுனன்வினு:—ஹேபகவானே! ஆலசிய முதலிய தோஷத்தாலே, நூல்விதித்த விதியைவிடுத்துச் சிரத்தையுடையவனுகிக் கேவலம் பெரியோரின் விவகார மாத்திரத்தாலே மகமுதலியவற்றைச் செய்பவன் பிரமாதவசத்தால் அவற்றில் இடையூறடைந்து ஓம் தத்சத் தென்னும் பிர்ஹ்ம நாமத்தாலே அந்த இடையூற்றின் நீக்கம் உளதாயவழி, சிரத்தை யில்லாமையாலே நூல்விதித்த விதியைப் பரித்தியாகித்துத் தனது இச்சையாலே சிற்சில யாகாதிகளைச் செய்யும் ஆசுரனுக்கும் அந்நாமத்தாலே இடையூறு கழிந்துவிடு மாதலின், யாகாதிகளின் சாத்விகத் தன்மைக் கேதுவாகிய சிரத்தைக்கு யாதொருபயனு மில்லையல்லவா?

பகவான் விடை:—ஹே பார்த்த! அசிரத்தையுடன் ஹோமஞ் செய்வதும், தானஞ்செய்வதும், தவஞ்செய்வதும், மற்றெக்கருமஞ் செய்வதும் ஆகியயாவும் அசத்தென்னப்படும். அதுபற்றி யல்லவா சிரத்தையில்லாத கருமம் பரலோகத்திலும் இகலோகத்திலும் பயன் கொடாமற் போகின்றன. ஹேபற்குன! அவ்வண்ணஞ் சிரத்தை யில்லாமல் அக்கினியிற் செய்யும் ஹவனமும், பிராஹ்மணர்க்கீயும் தங்கமுதலியவற்றின் றானமும், காய வாக்குக் கருத்தென்னும் மூவகையாலாய தவமும், இவற்றினும் வேருகிய துதி நமஸ்காராதிகளும், இவைபோன்ற மற்றெவையுமே அசத்தெனப்படும்; அதாவது அக்கருமம்யாவுமே அசாதுவேயாம்; ஆகையால் சிரத்தையில்லாமற்செய்த அக்கருமங்கட்கு ஓம் தத் சத் தென்னும் நாமத்தாலே சாதுபாவஞ் செய்யப்படுவதில்லையாம். கல்லின்மேல் முளையுண்டாகத் தகுதியே யற்றதுபோற் சிரத்தையற்றகருமங்களில் எல்லாவகையாலும் சாதுத் தகைமையாகிய யோக்கியதையே யுண்டாகாதாம். ஆகவே அவற்றில் ஓம் தத்சத் தென்னும் நாமத்தாலே சாதுபாவம் ஒருகாலும், சம்பவியாதாம். சிரத்தையில்லாத கருமம் எந்தஹேதுவினுலே அசத்தெனப்படுமெனின், அந்த ஹேதுவைச் சொல்லுகிறேன் கேட்பாயாக: அசிரத்தையிலே செய்த கருமம் பரலோகத்திலும் பயனையளியாதாம்; ஏனெனின், சிரத்தையற்ற

கருமம் இடையூறு உடையதாகலின் தருமரூப அபூர்வத்தை புண்டாக்கா தாம். அபூர்வமில்லாமல் துறக்கம் எய்தாதல்லவா? மற்றும் இகலோகப் புகழ்ச்சிப் பயனும் இல்லையாகும்; ஏனெனின், சிரத்தையில்லாதவனைச் சிட்டர்துதியார், நிந்தையே செய்வராகலின் சிரத்தையில்லாது செய்யும் யாகாதிகள் இக பரலோகப பயனில்லாதவையே. ஆகையால் மனத்தூய்மையின் பொருட்டு அதிகாரிசாத்விக சிரத்தையாலே சாத்விக யாகாதிகளைச் செய்தல்வேண்டும் சிரத்தையுடன் செய்த அவற்றின் கண்ணே யிடையூறுண்டாகிலோ ஓம் தத்சத்தென்னும பிரஹ்ம நாமத்தை யுச்சரித்துயாகாதிகளை இடையூறற்றவை யாக்கவேண்டும். இந்த 17-வது அத்தியாயத்தில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பொருள், ஆலசியமுதலிய தோஷத்தால் நூல்விதியை விடுத்துச் சிரத்தையுடன் தந்தை, தந்தையின் றந்தைமுதலிய பெரியவரது விவகாரமாத்திரையாலே யாகாதிகளில் முயன்று சாஸ்திரவிதியை விடுதலாகிய ஆசுரதருமம், சிரத்தையோடுங் கூடிய கருமங்களின் அனுட்டானரூப தேவ தருமம் என்னும் இரண்டோடுங் கூடலின், அவற்றைச் செய்வோர் அசுரரா? தேவரா? என்னும் அர்ச்சுனனது சம்சய விஷயத்திலடங்கியவருள் யாவர் இராஜத தாமத சிரத்தைவாயிலாக இராஜததாமத ரூபயாகாதிகளையே செய்வரோ அவர் அசுரராவர்; அவர் சாஸ்திரமறைந்த ஞானசாதனங்களின் அதிகாரியரல்லர்; யாவர் சாத்விக சிரத்தைவாயிலாகச் சாத்விக யாகாதிகளையே செய்வரோ அவர் தேவராவர்; அவர்கள் சாதனங்களின் அதிகாரியர் ஆவர் என்று ஸ்ரீபகவானவர் ஈண்டுச் சாத்விகாதி மூவகைச் சிரத்தைவாயிலாக ஆகாராதிகளின் சாத்விகாதி மூவிதத்தைச் சித்தஞ்செய்தருளினர் என்பதாம்.

பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

18-வது அத்தியாயம்.

[முன்னர் 17-வது அத்தியாயத்திற் சிரத்தையின் சாத்விகாதிமூவகை வேற்றுமையையும், ஆகாரயாக தவதானம் என்னும் நான்கினது சாத்விகாதி மூவகைப் பேதத்தையும், கருமிகளின் சாத்விகாதி மூவகைப்பேதத்தையும் கூறியருளினர். சாத்விகர்களைக் கவரும்பொருட்டும், இராஜசதாமசர்களை விடற்பொருட்டும், இப்போது சந்யாசத்தின் சாத்விகாதிமூவகைப் பேதத்தைக் கூறிய வெளிச சந்யாசிகளின் மூவகைப் பேதத்தையும் அவசியங் கூறியருளல் வேண்டும். ஆன்ம சாக்ஷாத்காரத்தின் பின்னர்ச் செய்யத்தக்கதாகிய பலபூதசர்வ கருமங்களின் வித்வத் சந்நியாசமோ முன் 14-வது அத்தியாயத்திற் குணாதீதரூபமாய் வியாக்கியானித்தருளப்பெற்றது; ஆகையால் பலமாய வித்வத் சந்நியாசமோ சாத்விகாதி மூவகைப் பேதத்தகுதியதாகாதாம்; ஆன்மஞானத்தின் முன் அதனையடைதற் பொருட்டுச் சர்வ கருமங்களின் சந்யாசத்தை ஆன்மஞான மடையவேண்டு மென்னு மிச்சையுடையவன் வேதாந்த வாக்கியங்களின் ஆராய்ச்சியின் பொருட்டுச் செய்வன்; அது விவிதிஷா சந்யாசமாம்; அதுவும், "இக்கருமகாண்டரூபவேதம் திரைகுண்யத்தை விஷயஞ்செய்வதாம். நீ அத்திரை குண்யமற்றவனாகுதி" என்பதாதியதிருவாசகங்களாலே இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் நிர்க்குணரூபமாக வியாக்கியானித் தருளப்பெற்றதாதலின் சாத்விகாதி மூவகைத் தாக்கத் தகுதியதாகாதாம்; பலவடிவ வித்வத் சந்நியாசமும் விவிதிஷாசந்யாசமும் குணாதீதசன்யாசம் எனப்பெறும். ஆன்மசாக்ஷாத்காரத்தையடையாதவர்கள், அதனிச்சைவடிவ விவிதிஷையு முண்டாகாதவர்கள்; தத்துவவித்தன்மையற்ற ஜிஞ்ஞாசுத்தன்மை யில்லாதவர்களின் கருமசந்நியாசம்

" அவன் சந்நியாசியும் யோகியுமாவன் " என்பதாதிய திருவாக்குக்களாலே முன் கௌணசந்யாசமாய்க் கூறியருளப் பெற்றதாகும்; அதனது சாத்விகாதிமுப்பேதங்கூடும்; அதனை விசேடமாயறியும் வேட்கையனாகிய அருச்சுனன் ஸ்ரீ பகவானை வினாதல்.]

அருச்சுனன் கூறல் :—ஹே மகா பாகுவாகிய தேசிகோத்தமரே ! ஹே இருஷீகேசரே ! ஹே கேசியைக் கொன்றவரே ! சந்யாசத்தினதும் தியாகத்தினதும் சொரூபத்தை யான் தனித் தனி யறிய விரும்புகிறேன். ஆகையா லென்மீதுள்ள தயையா லவற்றைக் கூறி யருளவேண்டும்.

ஹே பகவானே! எவர்கட்கு ஆன்மஞான முண்டாகவில்லையோ, அதனிச்சை வடிவ விவிதிஷையு முண்டாகவில்லையோ, அத்தகைய கருமாதிகாரி செய்த சிறிது கருமத்தைக் கவர்ந்து சிறிதின்பரித்தியாகமியாதோவது தியாக அம்சரூப குணயோகத்தாலே கௌணீ விருத்தியாகச் சந்யாச மெனப்படும். இங்ஙனம் சித்தசுத்தியின் பொருட்டு அறிஞனல்லாத கரும அதிகாரி செய்த எல்லா வகையாலும் கருமங்களின்றி யாகரூபமில்லாததும் ஏகதேச தியாகமுமாகிய சந்யாசம் எஃதாமோ அதன் சொரூபத்தைச் சாத்விகாதி முப்பேதத்தாலே யறிய விரும்புகின்றேன் ; தியாகத்தின் சொரூபத்தையும் அவ்வாறே யறிய ஆசைப்படுகின்றேன். சந்யாசம் தியாகம் என்னும் இரண்டு சப்தமும் கடபட சப்தங்களைப்போல வேறு வேறு பொருளைக் கூறுவனவா ? அல்லது கடகலச சப்தங்களைப் போல ஒரே பொருளைக் கூறுவனவா ? அவற்றுள் முதற் பக்ஷத்தை யங்கீகரிக்கிலோ தியாகவடிவத்தைச் சந்யாசத்தினும் வேறாக்கி யறிய யான் இச்சிக்கின்றேன். இரண்டாவது பக்ஷத்தை யங்கீகரிக்கிலோ அவ்விரண்டன் பிரவிருத்தியின் நிமித்த பூதமாகிய உட்பட்ட உபாதியின் பேத மாத்திரம் கூறி யருளவேண்டும் அவ்விரண்டனுள் ஒன்றன் வியாக்கியானஞ் செய்தே இரண்டன் வியாக்கியானம் சித்தமாம். மகாபாகு = பெருந் தோள்களை யுடையோன், கேசியைக் கெடுத்தோன் = கேசி யென்னும் அசுரனைக் கொன்றோன், என்னும் இவ்விரண்டு சம்போதனத்தாலே அர்ச்சுனன் ஸ்ரீ பகவானிடத்தே வெளியுபத்திரவத்தை நீக்குமாற்றலைக் குறிப்பித்தனன். ஹ்ருஷீக மென்பது பொறியாம்; அதனீசன = ஏவுபவன், ஹ்ருஷீகேசனவன்; இதனாலே உட்காமக் குரோதாதி யுபத்ரவத்தை நீக்குமாற்றலைக் குறிப்பித்தனன. ஸ்ரீ பகவானிடத்திருக்கும் மிகுந்த பக்தியினாலே மூன்று சம்போதனங்கள் தந்தனன். கரும அதிகாரியாகிய அறியான் செய்த சந்யாசத்தில் மொழிந்த யாகதிகளின் ஒப்புமையு மிருக்கும்; குணாதீதரூப இருவகைச சந்யாசத்தின் ஒப்புமையுமிருக்கும். மக முதலியவற்றைக் கரும அதிகாரியே செயவதுபோலச சந்யாசததையுஞ் செய்வன்; இதுதான் சந்யாசத்தில் மக முதலியவற்றின் ஒப்புமை. குணாதீத மெனப் பெயரிய இருவகைச் சந்யாசம், சந்யாச சப்தத்தானே கூறியதே போல இச்சந்யாசமும் கூறலின் இதில் அவ்விருவகைச் சந்யாசத்தின ஒப்புமையாம். இவ்வாறு மகம் குணாதீத மென்பவுறறின் ஒப்புமையாலே இதில் முக்குணத் தன்மையின் சம்பவ அசம்பவ மிரண்டாலு முண்டாம் சம்சயமோ முதல் வினாவின விரையாம். சந்யாசம் தியாகமெனனும் இரண்டு சப்தங்கட்கும் கடகலச மென்னும் இரண்டு சப்தங்கட்குள்ளது போலும் பரியாயத்தன்மை யிருத்தலின் கருமத்தியாக ரூபத்தாலும், கரும பலத் தியாக ரூபத்தாலும் அவ்விரண்டின் விலக்ஷணத்தனமைக் கூற்றாலுண்டாகிய ஐயமோ இரண்டாவது வினாவின் விரையாமென உய்த்துணர்க.

(தொடரும்.) சீடன்.

ஓர் விஞ்ஞாபனம்.

நமது ஆனந்தபோதினியின் அபிமானிகளாகிய நண்பர்களுட் பலர், போதினிக்குச் சந்தாத் தொகையை உயர்த்திப் பக்கங்களை யும் அதிக மாக்க வேண்டு மென்று சில வருடங்களாக வற்புறுத்தி எழுதி வந்தனர். அங்ஙனம் அவர்கள் எழுதும் போதெல்லாம் நாமும், "சந்தாநேயர்கள், தங்கள் நண்பர்களையும் மேன்மேலும் சந் தாதாரராகச் சேர்த்து உதவிபுரிந்து வந்தால், இப்போதிருக்கும் சந்தாவிலேயே பக்கங்களை அதிகப்படுத்திப் போதினியை வெளி யிட்டு வருவோம்" என்று சிற்சில சஞ்சிகைகளில் எழுதிக்கொண்டு வந்தோம். அதன்படி சந்தாதாரர்கள் அதிகப்படவில்லை. ஒவ் வொரு வருடக்கடைசியிலும் பத்திரிகை வி. பி. அனுப்பபும் போது சில ஆயிரக்கணக்கான சந்தாநேயர்கள் அதனைத் திருப்பி விடுகிறார்கள். அவ்வாறு குறைந்த சந்தாதாரர்களுக்குப் பதிலாக வேறு சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து முன்கணக்குப்போ லாக்குவதற்கு நாம் மிக்க பிரயாசை யெடுத்துக்கொள்கிறோம். அதனால் நமக்கு எவ் வளவோ நஷ்டமுண்டாகி வருகிறது.

இவ்வருடத்தில் மாத்திரம் வி. பி. யனுப்பிய தேதியிலிருந்து இதுவரை 26 தினங்களுக்குள் 2166 வி-பி-கள் திரும்பியிருக்கின்றன. முடிவாக இவ்வளவு வரைதிரும்பி யிருக்கின்றன வென்பதைப் பற் றிப் பின்னர் தெரிவிப்போம். இவ்வாறு நேயர்களிற் பலர்திருப்பிவிடு வதனாலேயே தமிழ் நாட்டில் பத்திரிகாபிமானம் குறைந்து வருகிற தென்பது தெரிகிறது. எனினும், இவ்வாண்டில், நம் போதினியில் மிக்க அபிமானமுள்ள நேயர்கள், குறைந்துபோன சந்தாதாரர் களுக்குமேல் இரட்டிப்பான சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து விடுவார்க ளென்னும் நம்பிகையால், முன் 40 பக்கங்களுடன் வெளிவந்த நம் சஞ்சிகையை மேலும் 8 பக்கங்கள் சேர்த்து 48 பக்கங்களாக இந்த ஆடிமீ தொடக்கத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அடுத்தமாதம் பத் திரிகை வெளிவருவதற்குள் குறைந்த சந்தாதாரர்களுக்குப் பதில் சந்தாதாரர்கள் நிரம்பி, மேலும் அதிக சந்தாதாரர்கள் சேரும் பக்ஷத்தில், பத்திரிகையை அதிகரித்த இதேபக்கங்களுடன் வெளிப்படுத்தி வருவோம். அவ்வாறின்றிச் சந்தாதாரர்கள் குறை யும் பக்ஷத்தில் சஞ்சிகையை முன்னிருந்தது போலவே 40 பக்கங் களுடையதாக்கி விடுவோம். ஆதலின், நேயர்கள் இந்த அதிகரித்த பக்கங்களுடனேயே பத்திரிகை வெளிவரும்படி மேலும் சந்தா தாரர்களைச் சேர்க்க முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ளும்படி கேட்டுக் கொள்கிறோம்,

பத்திராதிபர்.

ஒரு வேண்டுகோள்.

அகஸ்தியரால் இயற்றப்பெற்ற சரீரசாஸ்திரமாகிய "அங்காதிபாகம்" என்னும் நூலும்,முதற்பாவலரியற்றிய திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பதின் மருள் பரிமேலழகர் தவிர ஏனைய புலவர்களின் உரைநூல்களும் எவரிட

மேலும் இருந்து நமது ஆபீசுக்கு அனுப்பினல் அந்த நூல்களை யச்சிட்டு உலகத்திற்குப் பயனுமாறு வெளியிடப் பிரியங்கொண்டிருக்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

அம்பாலிகை அல்லது அதிசய மரணம்

(10-வது தொகுதி 478-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

லாயர் கோழையல்ல வென்று நாம் முன்னமே கூறியிருக்கிறோம். அவன் ஆட்கள் அம்மாதிரி கூறியதே லாயர் பாய்ந்துபோய் ஆனந்தஸிங் கைப்பிடிக்க முயன்றான். ஆனந்தஸிங் மிக்க ஸாமார்த்தியத்தோடு லாயருடைய கரங்களை மணிக்கட்டுக ளருகில் பிடித்துக் கொண்டான்.

உடனே லாயர் முன்விழுந்த மனிதனைப்போல் புழுப்போல் துடி துடித்து ஆனந்தஸிங்கின் கரங்களை விட்டதே ஆவிசோர்ந்து தரையில் குப்புற விழுந்தான். ஆனந்தஸிங் புன்னகையோடு "யாரோடு போராடத் துணிந்தோம் என்று உங்களுக்குத் தெரியவில்லை" யென்றான்.

லாயருக்கு இவன் யார் என்று மிக்க வியப்புண்டாய்விட்டது. அவன் தேகத்தில் முழுதும் அக்கினிப்பிழப்பு நுழைந்ததுபோலாகிக் கடைசியில் தேகமுழுதும் சற்றுநேரம் மரம்போலாய்விட்டது. இந்த அதிசய சம்பவம் ஜேபியில் வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு சிறு மின்சார இயந்திரத்தால் உண்டாவது. இரண்டு மணிக்கட்டுகளையும் பிடித்துக்கொண்டவுடனே மின்சாரம், பிடிபட்டவனுடைய இருகரங்களின் வழியாகவும் ரிவ் வென்று ஏறிச் சகிக்கமுடியாத இம்சையை யுண்டாக்கிவிடுகிறது.

லாயர் மெதுவாய்ச் சமாளித்து எழுந்து நின்று தன் ஆட்களை நோக்கி கண்களால் சமிக்கை செய்துகொண்டே "பெரிய மனிதர்களே! நீங்கள் இனிப் போகலாம்" என்று கூறிவிட்டு மெதுவாய் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து உள்ளே சிந்தித்துக் கொண்டே மேலுக்கு ஆனந்தஸிங்கிடம் சம்பாஷிப்பவன்போல் அபிநயிக்கத் தொடங்கி, "சரி நீ எவ்வளவு தொகைகேட்கிறாய்?" என்றான்.

லாயர் காலங்கழிப்பதற்காகப் பேசத்தொடங்கினனே யன்றி உண்மையில் காரியார்த்தமாகப் பேசவில்லை. அவ்வாறு பேசிக்கொண்டே ஏதோ கடிதங்களைத் தேடுபவன்போல் மேஜையின் அறைக்குள் கைவிட்டுக்கொண்டு ஒருவித சிறு மின்சார இயந்திரத்தை யொழுங்கு செய்து கொண்டிருந்தான். சற்றுநேரம் சிந்தித்தபோது ஆனந்தஸிங்கின் தந்திரம் அவனுக்கு விளங்கிவிட்டது. கொஞ்சகாலத்திற்கு முன்பு அத்தகைய மின்சார எந்திரம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு பிரக்யாதிபெற்ற துப்பறிவோர்களால் உபயோகப்படுத்தப்படுகிறதென்று, தான் ஒரு பத்திரிகையில் வாசித்தது அவன் நினைவிற்கு வந்துவிட்டது.

ஆனந்தஸிங் லாயர் கேட்ட கேள்விக்கு "என் நிபந்தனைகளை முன்னமே கூறியிருக்கிறேன்" என்றான்.

லாயர்:—அந்த நிபந்தனைகளுக்குப் பதில் இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் நீ பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆனந்தஸிங்:—நீ யொரு பெரிய தவறு செய்துவிட்டாய்.

லாயர்:—என்ன தப்பிதம்?

ஆனந்:—நீ என்னையும் உன்போன்ற பெரிய அயோக்கியனென்றும் கள்ளப்பயலென்றும் எண்ணிக்கொண்டாய்.

லாயர்:—அப்படியாயின் என் ஏற்பாட்டிற்கு ஒப்புக்கொள்ளமாட்டாய்?

ஆனந்:—மாட்டேன்.

லாயர் :—நாங்கள் பெற்ற இலாபத்தை யடியோடு இழந்துவிட வேண்டு மென்கிறாய் ?

ஆனந்:—ஆம். கண்டிப்பாய் இழந்துவிட வேண்டியதே.

லாயர் எழுந்து அறையைவிட்டுச் சென்று இன்னும் வீட்டிலேயே மறைந்திருக்கும் தன் கூட்டாளிகளிடம் மின்சார இயந்திரத்தைப்பற்றிச் சுருக்கமாய்க் கூறி, அவர்களுக்குப் பயமில்லாதிருக்கச்செய்து, எக்காரணத் தாலும் இவன் இதைவிட்டு உயிரோடு வெளிச்செல்லவிடலாகாது" என்று கூறிவிட்டுத் திரும்பி யறைக்குள் வந்து உட்கார்ந்து ஆனந்தலிங்கை நோக்கி,

"நீ சுத்த மூடனாகிய கள்ளப்பயல்" என்றான்.

ஆனந்:—"ஓகோ மரியாதையான சம்பாஷணையி லிறங்கிவிட்டாய்போ லிருக்கிறதே" யென்றான்.

லாயர்:—ஆம். உன் கள்ளத்தனத்திற்கெல்லாம் நான் ஏமாறுகிறவனல்ல. இந்த மின்சார வித்தைகளெல்லாம் நான் அறியாத கள்ளவித்தை யல்ல.

ஆனந்:—ஆயினும் முதலில் திப்பிரமையடைந்துவிட்டாய்.

லாயர்:—நீ யார் பட்சத்தில் வேலை செய்கிறாய் ?

ஆனர்:—அதைப்பற்றி யுனக்கு அக்கரையில்லை.

லாயர்:—நீ தைரியமுள்ள பெரிய கள்ளப்பயல. ஆனால் நீ தவறான மனி தனை யேமாற்ற முயன்றாய்.

ஆனந்:—ஓ ! ஆம் நான் மறந்துவிட்டேன். நான் யாரோடு விவகாரம் நடத்துகிறேனென்பது எனக்குத் தெரியாதுதான்.

லாயர்:—"ஆம். உனக்குத் தெரியாதுதான்" என்றான்.

மறுநிமிடம் முன்வந்த மூவரும் இன்னொருவனை யழைத்துக்கொண்டு நான்குபேராய் மறுபடி யறைக்குள் வந்தார்கள். அவர்கள் நால்வரும் கொலைபாதகத்திற்கும் அஞ்சாத பரமதுஷ்டர்கள். லாயர் அவர்களை நோக்கி,

"நண்பர்களே ! உங்கள் கைதியைக் கழுத்தில் பற்றிப் பிடியுங்கள். தவறாமல் கொல்லலாகும்" என்றான்.

லாயர் அவ்வாறு கூறியதே அவர்கள் நால்வரும் தங்கள் கைத்துப்பாக் கிகளை யெடுத்து ஆனந்தலிங்கின் மார்பிற்கு நேராய் நீட்டிப் பிடித் தார்கள். அவர்களில் ஒருவன் ஆனந்தலிங்கை நோக்கி, "உன் கரங்களை விரித்து நீட்டிக்கொள்; இன்றேல் இந்த நிமிடம் செத்தாய்" என்றான்.

ஆனந்த :—"என்னைப் பிடிக்க உங்களுக்கு வாரன்ட் எங்கே ?" என்றான்.

நால்வரில் ஒருவன்:—"இதோ வாரனட்" என்று தன் துப்பாக்கியின் குந் தாவைத் தட்டிக்காட்டினான்.

ஆனந்:—"கடைசியில் கடவுளைப் பிரார்த்திக்கவாவது இரண்டு நிமிடம் அவகாசம் கொடுங்கள்" என்று வேண்டிக்கொண்டான்.

அத்துஷ்டர்:—"உடனே கரங்களை நீட்டு" என்றார்கள்.

ஆனந்:—"அப்பா ! ஒரு தோத்திரம் கூறவாவது அவகாசம் கொடுங்க ளேன்" என்று இரக்கமாய்க் கேட்டான்.

அப்போது லாயர்:—உன் கரங்களை விரித்து நீட்டு" என்றான்.

ஆனந்:—"ஒருகாலுமில்லை" என்றான். (தொடரும்.)

ஆரணி. குப்புசாமி முதலியார்.

மலாய் நாட்டிலுள்ளவர்க்கோர் விஞ்ஞாபனம்.

நம்முடைய ஆனந்தபோதினி ஏஜண்டு S. இராமாநுஜாசாரியர், நாளது 1925ஆம் ஜூலைமீ பிநாங், சிங்கப்பூர் முதலிய மலாய்நாடுகளில் கொஞ்சக்காலம் சுற்றுப்பிரயாணஞ்செய்து போதினிக்குச் சந்தாதாரர்கள் சேர்க்கவும், நம் பிரசுர புத்தக விற்பனைகளுக்கு ஆர்டர்கள் வாங்கவும் புறப்பட்டு வருகிறார். முதலில் பிநாங்கில் இறங்கிப் பின்னர் மற்ற இடங்களுக்குச் செல்வார். ஆதலின், அந்நாடுகளில் ஆங்காங்குள்ள நம் சந்தாநேயர்களும், மற்றைய தமிழபிமானிகளும், நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாராகிய கனவான்களும் அவருக்கு வேண்டிய உதவிசெய்து நம் ஆனந்தபோதினிக்குச் சந்தாதாரராகச் சேர்ந்தும், தங்கள் நேயர்களையும் சேர்த்தும், நம் பிரசுர புத்தகங்களுக்கு ஆர்டர் கொடுத்தும் நமக்கு உற்சாகமூட்டும்படி கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

பத்திராதிபர்.

கனம் ராவ்சாஹேப் கிருஷ்ணராவ் போன்ஸலே அவர்களின் உத்தியோக பதவியின் உயர்வு:—முன், பலவருடங்களாக, சென்னை மாகாண கவர்ன்மெண்ட் பரீக்ஷைகமிஷனர் ஆபீஸ் மானேஜராக இருந்துவந்த கனம் ராவ்சாஹேப் கிருஷ்ணராவ் போன்ஸலே அவர்கள் செய்துவந்த வேலைத் திறமையைப்பற்றித் துரைத்தனத்தார் நன்குமதித்து, 1922ஆம் அவர்களை, கமிஷனரின் உதவிக்காரியதரிசி (அஸிஸ்டெண்ட் ஸெக்ரிடெரி) என்ற பதவிக்கு உயர்த்தினார்கள். அப்பதவியிலிருந்து அவ்வருடமுதல் இவ்வாண்டுவரையில் அவர்கள் உத்தியோக முறையில் காட்டிவந்த திறமைகள் எண்ணில. அவற்றை உத்தேசித்து, ஆட்சியாளர் மேலும் நம் போன்ஸலே அவர்களை 1925ஆம் ஜுன்மீ மேற்கூறிய உதவிக்காரியதரிசிபதவியிலிருந்து காரியதரிசி (ஸெக்ரிடெரி) ஸ்தானத்துக்கு உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். இந் நிகழ்ச்சி நம் நாட்டவரெல்லோருக்கும் மிக்கதிருப்தியைத் தரக்கூடியதாதலின், நாம் இதுபற்றி அளவிலா ஆனந்தத்தை யடைவதோடு, மற்ற எல்லோருமே சந்தோஷங் கொண்டாடுவார்களென்று நம்புகிறோம். கனமிக்க போன்ஸலே அவர்கள், வித்யாவிஷயமாகவும், வேறு பொது நன்மையான விஷயமாகவும் நம்மவர்க்குச் செய்துவரும் பேருதவியும், நலங்களும் மிகப் பாராட்டத்தக்கன. இத்தகைய மகோபகாரிக்கு எல்லாம் வல்ல இறைவன் நிறைந்த ஆயுளும், சிறந்த செல்வமும் நல்கி என்றென்றும் இன்னருள் புரிவானாக.

* * * * * *

பீகார் ஒரிசா அரசாங்கத்தார் மணிக்கூண்டில் வைப்பதற்காக 16000-ரூபாய் மதிப்புள்ள ஒரு கடிகாரத்தை வாங்கியிருக்கிறார்களாம். அது மணியடித்தால் ஆறு மைல் கேட்குமாம்.

* * * * * *

மேல்நாட்டில் பச்சை மரங்களில் பலவகைச் சாயங்களைச் செலுத்தி அவற்றைப் பலவகை நிறங்கள் அடையுமாறு செய்கிறார்கள். பறவைகளுக்குக் கேடற்ற பலவகைச் சாயங்களை உணவுடன் சேர்த்து ஊட்டுவதால் அவற்றைத் தாங்கள் விரும்பும் அழகிய நிறங்களை அடையுமாறு செய்கிறார்கள்.

"ஆனந்தபோதினி" பஞ்சாங்கம்.

துரோதன௵ ஆவணி௴—கலியுகாதி 5027, சாலிவாகனம் 1848, பசலி 1335—கோல்லமாண்டு 1100-1101—ஹிஜரி 1344, இங்கிலீஷ் 1925௵ ஆகஸ்டு௴—செப்டம்பர்௴

ஆவணி௴	ஆகஸ்டு௴	வாரம்.	திதி.	நக்ஷத்திரம்.	யோகம்.	விசேஷங்கள்.
1	16	ஞா	துவ13-25	புன60	சித்60	சிம்மரவி நா-3-55, வி.
2	17	திங்	திர19-58	புன0-8	அ0-8சி	கரிநாள். மாசசிவராத்திரி
3	18	செவ்	சது26-10	பூசம்7-53	சித்60	
4	19	புத	அ●31 53	ஆயி15-8	சித்60	
5	20	வியா	பிர36-36	மகம்21-38	அ21-38சி	
6	21	வெ	துதி40-33	பூரம்27-13	சித்60	
7	22	சனி	திரி43-15	உத்31-50	மர60	
8	23	ஞா	சது44-55	அஸ்35-18	அ35-18சி	
9	24	திங்	பஞ்45-13	சித்37-15	பி37-15அ	
10	25	செவ்	சஷ்44-23	சுவா38-30	சி38-30ம	
11	26	புத	சப்42-5	விசா38-8	சித்60	
12	27	வியா	அ38-33	அனு36-28	சி36-28பி	
13	28	வெ	நவ33-50	கேட்33-38	ம33-38அ	நந்தநவமி
14	29	சனி	தச27-53	மூல29-35	சித்60	கெஜலக்ஷ்மி விரதம்
15	30	ஞா	ஏ20-50	பூரா24-33	சி24-33அ	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
16	31	திங்	துவா13-5	உத்21-15	ம21-15அ	பிரதோஷம், வாமன
17	1	செவ்	திர4-53 சது56-35	திரு12-30	சித்60	அனந்தபத்பநாப சதுர்த் [தசி
18	2	புத	○48-25	அவி6-10	பி6-10சித்	பிரதம யஜுர்வேத உபாகர்மம்
19	3	வியா	பிர41...	சதை0-8 பூரட்54-48	மர0-8சித்	பாத்ரபத பகுளம்
20	4 (செப்டம்பர்௴)	வெ	துதி34-25	உத்50-30	சி50-30அ	அருன்யசயன விரதம்.
21	5	சனி	திரி29-5	ரேவ47-45	ம47-45சி	பிரஹத்யுமா விரதம்
22	6	ஞா	சது25-40	அஸ்46-45	சித்60	உபநயனம் செய்ய
23	7	திங்	பஞ்24-13	பரணி47-45	சி47-45ம	மூலிகை உபயோகிக்க
24	8	செவ்	சஷ்22-10	கிரு ✕ 0-43	சி50-43அ	கிருத்திகை
25	9	புத	சப்27-18	ரோ55-33	சித்60	சீமந்தம், உபநயனம்
26	10	வியா	அ31-33	மிரு60	மர60	ஸ்ரீ கிருஷ்ணஜயந்தி
27	11	வெ	நவ37-13	மிரு1-53	சித்60	துர்கைநவமி
28	12	சனி	தச43-38	திரு9-10	சித்60	கரிநாள்
29	13	ஞா	ஏகா50-8	புன17-8	சித்60	சர்வ மத்வ ஏகாதசி
30	14	திங்	துவ56-20	பூச24-55	சித்60	யதிமஹாளய துவாதசி
31	15	செவ்	திர60...	ஆயி32-2	சித்60	பிரதோஷம்

	25 துலா-சுக்		ரா
கே			சூ-பு செ
குரு		சனி	சுக்

PRINTED & PUBLISHED BY N. MUNISAWMI MUDALIAR AT THE "ANANDA BODHINI" POWER PRESS, 15, VENKATESA MAISTRY ST., MADRAS.